ÁRA: 50 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

93. DECEMBER 20. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 51–52. SZÁM

KARÁCSONYI CSOMAGKÜLDŐ SZOLGÁLAT

Mai számunk írói:
Alföldi Imre
Angyal János
Becsei Miklós
Bíró András
Bodnár Gyula
Farkas Márton
Fecske Csaba
G. Szabó Judit
Iszlai Zoltán
Kaposy Miklós
Mátyás István
Szilágyi György
Walter Béla
Wéber Tamás
Zsila Ákos

és rajzolói:
Antal József
Balogh Lajos
Brenner György
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Gyöngy Kálmán
Hegedűs István
Jelenszky László
Lakatos Ferenc
Lehoczki Károly
Lehoczki István
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Sajdik Ferenc
Szabó László Róbert
Szűr-Szabó József
Dr. Tarnóczy Zoltán

ANGYAL JÁNOS:

A KARÁCSONYFA VARÁZSA

Fenyőfát vásárolni nem olyan egyszerű dolog. Sokféle fa van, úgymint: lucfenyő, feketefenyő, ezüstfenyő, parkettafenyő.

Na, nézzük csak! Ez balra görbe, az jobbra görbe, emez pedig görbe bögre. Ez túl alacsony, az túl magas, ezen kevés az ág, azt pedig még az ág is húzza. Na végre, megvan! Ára egy fenyőerdőé. Hazaviszem. Hurrá!

Nem férek a bőrömbe. Ő viszont nem fér a talpába. Faragom kiskéssel, nagykéssel, lombfűrésszel, villanyfűrésszel, nagybaltával. Lötyög. Ékelem, bélelem, préselem. Megvan! A talpa szétesik, a csavarok elgurulnak. Kutyuskánk felkap egyet. Négykézláb kergetem, csaholok, pitizek: Csufika, add ide...

Hová tegyem a fát? A nejem: oda ne, mert nem tudunk bemenni, ide ne, mert nem tudunk kijönni. A fizetésünkből.

Hol lehetnek a díszek? Szekrényben nincs, polcokon nincs. Kutatom komódban, sublódban, gardróbban, garbóban. (A pincében volt.)

A szaloncukorból kettőt felrakok, három leesik. Csufika viszi, eszik, ki sem csomagolja. Már teljesen összetört a lelkem. Az üvegdíszek szintúgy. A gyertyaégőcskék dobozukban összegabalyodva. Húzkodom. A fotelokat a nappaliba, a rekamiét a gangra, asszonykámat a konyhába, Csufikát a fregolira, a gubancot magam után. Ha erre húzom, beakad, ha arra rántom, elszakad, a derekam leszakad. Na végre! Dugót a hálózatba. Pótbiztosítékot a viceházmestertől.

Csípem a gyertyacsíptetőket! Ha idecsíptetem, jön utána a többi is. Ha oda, borul a hokedli. Feleségem a konyhából: Istenem, miért ilyen ügyetlen?

A csúcs a csúcson, mi a mélyponton. Ide még egy mézescsókot, oda még egy habcsókot, arcomra egy hitvesi csókot. Kész!

Csak innen nézd, mert hátul csupasz, oldalról viharvert. Sötétben gyönyörű!

Másnap vendégek. Rokonok szegről, rokonok végről – és vég nélkül. Egy pillanat, most jön a meglepetés! A karácsonyfa! Kitárom az ajtót... és a fa csillogva, tündökölve ott fekszik a nagyszőnyegen.

Fásultan billegek, a többiek röhögnek, elájulok, de még hallom, valaki visítva kurjant:

– Nézzétek! Mennyben az Angyal!

– Nézd, a helyzet az, hogy az állam kivonult a karácsonyfa alól....

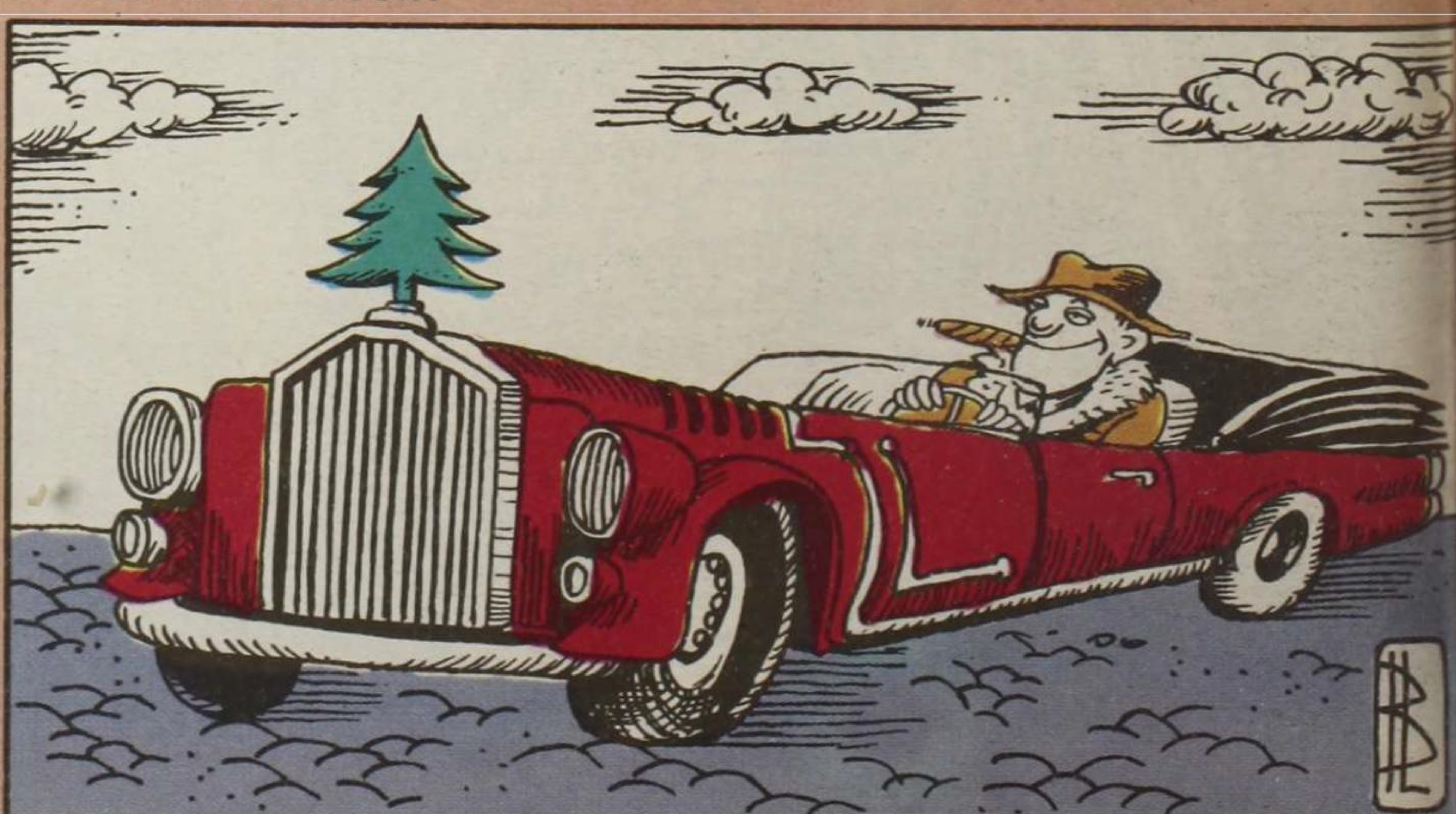
– Mucikám, valami baj van ezzel az új inggel...

– Mi az? Nem tetszik a feleség ajándéka?

ÚJGAZDAG KARÁCSONY

Miért veszel ilyesmit nekem karácsonyra, amikor nem
k úszni?!

de, szívem... Karácsony hal nélkül?!

hiszem, apád nem örül a nosztalgia csillagszórónak!

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKKI

A minap kedves levelet hozott Szegedről a posta.

„Tisztelt Főszerkesztő Úr!

Azt olvastam a Köznevelés 36. számában (nov. 12.), hogy az angyalföldi Németh L. 8 évfolyamos gimnáziumban kötelező tantárgy a cipőtisztítás és a söprés. Azóta nincs nyugtom – mint nyugdíjas pedagógusnak –, amíg közelebbit meg nem tudok e tárgyak tanításának módszeréről.

1. Heti hány órában tanítják, s melyik tanár szaktárgyával rokon?
2. Külön e célra gyártott cipőt használnak, esetleg a mindennap használtat a lábán viszi be a tanuló, vagy a családi lerakatból válogat?
3. A tanár bemutat? A gyakorlás egyénileg, párosával, tömegesen folyik?
4. Hol gyakorolnak? A tanteremben? A folyosón? Az udvaron?
5. Milyen állapotban legyen a cipő? (poros, sáros, olajos?)
6. A tisztítószereket a családtól kell elvonni, az iskola bocsátja rendelkezésre? A pasztaköltséget az állam dotálja?
7. Hány pár cipő tisztítására lehet jelest – elégségest kapni?

Ilyen jellegű kérdéseim vannak a söpréssel kapcsolatban is."

* * *

Tisztelt Tanár Úr!

Bevallom, zavarba hozott kérdéseivel. A választ egyikre sem tudom. Hogy mégis miért írok önnek, ráadásul nyilvánosan, méghozzá a karácsonyi számban, erre már egyszerű a magyarázat. Levele egy régi karácsony emlékét idézte fel bennem.

1945-öt írtunk. Tízéves voltam. Mint a rommá lőtt-bombázott fővárosban mindenkinek, nekünk is szegény karácsonyunk volt. A fa alatt számomra egy May Károly könyv és egy cipőpucoló készlet árválkodott. Az utóbbi egyértelműen azt bizonyította: én már „nagyfiú" vagyok, alkalmas a férfimunkára.

Apám szemében ugyanis a cipőpucolás férfimunka volt. És jó mulatság. Kedvelt időtöltés. Reggeli ülőtorna.

Sorra kirakta maga köré a család cipőit. Térdére terítette a külön erre a célra szolgáló flanelrongyot, aztán szépen, akkurátusan munkához látott. Megtisztította a cipőket a portól, sártól, aztán megfontoltan, körkörös mozdulatokkal bedörzsölte a bőrbe a leheletvékony pasztaréteget, közben rá-rálehelt, néha finoman rápökkentett. Aztán jött a fényesítőkefe, a puha fényezőruha. A művelet végén aztán elégedetten szemlélte a fényes végeredményt. Csillogott, szinte szikrázott minden cipő.

Ezért volt számomra a „nagyfiúság" jelképe a cipőpucoló-készlet. Honnan szerezte 1945 karácsonyán – sohasem tudtam meg. Finom készlet volt, természetesen külön krém-, rongy- és kefegarnitúra feketéhez és barnához.

Ő akkor nem tudta: kenyeret is adott a kezembe. A kitelepítéskor – ő azt már nem érte meg – boldogan vállaltam a kényszerlakhelyül kirendelt falunkban, Taktaszadán csizmasuvikszolást, olyan fényesen, mint akkor, aligha csillogtak valaha is a csizmák a vasárnapi misén. Kicsit hóbortnak tekintették ugyan ezt a munkát, de bőkezűen honorálták tejjel, tojással – pedig nekik is keveset hagytak a padlástisztogatók.

A cipőpucolás azóta is szenvedélyem maradt. Szaglómemóriámban a pasztaszag a fenyő illatával keveredik mindmáig; a jog, hogy pucolhatok, Apám utolsó karácsonyát idézi.

Az idősebbek még tudják: hajdan ebben az országban fényesek voltak a cipők. A kopottak is. Mert a használt, elnyűtt cipőt is ki lehet fényesíteni...

A koszos cipőt a pártállam hozta divatba. Az ápoltság gyanús lett. És maga a cipőpucolás is, hiszen szájról szájra jártak a történetek a cipőpucoló fiúkból népnyúzó kapitalistává lett gaz amerikai milliomosokról. A cipőpucolás még jobb esetben is polgári csökevénynek számított.

Az amerikai nagyvárosokban szinte minden sarkon ott a cipőpucoló gyerek. Némelyikük inkább aggastyánnak mondható, mintegy hirdetve: azért ott sem lesz minden suvikszolóból multimilliomos. És Törökországban sem tehet meg az ember egy lépést anélkül, hogy valaki ne ajánlkozna cipőfényesítésre. És ki állná meg, hogy ha poros a cipője, meg ne álljon a gusztusos, rézveretes sámli előtt, hogy megtisztíttassa cipőjét az út portól. A fiúk felszerelése sem akármilyen: a kristályból, rézből készült kollekció messze felülmúlja az én hajdani karácsonyi ajándékom színvonalát...

Pesten ma nincs cipőpucoló gyerek, igaz, tiszta cipő is ritkán akad. Akinek fényes a lábbelije, az most vette. A pornak még nem maradt ideje, hogy belepje.

Szégyen lett a cipőtisztítás. Még a saját cipő tisztítása is.

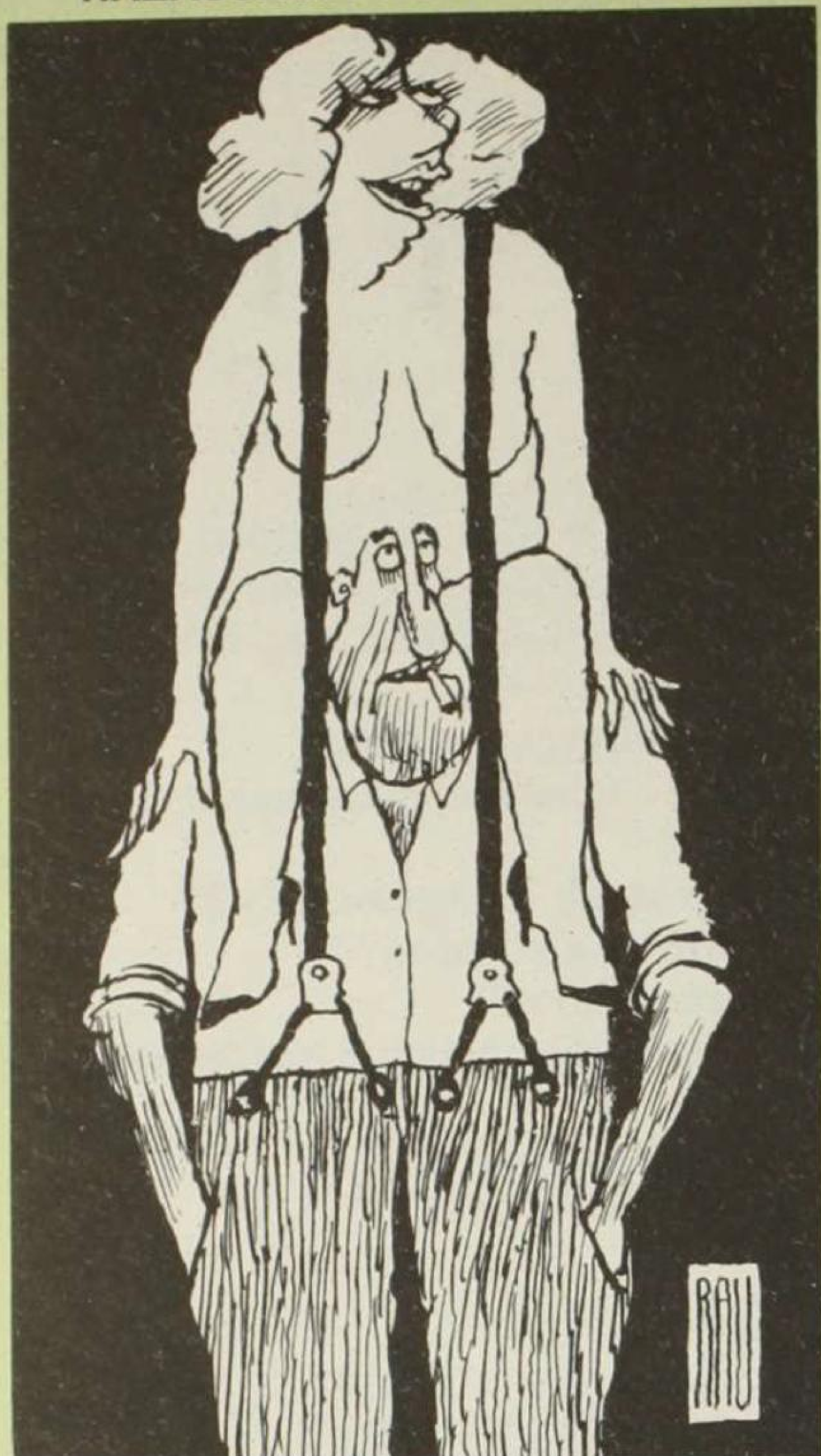
Úgy tűnik, ennek most vége. Angyalföldön már gimnáziumi tantárgy lett. Ki tudja, később talán az egyetemeken is bevezetik. Idővel talán még doktorálni is lehet belőle. És akkor – talán – megjelennek majd a pucolókáefték. Szépen hangzatosan írják majd ki: „dr. Schuster Edömér, a cipőpucolás tudományának doktora, rendel 3-tól 5-ig, előzetes telefonbejelentés szükséges".

És akkor talán megszűnik az a furcsa állapot, amiben ma élünk: az egyetlen ország vagyunk a világon, ahol több a milliomos, mint a cipőpucoló gyerek...

Ki tudja, talán maximalista vagyok. Tiszta, fényes cipőkről álmodom, amikor sürgősebb tennivaló is akad.

Azt mondják, előbb azt kellene elérni, hogy a *kezek* is tiszták legyenek. Lenn és fenn egyaránt...

HÁZASSÁGI PRÓBATERHELÉS

SZIGORÍTOTT

AGYELSZÍVÁS

AZ ÉV RAJZAI

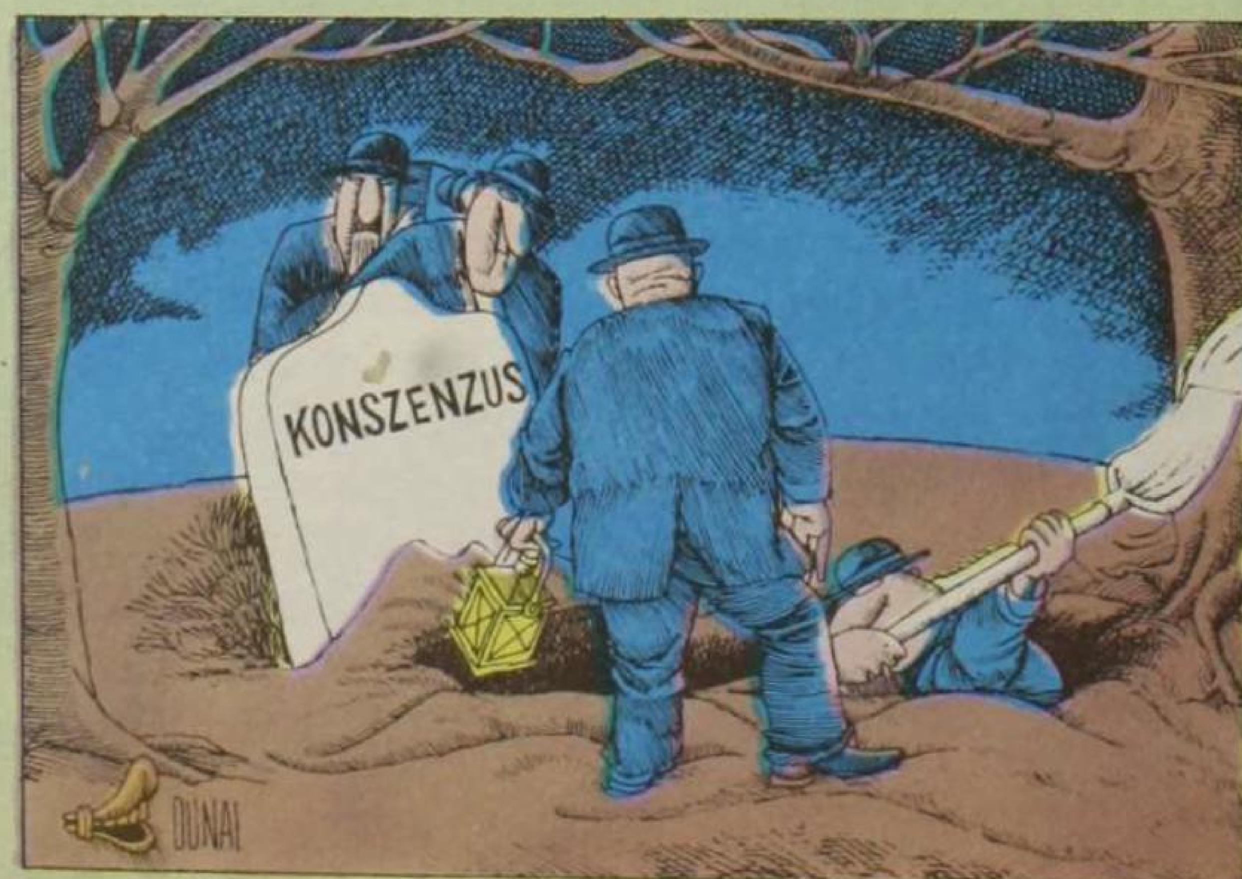
FRANCIA VEVŐK

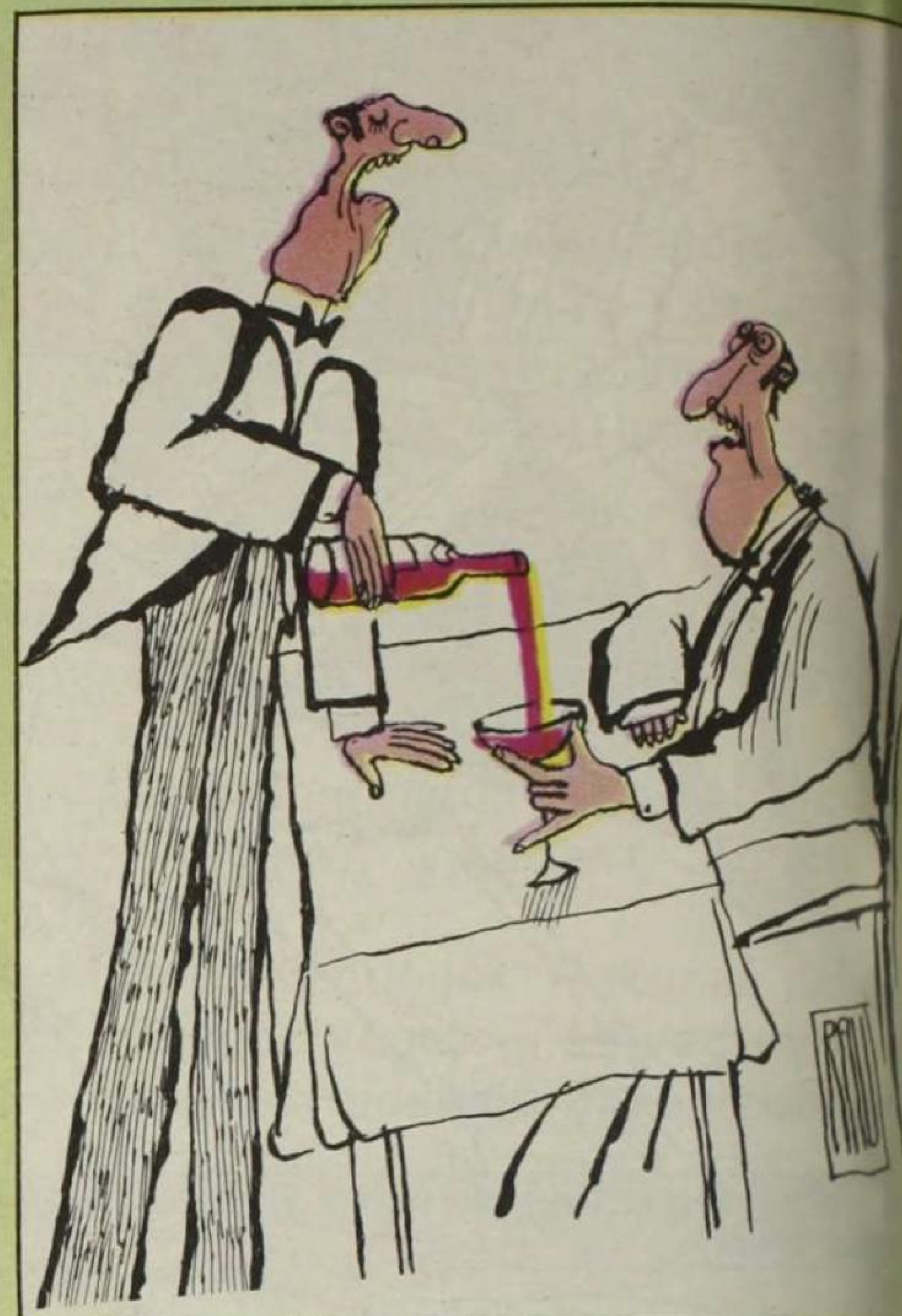
– Szóval Nagy Károly és Kis Pipin urakat jelenthetem a főnöknek?

ALÁZAT

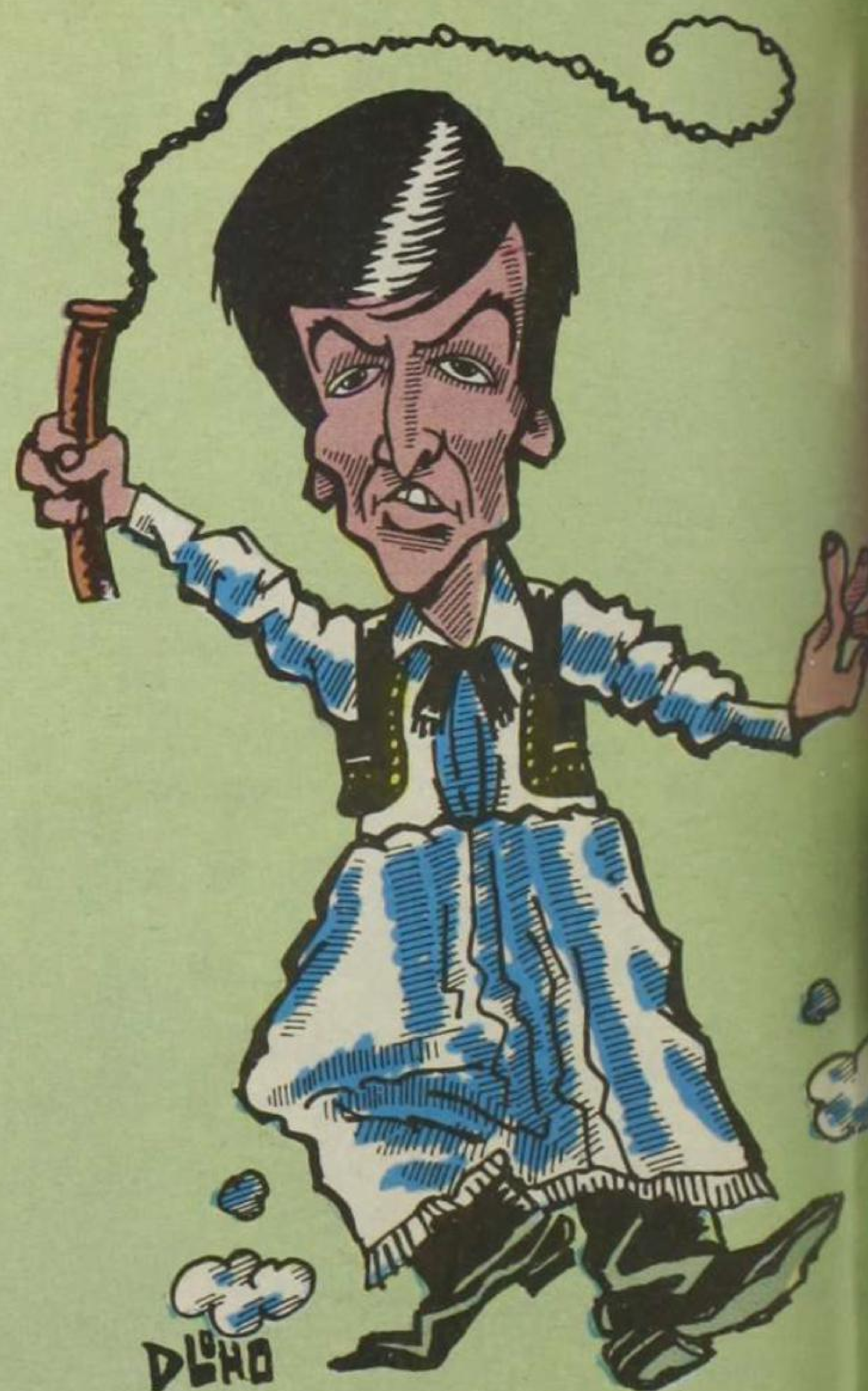

A NÉPSZERŰSÉG ÁTKA

– Ha jól láttam a tv-ben, akkor ön balos képviselő, kvázi vöröset iszik, nemde?

JAVASLAT EXPO KABALABABÁRA

AZ ÉV RAJZAI

PRIVATIZÁCIÓ

SZÜNIK AZ UKRÁN ENERGIASZÁLLÍTÁS

Ha már se áram, se földgáz, legalább egy
:talgia testvéri puszit kaphatnék?

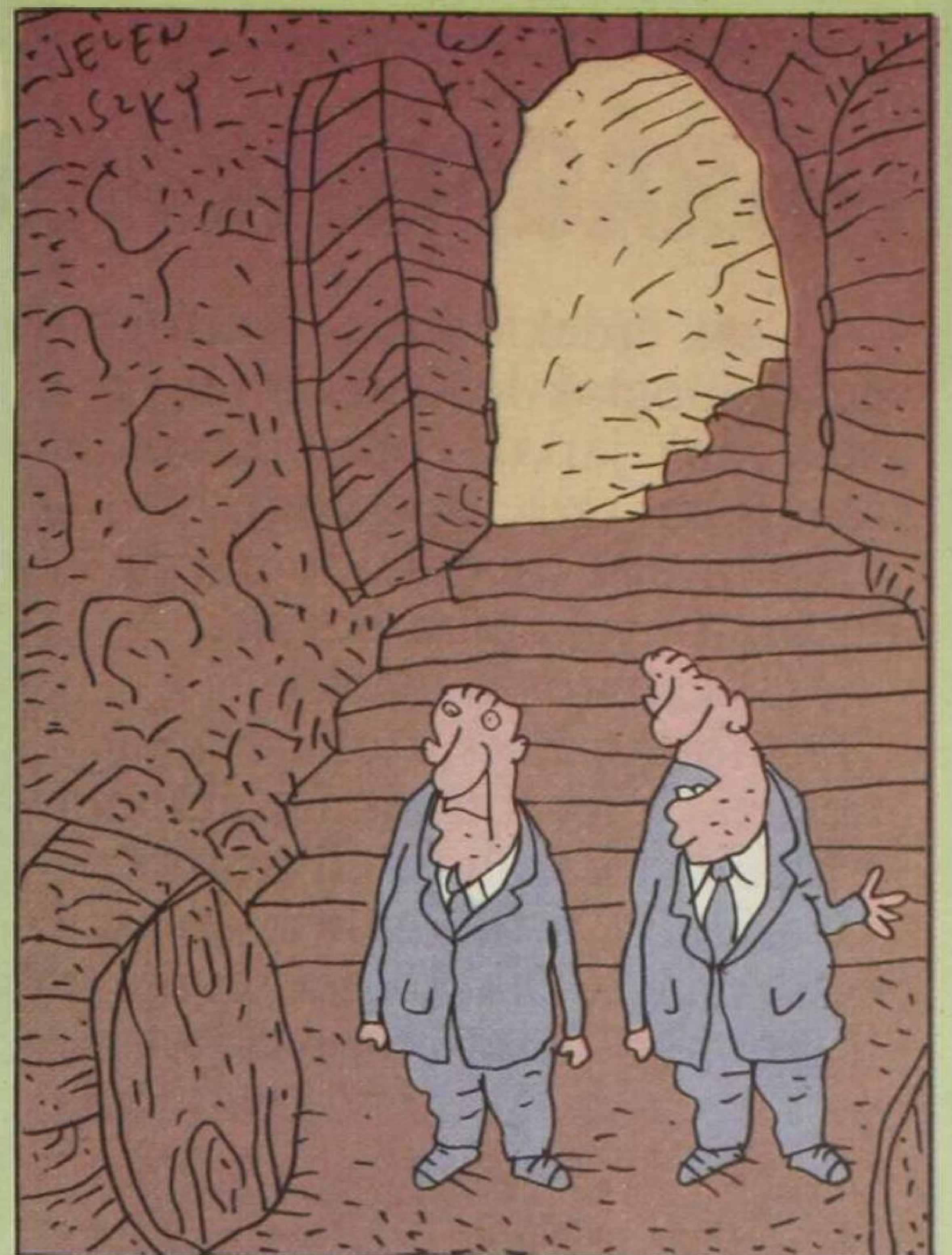
CSÚCSTECHNIKA

– Nemcsak, hogy gyönyörű szonetteket ír, de egy komolyabb mentális válság esetén áramtalanítja is magát...

FÖLDALATTI SZERVEZKEDÉS

– És itt lesz a borharapó...

– És mit tudsz csinálni, megint minden a régi vezetők kezében van...

G. SZABÓ JUDIT:

KARÁCSONYI LEGENDA

– Csak érdeklődünk – suttogta zavartan anyám, ha végigkopogtak lépteink a fényes áruházon. Borús, B-listás idők jártak éppen, csupa adósságból élt az ország, (lám, ez se új dolog).

Aztán egy csodálatos napon, úgy karácsony előtt anyám a nyakamba borult:

– Új kabátot vehetek!

Izgatottan bújt utoljára még a megkopott, ötször átfestett régibe, ötször átszámlálta a pénzt, majd repesve apámba karolt és elfutottak.

Ugráltam örömömben én is, és tudtam, melyiket veszi. Világoskék, földet seprő, csupa csillogás, csupa hattyúprém! Kint pompázott egy eszelős mosolyú bábun a karácsonyi kirakatban hanyatt fekve ült az ezüst szánon, fehér őz húzta, s egyre szállt a puha vattahó, meg a csengettyűszó.

Futottam anyám elé, hogy aztán csalódottan megálljak. Szolid szürke kabátot viselt, erre mondták valaha, hogy tartós darab, megfelelő az újabb évtizedekre. Azonnal hullatni kezdtem a könnyeimet. Anyám rögtön tudta az okát.

– A kéket kértem én! Szó sem lehetett róla. Valakinek félretették. Láttam a címet: Szabó Judit, nyolcéves kislány. Csak még várnak néhány évig, hogy belenőjj.

Attól kezdve rendszeresen látogattam a kabátomat. Néha kicsit messzebbre léptem a kirakati üvegtől és belebandzsítottam, hogy magamat is lássam. Vékony gyereklábakon harmonikázó patentharisnya, három számmal nagyobb flanelruha, agyonmosott fekete klott kötény, igen, már csak a hattyúprém hiányzik a teljes szépségemhez.

Jött a tavasz, átrendezték a kirakatot, telehordták virággal, könnyű, tarka ruhák hevertek szanaszét, s a kék kabát egy ládába került. Bekopogtam:

– Bácsi, tessék rá vigyázni! Az enyéééém!

Aztán zord fellegek gyűltek körénk, kósza légiakna szólt: bumm! És annyi mindennel kellett törődni... Például, hogy életben maradjon az ember. Csak most, karácsonytájt jutott eszembe újra a kabátom. Holnap megkérem őket, hogy új címet írjanak a ládára. A legkisebbik leányunokámnak nagyon fog tetszeni!

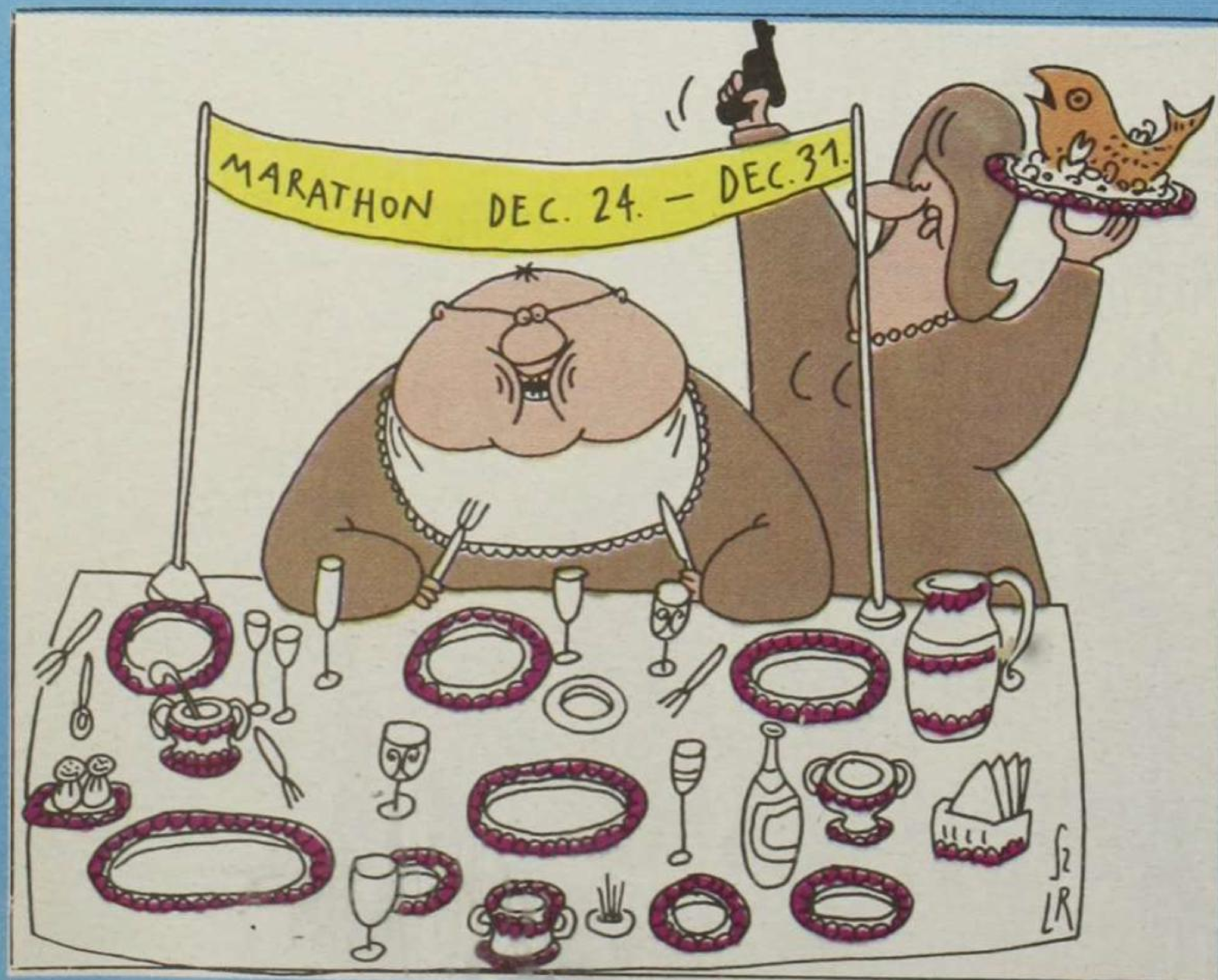

– Ezt a csomagot Boszniába viszi, egy ENSZ-konvoj biztosítása alatt...

– Idén nincs irigykedés, sértődés! Senki nem kapott semmit...

STILLE NACHT

– Úgy kezdődött, hogy megpillantottam a fa alatt a százegyedik kalapot...

SZILÁGYI GYÖRGY:

KARÁCSONYI KRÓNIKA

Kiszakadt az égi ciha,
hópille száll, pihe puha,
háztetőkön vatta bunda,
fenyőfákon fehér csuha!

Csillagszórók sziporkáznak,
az angyalhaj lazán lebben,
csöppnyi csengők csilingelnek,
az én hangom se cseng szebben...

Szaloncukor, aranydió
ring a lengő ezüstszálon,
lobognak a színes gyertyák,
álmodozva konstatálom...

Várakozás a szememben,
a szívemben békés szándék,
mert a karácsonyfa alatt
vár már ránk a szép ajándék!

Felhúzható öngyújtó és
felhúzható ventilátor,
(páromé az elismerés,
aki ilyet venni bátor...)

Felhúzható vekkeróra,
bárki párna alá dugja;
ott is cseng, csak a rugója
már az utolsókat rúgja...

Felhúzható búgócsiga,
kicsit rekedt, nem búg, hörög!,
(párom kapja, kinek nyelve,
mint a búgócsiga, pörög...)

Felhúzható zenedoboz,
benne hindu indulóval,
(hallatára szemem előtt,
vonul a sok hindu lóval...)

Felhúzható egér is van;
lábam mellett fürgén elhúz,
besurran a szekrény alá,
ott jár le, de engem felhúz...

Vacsorára facsigával
érkezett meg öcsém, Vendel!
Nyomban felhívtam az orvost:
doktor, karácsonykor rendel?...

PÁSZTOROK, KELJÜNK FEL, HAMAR INDULJUNK EL...

HANGULATKELTÉS

KISGAZDÁCSONY

– Ha ez angyal, Frantisek, akkor én megeszem a kalapom, szerintem ez álcázott magyar MIG 29-es...

– Se kivágott fenyőt nem akart, se műanyagot, úgy gondolta, környezetvédelmi szempontból leghelyesebb, ha áttér a muzulmán hitre...

KIS KARÁCSONY, NAGY KARÁCSONY

BODNÁR GYULA:

VENDÉGRE VÁRVA

Karácsony, szilveszter táján nemcsak az jelenti a gondot honi háztartásainkban, hogy miből, hanem az is, hogy mivel várjuk a hozzánk betévedő vendéget. Téli idő lévén legalább egy forró öleléssel. Ez különösen akkor ajánlatos, ha a háztömbből időközben kikapcsolták a távfűtést a Tripoli közelében épült nyaralójában telelő volt párttitkár elvtárs – ma elnök-vezérigazgató úr – fűtési díjhátraléka miatt.

No de nézzük, mit is adhatnánk az éhes vendégnek? Mivel manapság a szabolcsi alma sorsa az egyik legnagyobb gond, kezdjük talán e gyümölccsel. Régebben marxi-lenini receptek alapján készítették az *alma bundában* elnevezésű főelvtársi finomságot. Akkor az alma a dolgozóké, a bunda a vezetőké volt. Mára azonban változott a receptúra, a komcsiliberál ínyesmesterek ajánlata az *alma pufajkában*. Ebben a nyögvenyelőben nincs megosztás, az ízesítés szerint a pufajka számonkérése lenne az, ami alma.

Még mielőtt az „almá"-tól vitaminmérgezést kapnánk, nézzük meg a ma divatos más étkeket is. Desszertből főfogássá lépett elő a *képviselőfánk*. Tölteléke így már nem főzött vaníliás krém, hanem jól kifőzött zsíros pozíciók, mellékállások. Fantasztikusan nagyott ugrott a gasztronómiai sikerlistán a *csúsztatott palacsinta*. A csúsztatás változatlanul maradt, csupán a palacsinta cserélődött le a sokkal könnyebben csúsztatható információra. Közkedvelt hozzá a húsos – leginkább dagadó felhasználásával készülő töltelék.

Nagyot esett viszont az étlapon a *diplomatapuding*, ami a balkezes cukrászinas okozta elkavarás miatt mára már csak felfújt lett. Kiment a divatból a *bifsztek*, helyette a „hisztek" lépett, de már alig valamiben.

Mi a legolcsóbb megoldás? ...A szendvics! Ez az igazi összideológiai étel, hiszen még a legínségesebb időkben is akad olyan „szendvicsalap", amire rá lehet kenni valamit. Tessék, egy-két szendvics, „ízlelgessék":

KÖRNYEZETVÉDELMI: két elfuserált nagyberuházás között egy vastagon elkent ökológiai katasztrófa.

VISSZARENDEZŐS: aszalódott dogmákkal tűzdelt reformszárnyak kétszersületlen alapon, emeszóssal átkenve.

PRIVATIZÁCIÓS: a lecsupaszított nemzetgazdaság és a kövérre hízott „befektetők" között kiterített munkavállalói réteg.

TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁSI: két tb-kártya között egy partizán-apai múlttal rendelkező – háziorvossá ütött – körzeti sarlatán.

CHARTÁS: egy felszínre került hamisítás és egy szabadtéri füttykoncert között megrendezett „spontán" felvonulás.

KÜLKERESKEDELMI: egy protekcionista nyugati és egy internacionalista keleti gazdaság között egy szavatossági idejét lejárt nemzetközi embargó.

BALOLDALI „ÉRTÉKŰ" – (munkás változatban): két elnémult acélhengermű között egy felerősödni szított Acélhang-kórus.

BALOLDALI „ÉRTÉKŰ" – (paraszti változatban): fél hold szántón felhalmozott tíz hektárra való veszteség.

BALOLDALI „ÉRTÉKŰ" – (értelmiségi változatban): egy marxi és egy lenini „tudományos tézis" között a harmadik világ szintjétől is lejjebb álló műszerezettségi alapháttér.

...Egyelőre erről ennyit. Óvatosan fogyasszák, még ne adj' isten! – megfeküdné a gyomrukat!

PÉNZ BESZÉL...

– Nos, asszonyom, a fiáker meglehetősen [k]omoly fertőzésforrás lehet...
– Ó igen, doktor úr... főleg, ha még be is [v]an függönyözve!

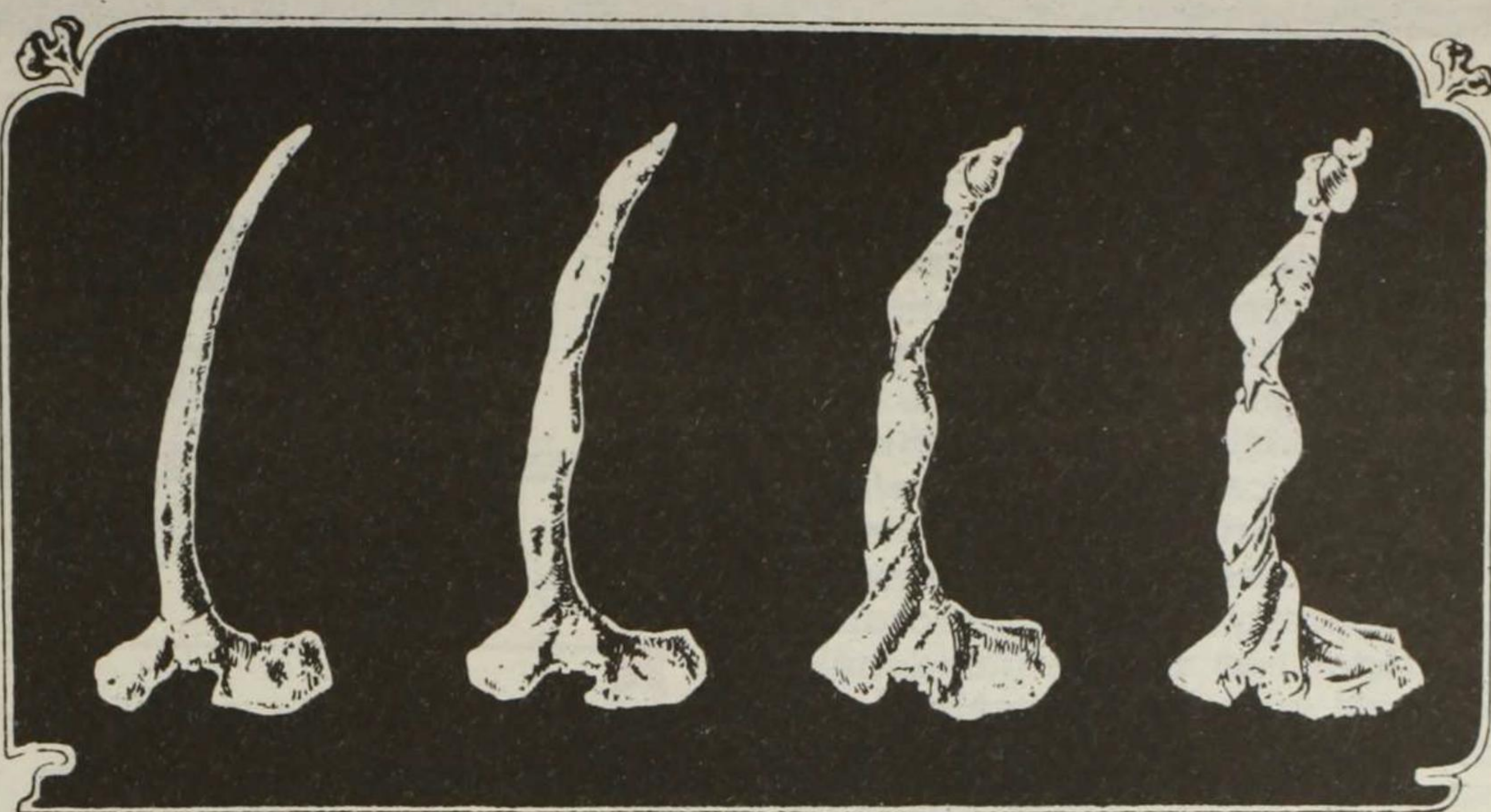

– Megölöm azt a himpellért!
– Ugyan, apukám! Te még a pisztolyod sem tudnád elsütni!

– Kedves gyermekem, én atyai érzéseket táplálok ön iránt...
– Az ilyen érzések kissé költségesek, [t]udja-e?

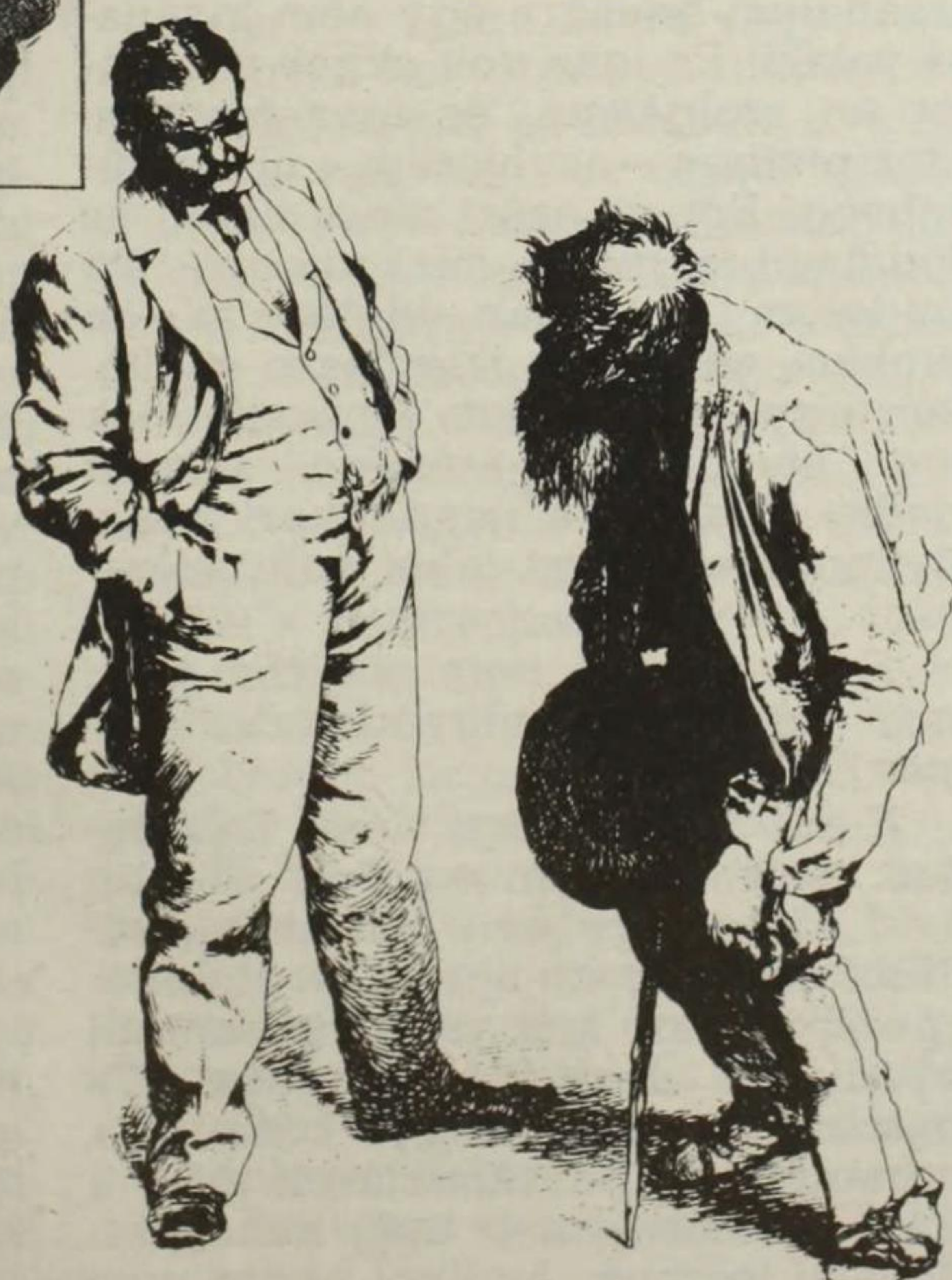
A NŐ KIALAKULÁSA *(Darwin után szabadon)*

– Ádám apánk oldalbordájából

VÁLOGATÁS A SZÁZADFORDULÓ HUMORÁBÓL

(In: Jobbnál-jobb vicczek. Összeállította: Kisbán Gyula, Meggyesi Éva. Budapest, 1988.)

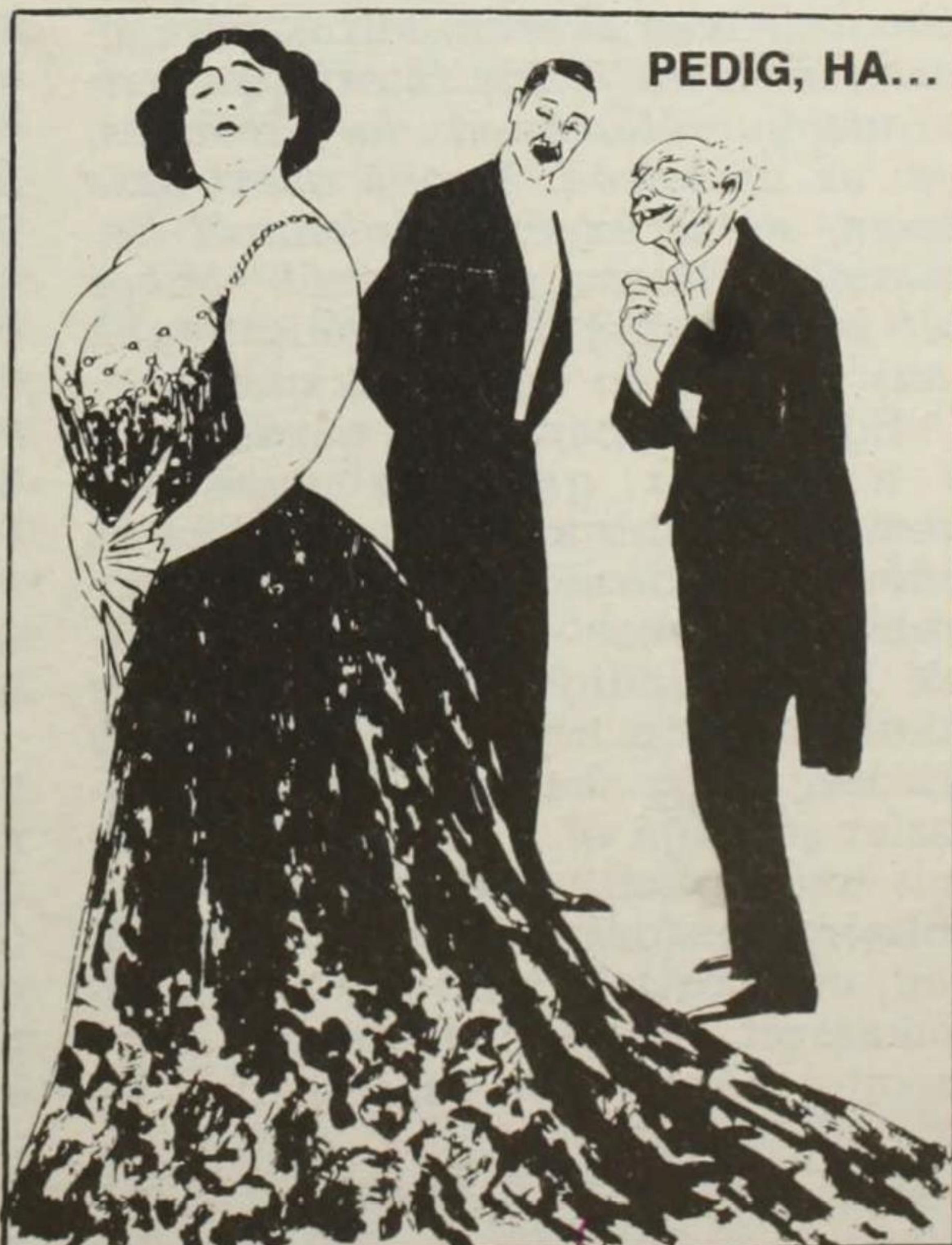

– Látom, bevált a nadrág, amit a múltkor kapott tőlem!
– Jaj, nagyságos úr, olyan mintha csak rámöntötték volna! Önnek is pont a térdkalácsára esett a lyuk?

– Jöjjön vissza egy óra múlva, akkor már magát is ki tudom elégíteni!

PEDIG, HA...

– ...az emberek nem tartanak összeillőnek minket.
– Pedig, ha egyszer intim körülmények között is láthatnának!

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

BÉKESI LÁSZLÓVAL,

az MSZP országgyűlési képviselőjével

– Képviselő úr milyen kapcsolatot lát a humor és a politika között?

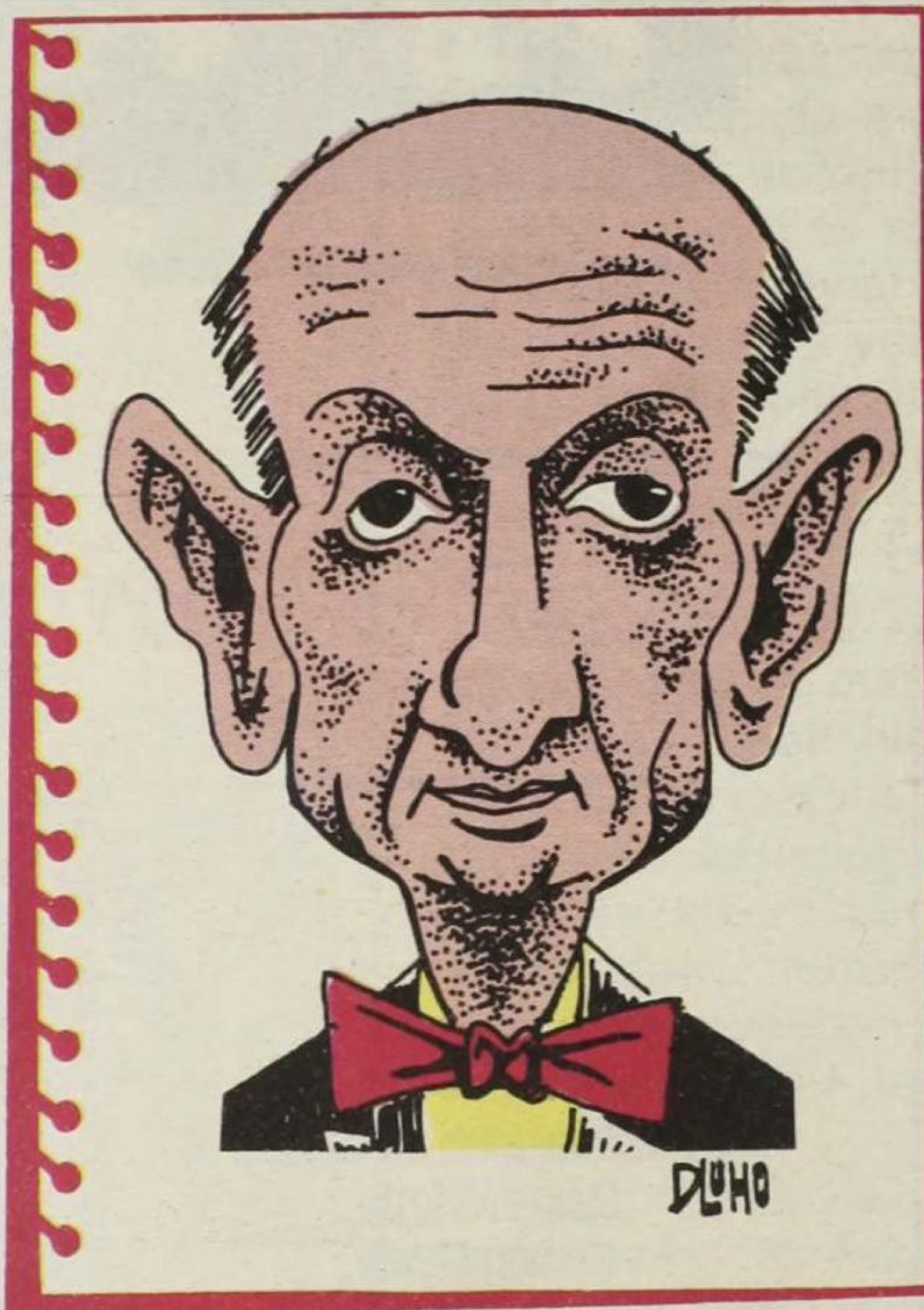
– Azt hiszem, minden politikus számára valahol levezető szelep lehet a humor. Több szempontból is. Aki politizál, naponta ki van téve mindenfajta hatásnak, annak is, hogy a szándékai nem érvényesülnek. Ha nincs meg a készsége és a képessége arra, hogy egy kicsit humorosan lássa a világot, és persze mindenekelőtt önmagát, akkor ezek mély fájdalmakat okozhatnak, gyógyíthatatlan sebeket. A humor mindenkinél feloldást jelent – és ez egy politikusnál hatványozottan igaz. Nehéz persze mindig jó képet vágni ahhoz, ha éppen az adott politikus a céltábla... De el kell viselni. Persze csak ha valóban humorról van szó, nem pedig olyasmiről, amiben – legnagyobb csodálkozásomra – mostanában ön is részt vesz.

– Mire gondol?

– A Parabolára. Meg kell mondanom, véleményem szerint a legutóbbi időben a Parabola stílusa, hangneme számomra nem a humort és a politikai szatírát jeleníti meg a képernyőn, hanem – sajnos – a kíméletlen, torzító, eszközeiben nem válogató és bizony alantas eszközöket alkalmazó műsort, ami sokkal inkább a politikai ellenfél lejáratására és legyilkolására alkalmas, nem pedig arra, hogy a gyengéit mutassa föl. Ez két különböző dolog. Nemcsak a Parabola stílusával nem értek egyet, hanem amennyiben ez a mostani beszélgetésünk hasonló szellemben készülne, elzárkóznék tőle, mert ezt a stílust elítélem és kifejezetten károsnak tartom. De – gyanítom – ezt úgysem fogja megírni.

– Téved, képviselő úr. Ha a saját véleményemet akarom leírni, nem riportot készítek... Egy interjúban a riportalany véleménye az érdekes, nem az újságíróé. Éppen ezért arra kérem, ne is az én munkámról beszéljünk, hanem az önéről. Mikor volt könnyebb pénzügyminiszternek lenni: amikor ön volt, vagy most?

– Egy válságban lévő gazdaság – és a magyar gazdaság évek óta ilyen, legfeljebb a válság tartalma és minősége változik –, nem kínál kényelmes széket. Pénzügyminiszternek lenni mindig nagyon nehéz és mindig nagyon népszerűtlen. A sors humora, hogy ha egy pénzügyminiszter jól látja el a dolgát, azt teszi, amit tennie kell, akkor az emberek többsége biztosan haragudni fog rá. Igen, mert őriznie kell egy lyukas államkasszát, meg kell fontolnia, hogy azokat a keservesen összeszedett forintokat az állam mire költse el; szembe kell mennie sokszor nagyon nemes és jó célokkal is, mert semmire sincs pénz – más oldalról meg kell keresnie minden lehetséges forintot, időnként adókat is kell emelnie, föl kell lépnie az adócsalással, korrupcióval szemben... Szóval ha a pénzügyminiszter jól végzi a dolgát egy nem jól működő gazdaságban, a társadalom számára egy nem kívánatos valaki. Ez igaz volt akkor is, amikor én szolgáltam, és igaz most is. E tekintetben – azt hiszem – nincs különbség. Éppen ezért nincs okom az utódaimat irigyelni, mint ahogy – azt gondolom –, annak idején az én munkám sem volt irigylésre méltó. Nem egy hálás poszt. Karikaturisták meg humoristák számára viszont mindig jó alany a mindenkori pénzügyminiszter. Jókat lehet vele szórakozni.

– Ezek szerint nem vágyik arra, hogy ismét pénzügyminiszter legyen?

– Nem. Határozottan nem. Egyszerűen azért, mert én valóban nagyon rövid ideig, egy évig csináltam, ráadásul egy nagyon speciális, átmeneti periódusban, ami sok szempontból egyedi és megismételhetetlen. És pontosan tudom, hogy bármilyen kormány alakul a választások után, a pénzügyminiszternek még nehezebb feladatai lesznek. Az ilyet pedig nem szívesen vállalom.

– Lehet-e egy ország pénzügyeit pártszempontok alapján irányítani?

– Bármilyen válságos helyzetben is van a gazdaság, a pénzügyminiszter bármennyire is racionális gazdasági vonalvezetést szeretne megvalósítani, mindenképpen azt a politikai erőt és adott célokat kell szolgálnia, amelyeket az adott kormány képvisel. Bármennyire is kikiáltja magát valaki szakmai értelemben független pénzügyminiszternek, nem fordulhat szembe a saját kormányával. Ha ezt teszi, mennie kell.

– Erre láttunk már példát.

– Van persze rendkívüli helyzet, amelynek a létjogosultságát egyáltalán nem zárom ki Magyarországon, sőt, véleményem szerint a gazdaság állapota most ezt indokolná, hogy a választások eredménye folytán koalíciót alkotó pártok a legjobb belátásuk alapján a legjobb szakemberekre bízzák a kormányzati teendőket; legalábbis addig, amíg a válság leküzdhető. Egy ilyen típusú kormányban a pénzügyminiszternek nemcsak joga, de kötelessége is, hogy felülemelkedjen a pártszempontokon. Itt is pártszempontokat mondok és nem kormányzati szempontokat, mert ez a kettő sem azonos. Hiszen egy koalíción belül is az egyes pártok érdekei eltérhetnek egymástól. Ha politikus az illető, és koalíciós pártok alkotják a kormányt, nem látok lehetőséget arra, hogy a miniszter ne a koalíció érdekeit szolgálja. Még egyszer hangsúlyozom: bármelyik koalíció érdekeit. Nem jó egyébként, hogy így van – de hát az ország koalícióra van utalva.

– Milyen humorral találkozott a parlamentben, vagy pénzügyminiszteri munkája során?

– Annak idején a pénzügyminisztériumban – ahol miniszterségem előtt is több évig dolgoztam, volt alkalmam pengeéles, tapintható, nagyon találó, az elevenünkbe vágó humorral találkozni. Nem mondom, hogy mindig boldoggá tett, de el kellett ismerni, hogy tűéles, igazi volt. De itt a parlamentben azt tapasztalom kezdettől fogva, most, a választásokhoz közeledve egyre inkább, hogy a humor helyét a vad ellenségeskedés váltja fel. Ha valaki az érveit vagy ellenérveit humorban próbálja megfogalmazni, abból az esetek kilencvenkilenc százalékában vérig sértettség származik. Sajnos a parlamentből kiszorul az egészséges humor. Azt is mondhatnám, hogy a humornak azt a fajtáját, amit az alpári lapokhoz hasonló kiadványok gyakorolnak, egyetlen jó érzésű ember sem fogadja el. Még a politikusok sem; bár hangsúlyozom, hogy a politikusoknak többet el kell tűrniük. De az egészséges, szellemes, a párviadalokra emlékeztető, az igazi pengeváltáshoz hasonló humor hiányzik.

– Azt hiszem, ez a beszélgetésünk is kicsit komorra sikeredett. Hiányzik belőle a humor.

– Nekem is hiányzik. De hát ilyenek a viszonyok...

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

HORVÁTH LAJOS

országgyűlési képviselővel, a Magyar Igazság és Élet Párt elnökével

- Képviselő úr, ön szerint mennyire moros ma a politika?

- Szerintem sajnos semennyire. Fog- korgató politikát űz a mai magyar rlament. Bár kívülről talán viccesnek ik, de belülről fogcsikorgató, érdes log. Sokkal többre mennénk, ha nnyedebben tudnánk csinálni. nyzik egy társadalmi kiegyezés.

- Ki vagy mi gátolja?

- A társadalom szét van szakadva ta- az 1860-as évek óta, és még mindig n sikerült megkötni a nagy kiegye- t. Ha nem *legyőzni*, hanem *meg- őzni* próbálnánk egymást, akkor va- zínűleg több mosolyt látnánk az ar- on.

- Ön a társadalom szétszakadásáról szél. Erről eszembe jut egy történet. ninap taxival mentem haza. Sajnos, kor beszálltam, nem tettem fel a müvegem, így csak a megérkezés- láttam meg a kiírást, mely szerint az luló összeg 50 forint, a kilométer- nz pedig 55. Mindez egy koszos, le- obant Ladában – holott bizonyos taxi- saságoknál a Mercedesben is 20 fo- t az indulás és 34 Ft a kilométerpénz. ikor ezt szóvátettem, a taxis azzal nta meg a vállát, hogy „a kenyér is iga". Erre azt válaszoltam, hogy so- panaszkodhatnak joggal a drága- ra, de ha az árdrágító sír, az egyhén lva túlzás. Ez azért jutott eszembe nel és a társadalom szétszakítottsá- val kapcsolatban, mert a múltkor fül- úja voltam, amikor Czoma László getlen képviselő gratulált önnek „az F szétveréséhez". Nem kétes dicső- ez? Nem része a társadalom továb- szétszakításának?

- Tipikus esete ez annak, amikor va- i összekeveri az okot és az okozatot. MDF-et nem mi vertük szét, hanem k, akik kitaszították a népi-nemzeti nalat. Ennek az a következménye, gy aki fontosabbnak tartja a népi- nzeti gondolatot, mint a pártot, az het is... Tehát mi nem *okozói*, hanem *vetkezményei* vagyunk az MDF szét- ésének.

- Csakhogy óriási bizonytalanságot ltettek a tagságban. Nagy tömegek rdik: most mi van?

- Az MDF-szimpatizánsok nagy része zdi látni, hogy mi van, és kezd átállni ni oldalunkra. Mi igazán nem aka- k a zavarosban halászni, tehát nem a célunk, hogy az MDF-től vegyük el zavazókat. De az, hogy az MDF-től nek hozzánk az emberek, azt bizo- ítja, téves döntés volt a népi-nemze- k kiszorítása. Ezért jött létre egy rt, amely azokat az értékeket vállalja , amelyeket az MDF is meghirdetett, ak semmit sem tett ezek érdekében. bizonytalanság akkor volt nagy, ami- r nem értettük, miért kellett Csurkát úgni. Amikor ez megtörtént, bizo- ossá vált, hogy nekünk is mennünk ll.

- Így született meg egy magát kor- ánypártinak mondó ellenzéki párt...

– Amely reményeink szerint erős nemzeti párt lesz.

– És az új párt képes lesz több derű- vel, humorral űzni a politikát?

– Van egy új arc. Biztos vagyok ben- ne, hogy a humornak az élet minden területén, így a politikában is fontos szerepe van. Mert az ember alapve- tően jó, és a jót a nevetés hozza ki belő- le igazán. Ezt a humort meg kell talál- nunk, ez eszköze lehet a kommuniká- ciónak. Mindenesetre derűs, mosolygó arcokat majd akkor láthatunk igazán, amikor azokat az ígéreteket, amelyeket az MDF tett, meg is valósítjuk. Tehát a családi jövedelemadót, a kedvező felté- teleket a kisvállalkozóknak, stb. Ha ezt meg tudjuk csinálni, őszintén fognak ne- vetni az emberek, nem pedig kínjukban mosolyogni. Ez a mi feladatunk, és ez politika. Tehát kemény politika.

– Az igazi politikus önmagán is tud mosolyogni. Ön képes erre?

– Én az angol humort kedvelem, márpedig ők mindig önmagukon szó- rakoznak a legjobban. Az angol humor önkritikus és nem kárörvendő. Magam már sokszor voltam olyan helyzetben, hogy nevettem önmagamon. Néha kí- nomban...

– Ön jól tud lovagolni?

– Miért kérdi?

– Mert úgy tudom, Ön a Bercsényi- huszárok elnöke.

– Így igaz. Rendezvényekre, koszo- rúzásokra, huszártáborba járunk.

– Ez nem jelenti azt, hogy a pártban is magas lóról akar beszélni?

– Nem, nem. A huszáregyesületnek is gyalogos törzstiszti ruhában vagyok az elnöke, mert nagyon rossz lovas va- gyok. Nem akarom, hogy egyszer rossz pillanatban essek le a lóról...

– Lehet, hogy tévedek, de mintha ön is azok közé tartozna, akik túl sötéten látják az ország helyzetét. Pedig van ok az opti- mizmusra. Nemrég Kemenesalján részt vettem egy földárverésen. Egyenesen megható volt, hogy az ottani parasztem- berek milyen bölcsen, józanul vették részt rajta. Szépen megállapodtak egy- más közt, melyik földre melyikük tart igényt, senki sem licitált rá a másikra. Bizonyság ez arra, hogy a magyar ember igenis képes a megegyezésre, az össze- fogásra. És bízik a két keze munkájában!

– Sok ilyen falu kellene, akkor kisebb esélye lenne annak, hogy visszajönnek az elvtársak. Éppen ma beszéltem egy szerencsétlen emberrel, aki '68-ban röp- cédulázott, ezért nyolc évet ült Kádár börtönében, utána a zöldhatáron szökött ki Amerikába. Hazajött a rendszerválto- zás után, és pánikba esett, hogy itt nem történt semmi. Az MSZMP jogutódja fe- nyegetőzhet a visszatéréssel, pufajkások ülhetnek a parlamentben. És ha ő ez ellen szót emel, vagy ír a legfőbb ügyésznek, akkor elutasítják. Mert a legfőbb ügyész is MSZMP funkciót töltött be valamikor... Ezért is javasoltuk a leváltását.

– De a tisztelt Ház nem tűzte napi- rendre a kérdést. Önök kisebbségben maradtak.

– Igen. És ez nem vicc?

– Beszéljünk végre vidámabb dol- gokról. Ön szerint létezik olyan, hogy párthumor?

– Nem akarom a Fideszt dicsérni, de nekik van humoruk. Ez a kamaszgyere- kek egyfajta viháncolása, vidám szele.

– MIÉP elnöksége óta min derült a legjobban?

– Amikor Jelcin úgy járt el az orosz parlamenttel, ahogy a Hírlapkiadó a Magyar Fórummal. Kikapcsolta a vil- lanyt és a telefont...

– Sántít a hasonlat. A Blaha Lujza té- ren nem lőttek.

– Ez is mutatja, hogy mennyire humá- nus rendszerben élünk. A szerkesztő- séget elfoglalták, de nem lőttek. Mi meg megadtuk magunkat. Már csak azért is, mert nem tudtuk, a kerületi katonai parancsnokok átállnak-e a mi oldalunkra.

– Ugye ezt viccnek szánta?

– Természetesen. Vagy a Ludas Ma- tyiban nem szabad viccelni?

Karácsony a béke és a szeretet ünnepe. Éppen ezért két olyan politikussal készített beszélgeté- sünket tettük egymás mellé, akik igencsak távol állnak egymástól a politikai palettán, s igencsak távol ülnek egymástól a Parlamentben. Hogy most egymás mellé kerültek – legyen ez a hu- mor politikája és a politika humora...

MAGYAR MURPHYK

SMITH INFLÁCIÓS TÉTELE

Ahol sok szó esik az értékekről, ott előbb-utóbb esni fog.

O'TOOLE NEHEZEN ÉRTELMEZŐ SZÓTÁRÁBÓL

Be kellene látni...

KLIPSTEIN AXIÓMÁJA

A féligazság a hazugságnak az a fele, amelyik a szimpatikusabb.

BROOKE A BIZOTTSÁGOK SZÜLETÉSÉRŐL

A bizottságokat általában bizottsági tagok alapítják.

BOREN A VÁLASZTÁSI PROGRAMOKRÓL

A sok szempont eltakarja a látnivalót.

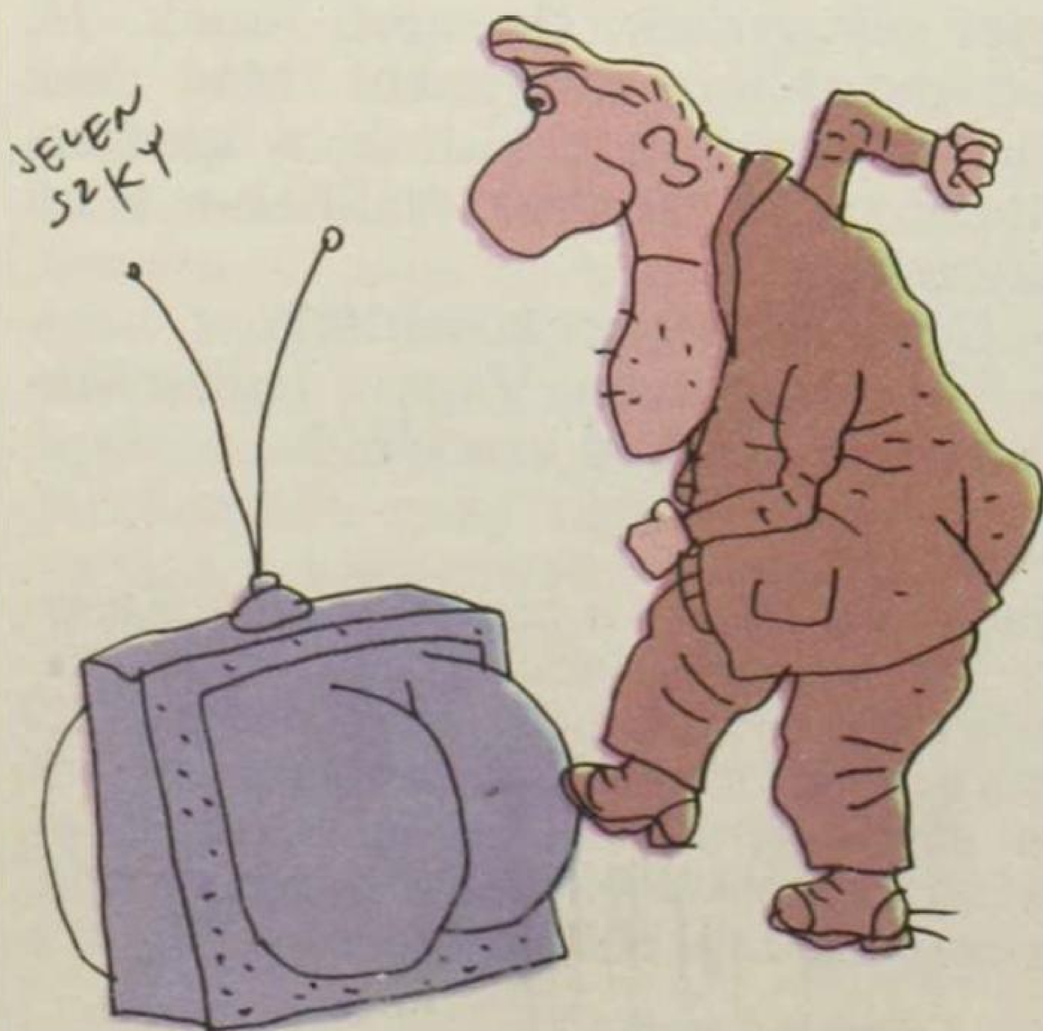
FOWLER ARTISZTIKUSA

Ellenségképet festeni nem művészet...

HARRIS SZÍNHÁZI TANÁCSA

Prolongálni bármit lehet, de nem mindent érdemes.

BEMELEGÍTÉS

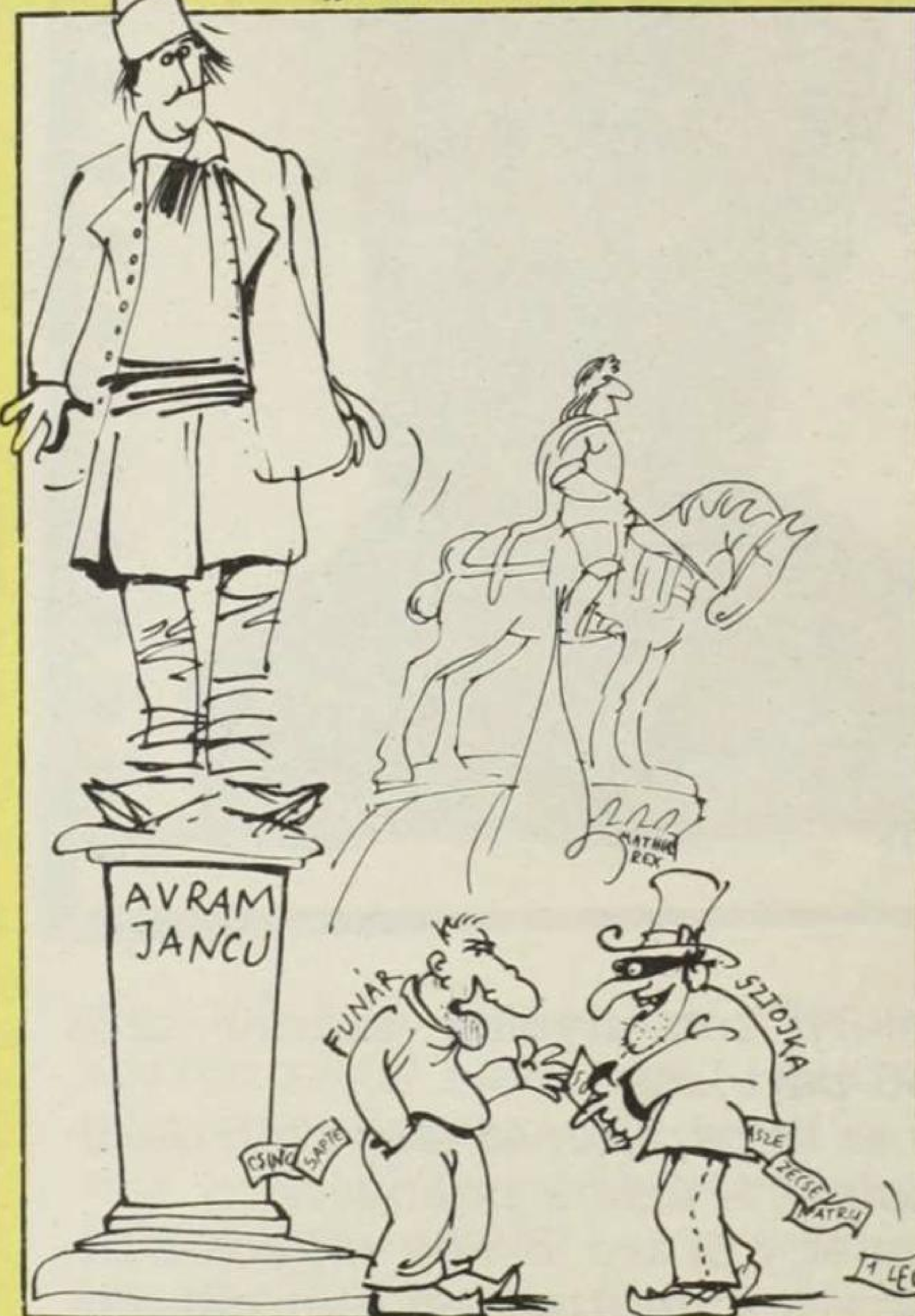

DIKTATURISTÁK

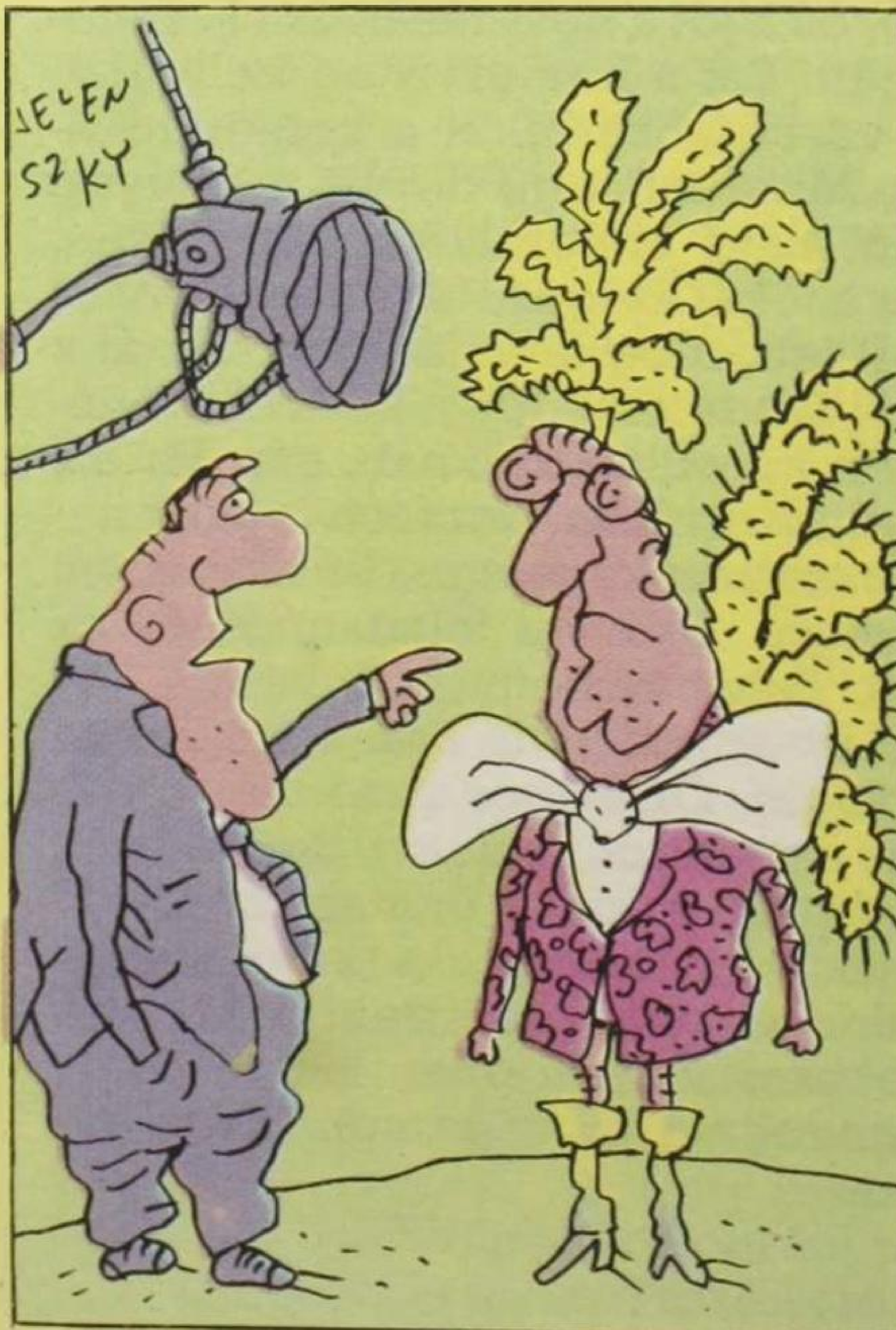

– Aztán, ha meghozzák azt a pufajkás törvényt, majd feljövünk megint a hegyekbe!

„CARITAS"

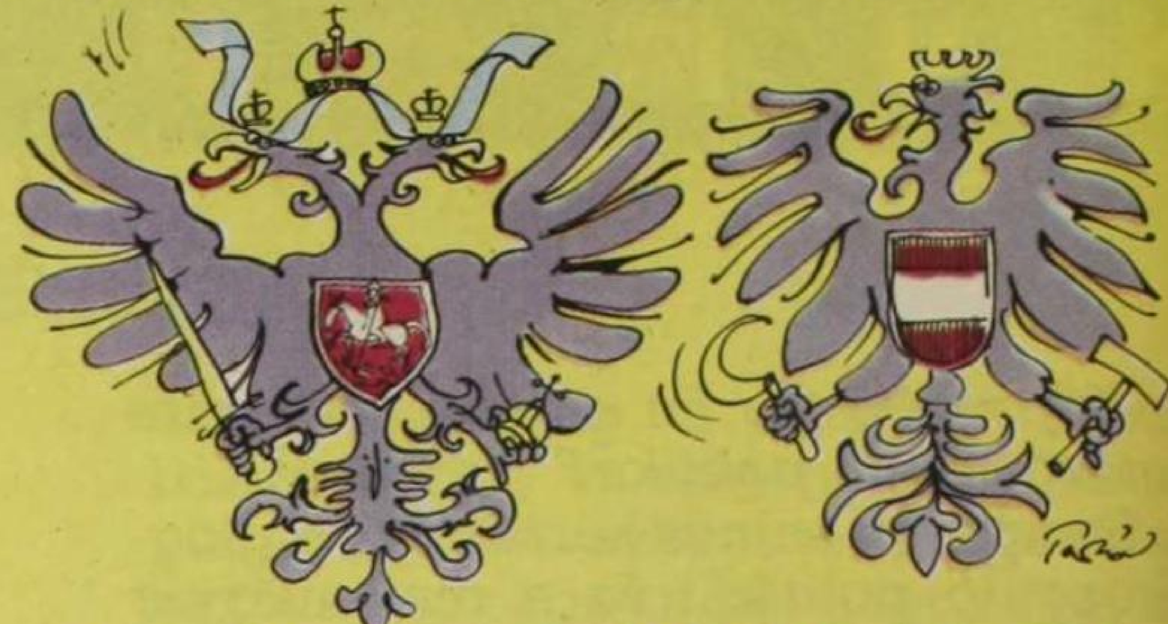

– Úristen! Ezek emelnek nekem szobrot!?

– Higgye el, főnök, ma már Kelet-Európában is az amerikai stílusú választási kampánynak van jövője...

A RÉGI-ÚJ OROSZ CÍMER (MEG AZ OSZTRÁK...)

– Látom, fiúk, visszacseréltétek kardra-országalmára a sarló-kalapácsot...

RETTEGŐ IVÁN

– Megszavazzák, de hogy fogom végrehajtani?

POLITIKUSOK KARÁCSONYFÁJA

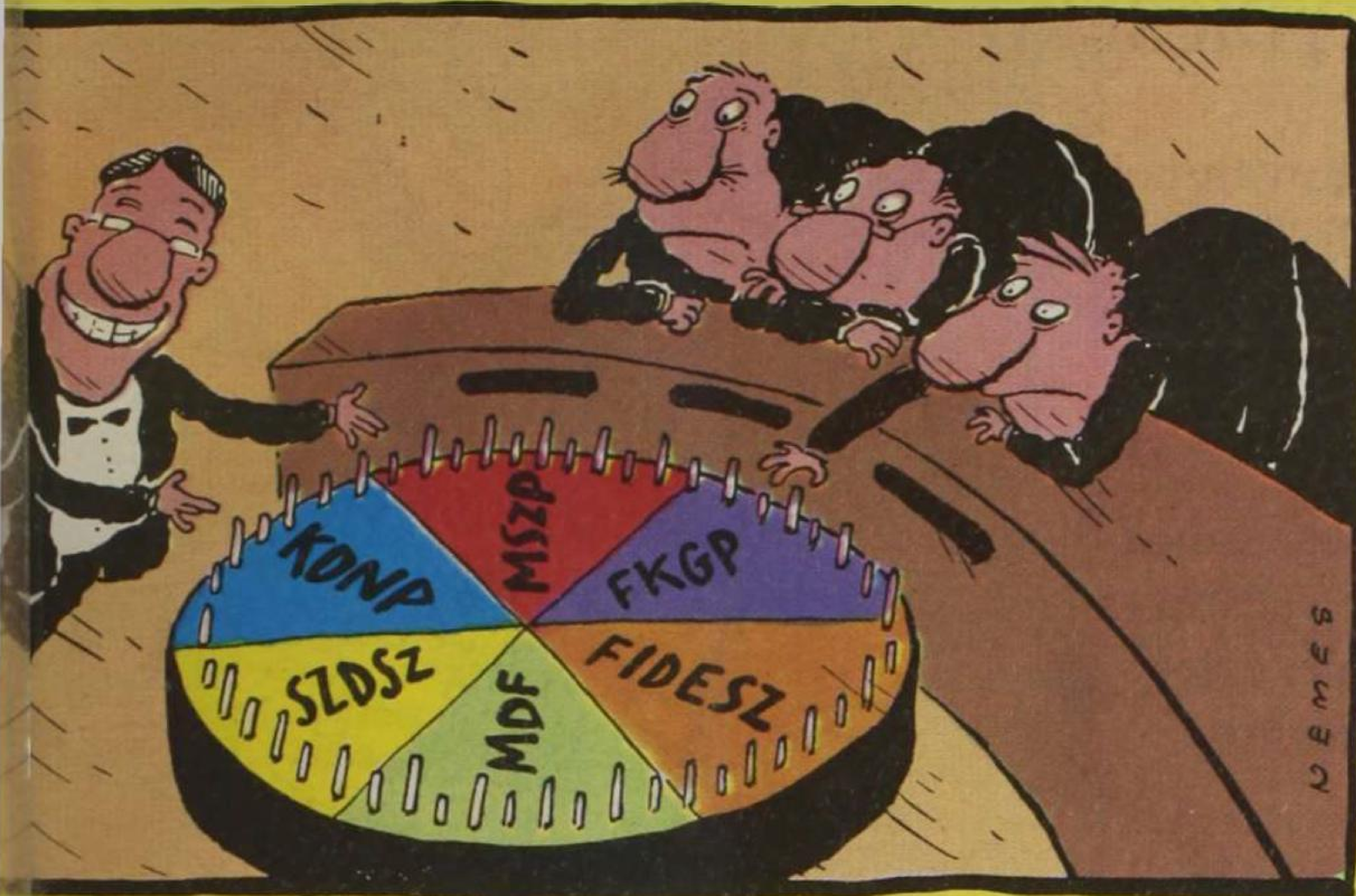

– Nézzétek, elvtársak! A klerikális reakció jövőre húsvéttá változtatta a mi április négyünket!

SZERENCSEKERÉK

DESTRUKTÍV SZEKTA

– Miért csak bennünket nevez a sajtó annak, ami valójában vagyunk?!

BESTSELLER

BÍRÓ ANDRÁS:

KUKUCSKA KÁZMÉR KÖPENYEI

Nem, nem, kedves olvasó, ön téved, ha írásom címéből következtetve úgy véli, hogy Kukucska Kázmérról, mint köpönyegforgatóról lesz szó az alábbiakban. Sietve jelentem ki: Kukucska Kázmér soha, de soha nem volt köpönyegforgató! Sem politikai nézeteit, sem pedig a társadalomról alkotott véleményét illetően.

Kukucska Kázmér kisvárosi kereskedőcsaládból származott. Apja jól menő élelmiszerboltját annak rendje s módja szerint államosították, ám ők, apa és fia továbbra is az üzlet alkalmazottai maradtak.

A boltot 1957-ben önkiszolgáló ABC-vé alakították át, s mivel idősebb Kukucska elhunyt, a Főhatóság ifj. Kukucska Kázmért nevezte ki boltvezetővé.

A kedves olvasó most nyilván azt gondolja, hála a rendszerváltásnak, a privatizációnak, Kukucska Kázmér megvásárolta az üzletet. Nem így történt.

Egy nagynénikéje, ki Kanadában élt és halt, reá hagyta minden vagyonát. Kukucska a fővárosba költözött, s ott az örökség egy részéből üzletet nyitott a Nagykörúton, éppen néhány héttel a képviselőválasztások előtt.

És most jön a zsenialitás! Kukucska Kázmér boltjában köpönyegeket lehetett vásárolni. A választások közeledtével a kereslet nőttön-nőtt, az üzlet tekintélyes forgalmat bonyolított le. Legalábbis egy darabig...

Ám abban a pillanatban, amikor Kukucska Kázmér észrevette a forgalom csökkenését, azonnal cselekedett.

A bejárati ajtó két oldalán elhelyezett táblákon a következő szövegeket olvashatta a gyanútlan gyalogos. Az egyiken: „Kívánságára kívül-belül különböző színű köpönyeget készítünk önnek, huszonnégy óra alatt!" A másikon pedig: „Egyszínű köpenyét kétszínűre varázsolja Kukucska!"

Nem telt bele sok idő, az APEH egyik főosztályvezetője meghitt ünnepség keretében oklevelet nyújtott át Kukucska Kázmérnak, mint a *legpontosabb és legtöbbet adózó üzlettulajdonosnak*. Kukucska szerényen és pironkodva hárította el a dicsereteket, mondván: *„ne nekem köszönjék, hanem a vásárlóimnak."*

Ám nemcsak a szerencse, hanem az üzleti élet menete is forgandó. Kukucska vevőköre a hónapok múlásával el-elmaradozott. Már elegáns belvárosi szabókhoz jártak, s angol szövetből csináltattak maguknak divatos ruhákat. De minek is beszélek? Hiszen néznek önök televíziót, nem? Ugyebár, hogy megváltoztak?

Kukucska Kázmért, akinek mostanában kong a boltja az ürességtől, megvigasztaltam. Rövidesen jönnek az új képviselő-választások... A régi köpenyek már kopottak, könnyen túlad majd a raktára mélyén porosodó ilyen-olyan színű köpenyein.

Mert köpönyegforgatók mindig lesznek.

FÁBÓL KÉSZÜLT HAMIS VIDEÓK BÉCSBEN

– Mit gondolsz, fiam, a gyerek észre fogja venni, hogy nem eredeti a video?

– Nézd mán milyen fájin videót hozott a Béla Bécsbü. Fa, mint a reklámba: Fa deo.

FÁBÓL KÉSZÜLT VIDEOUTÁNZATOK BÉCSBŐL

– Viszont prímán lehet mellette melegedni!

AJÁNDÉKGOND

– Most már döntsd el végre, fiam, hogy a Honda-autót vesszük meg a gyereknek, vagy azt a könyvet, amit néztünk neki, mert egyforma ára van mind a kettőnek!

FECSKE CSABA:

ASSZONYDICSÉRŐ

Boldog vagyok, van nékem egy
aranyos kis feleségem.
Van is mindig tiszta ingem,
puha ágyam, eleségem.

Mindennap megkérdezi, hogy
mit főzzek ma vacsorára?
A mosolya emlékeztet
terrierünk vicsorára.

Reggel kirakja a ruhám,
mert nálunk ő a kellékes.
Lenne inkább primadonna,
avagy díva? Most mellékes.

Éjt nappallá téve caplat,
gürcöl, robotol a drága,
ő aztán szívből átérzi,
hogy az élet mily nagy dráma.

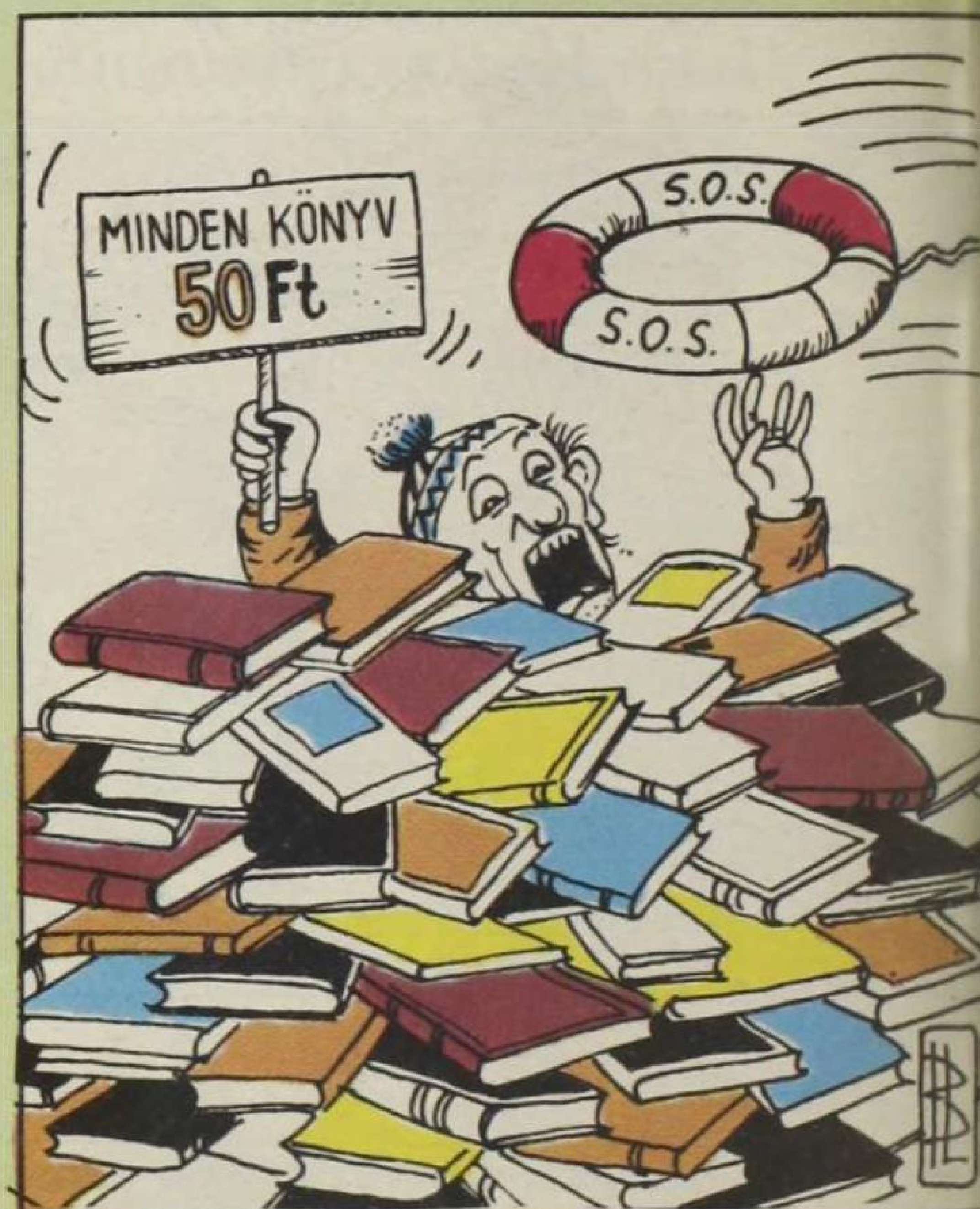
Tíz körmén zsír lakkja reszket,
parfőmje fűszer és hagyma.
Néha-néha eltűnődöm:
nem élném túl, ha elhagyna.

S mindezért a pályabére?
Oly kegyesen néz le rája,
fenséges magasából
a Teremtés Koronája!

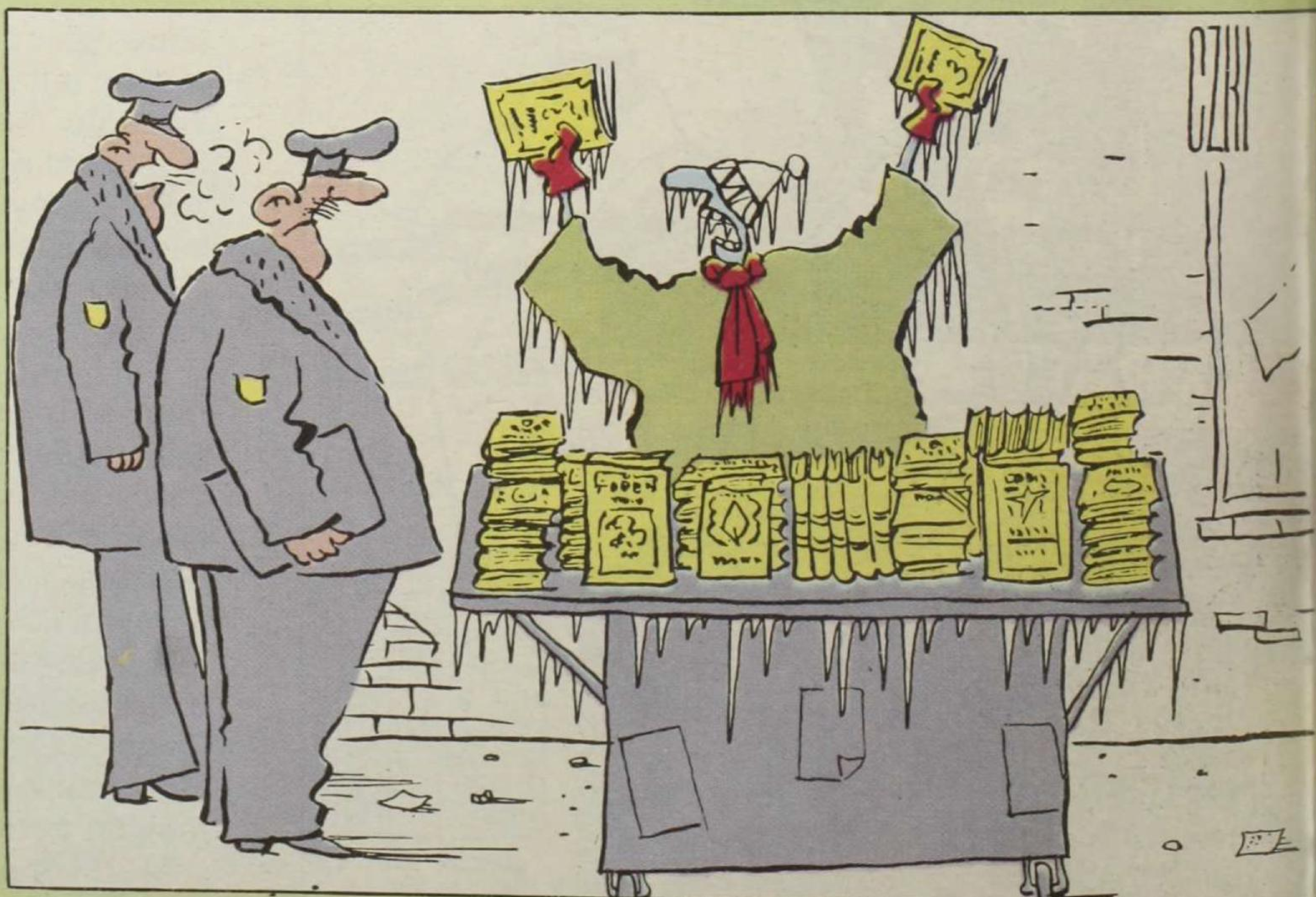
KARÁCSONYI KÖNYVVÁSÁR

AJÁNDÉK-KÖNYVTENGER A PESTI UTCÁN

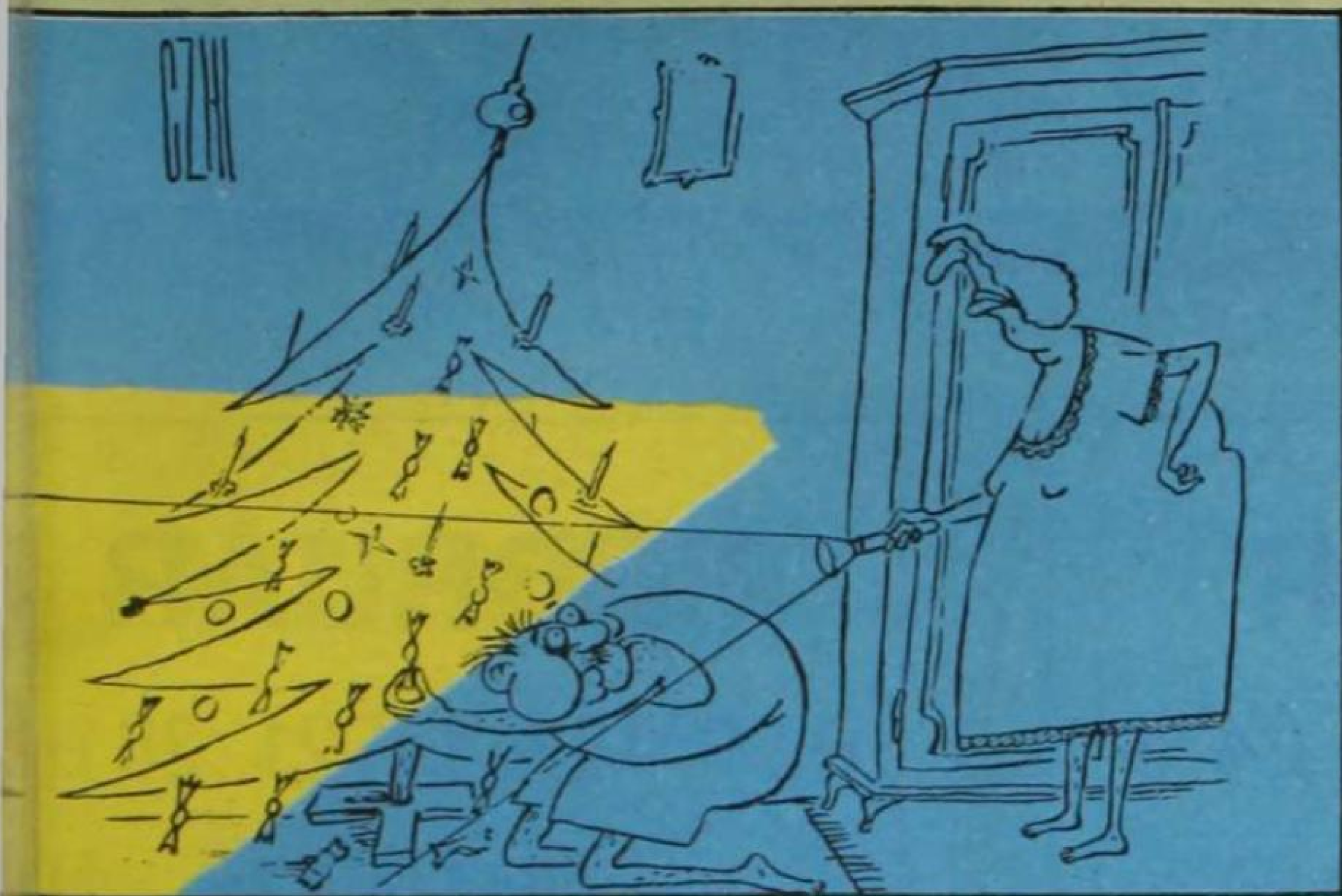

ELLENŐRZÉS

– Hagyd a fenébe, Dezső, majd olvadáskor visszajövünk!

TETTENÉRÉS

ÁLCÁBAN

AZ AJÁNDÉK

Úgy éreztem, hogy ez megy az egyéniségedhez...

ISZLAI ZOLTÁN:

KIS BESTIÁK

Arról, hogy utcánk két német juhásza kórusban megugatta a borkimérés (csak utcán át) külön főnöki engedéllyel bejáratos, két deciket *illegál* lesuhintó női részegét (ki minden pultkörüli rendetlenséget el-eligazít, mielőtt alázatoskodva kióvakodik), fölmerült a kutya téma; Halvai úr és közöttem.

Néki foxterriere van, nekem csak kis fonott demizsonom. De a kutya a következőket művelte a Szondy utca környékén, hol Halvai úr, mint a homoki szakszövetkezet főelőadója (vérnyomás: 210–140, stabil) elbeszélése szerint lakik.

A terrier ugyebár sétált H. úrral. Legott meglátott két *józan* öregasszonyt. Ami nem lett volna baj, de volt vélük, a *nyanyákkal,* egy palotapincsi.

Halvai urat ennek említésekor csak a jó ízlés tartja vissza attól, hogy – utcán át – kiköpjön, s eltalálja a visszaóvakodó, mert *utántöltésre szorult* állampolgár-asszonyt.

A terrier neve Bukfenc. Midőn meglátta a palotapincsit (neve: Cseppi) nekikrontott.

Az egyik öregasszony azonnal süvölteni kezdett: Halvai úr, Halvai úr! Mire H. úr nem azt mondotta, amit nekünk, borvásárlóknak szokott, hogy igenis mi tetszik, kérem, könyörgöm. Nem. Halvai úr ott, a Szondy utcában, oda se bagózott.

– Ne engedje el az utcán, ha annyira félti, nem igaz? – kérdi most tőlem, miközben beleütögeti demizsonomba a jó fajta pezsgősdugót a homoki zöldszilváni elpárolgása ellen. – De, igaz – bólogat közbe az alkoholista*nő* (*né* is stimmelne, a férj *most* elvonón), számolgatva a sajnos nagyon aprót.

– És képzelje – legyint Halvai úr –, az öregasszony rájuk hasalt. Az nem igaz! Rájuk, ahogy ott húzták egymás belét. Közben a másik azt ordította: gyilkos, gyilkos és na most kérem, hát jött nekem a kalapjával. Mire én mondtam, asszonyom, nekünk egymással semmi bajunk. A kísérők csupán figyeljenek *és passz,* nem igaz? A kísérők némán figyeljenek, kérem, könyörgök.

Az alkoholisztina fölnyerített, ahogy előbbieket kimondá Halvai úr. De én egyelőre nem tudtam meg, mi lett a palotapincsivel (pfúj, loknis patkány, göndör görény, elfajzott borzontorz).

Nem is lehet azonban reményem a *teljes* tudásra, mert H. úrnak mellesleg, s ráadásul sebe is van ám a *jobb* lábán. Elbeszélése eme pontján fölfedi, megmutatja bibiskéjét.

– Átvérzett a kötése – mutatok aggódva, bár alig palástolt undorral a koszos, pirosas géz fölé húzott kötözőneccre –, nem fáj?

– De, a rohadék – mondja Halvai úr, elhárítva a kötést igazítani óhajtó női részeget. – Ez a rohadék, képzelni tessék, könyörgöm, hát aztán nem megharapott?

– Kicsoda? Csak nem az öregasszony? – tételezem föl kapásból a legrosszabbat. Meg hát tréfára is szeretném venni a dolgot. Úgy látszik, nem lehet. Mert H. úr így szól mindhármunkhoz, hullakomolyan.

– Az? Azt próbálta volna meg. Akkor nem itt lennénk. De nem próbálta. Mert mire ketten kiszedtük a Cseppit a Bukfenc kezéből, a néni nem volt se élő, se holt.

– Szóval a Csöpi az viszont még ezek után képes volt?

– Nem Csöpi! Cseppi – emeli föl kezét a borfőelőadó –, azt ugyan vihették tódozni-fódozni a vénasszonyok. Együtt.

– De hát akkor ki a csuda harapta meg magát végül, Halvai uram? – kérdeztem rá erre már én is egyenesen s némileg ingerült kíváncsisággal.

A *szalmaözvegy* alkoholistanő (táné) emelt hangom hallatán riadtan kioldalgott.

– Hát a kutyám, a kis bestia – bólogat utána a borász az ingatag asszonynak –, ez a totális őrült. Belémvágta a fogát. Tettek is utána belém egy kapcsot. Aztán kivették. Az állatok.

Kivártam, amíg zárszóként elmondta, hogy a harapást tulajdonképpen ő egy harmadik, eddig még nem szerepelt kutya miatt kapta. – Dzserrinek hívják, természetesen. Mert, tudja, ugye lebrador ő.

És ennek a szerintem labradornak szándékozott nekirontani újfent Bukfenc a Szondy utca *másik* sarkán. Mert, úgy tetszik, ugrós kedvében járt. Halvai úr azonban erővel kötőféken tartotta. A la(le)brador elhaladt. Saját terrierje viszont azt harapott, amit a póráztól bírt: önnön gazdája tulajdon lábikráját.

– Én nem is értem... – kezdtem volna a részvét nyilvánítását, de Halvai úr, jobb*bik* lábával toppantva közémvágott.

– *Én* viszont rögtön tudtam: Terrierem volt, terrierem nincs. Elajándékoztam. Jó helyre, nem mondom, mert szerettem én ötet, de odaajándékoztam. Engem senki se harapdosson.

– És... be volt oltva? – kérdeztem még óvatosan. Az ember sohasem tudhatja kutyaséknál, mi van.

Halvai úr megnyugtatott, hisz ugyan már ki a fene hajlandó csak úgy átmenet nélkül megveszni egy sima kutyaharapás miatt.

– Megnyugtatom magát – hajolt közelebb hozzám búcsúzásomkor bizalmasan. – Megvan a következő, majd bemutatom. A lebrador, a Dzserri az kölykezni fog. Na, azt a kölyket próbálják majd lerohanni a törpe ebek!

Így gyógyította kutyaharapását kutyával Halvai úr. Minél nagyobb kutyuskával. Fogalmam sincs különben, én ugye demizsonos vagyok, mekkorát harap bele, alkalma adtával egy labrador, mint lebrador.

A LUDAS MATYI KA

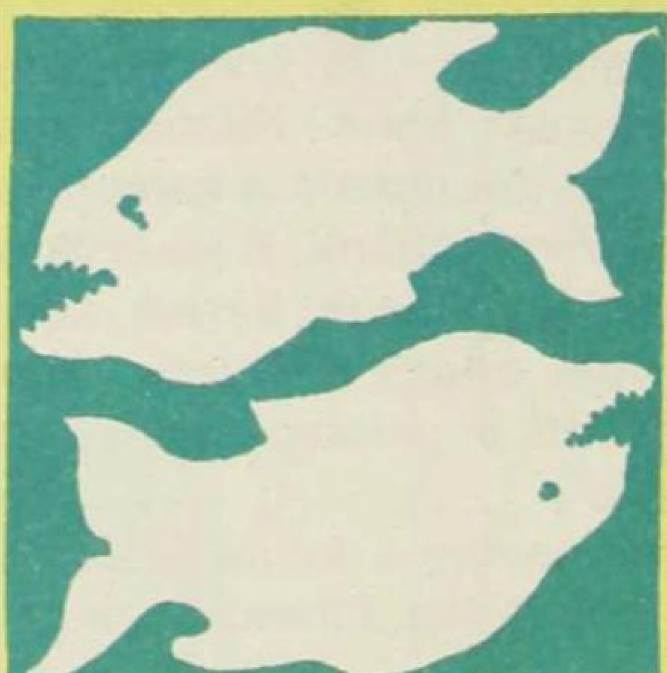
Bak a vezetésre termett,
vezet gyárat, kocsit, naplót,
s késő éjjel betakarít:
összeszedi még az aprót.

(XII. 22.–I. 20.)

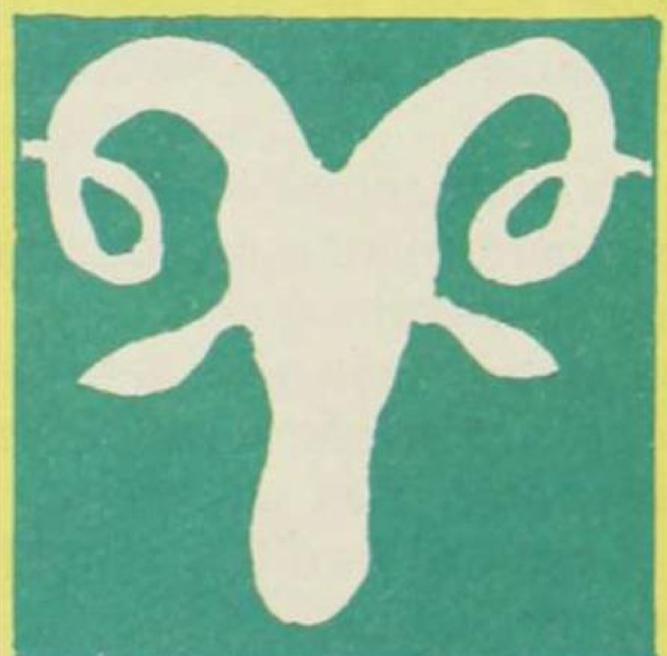
Vízöntőnek még jósnő se
tanácsolhat egyebet:
az idén se öntsön ki
fürdővízzel gyereket!

(I. 21.–II. 20.)

Halaknak a fejük hideg,
soha föl nem szikráznak,
illetve, csak esetenként
(például: ha ikráznak).

(II. 21.–III. 20.)

Kos okos és erős alkat,
önuralom kell neki –
ne nézze hát a tévéjét,
mert az őt csak eteti.

(III. 21.–IV. 20.)

Bika mától jól figyelje
mi a nóta, mi a dal –
ettől függ a saját sorsa:
viadal vagy diadal.

(IV. 21.–V. 20.)

Ikreknek a dilemmája:
mely szenvedély csökkenjen,
hogy eztán is kijöjjenek
egy fizuból ők ketten.

(V. 21.–VI. 21.)

JANUÁR

H		3	10	17	24	31
K		4	11	18	25	
Sz		5	12	19	26	
Cs		6	13	20	27	
P		7	14	21	28	
Szo	**1**	8	15	22	29	
V	**2**	**9**	**16**	**23**	**30**	

FEBRUÁR

H		7	14	21	28
K	1	8	15	22	
Sz	2	9	16	23	
Cs	3	10	17	24	
P	4	11	18	25	
Szo	5	12	19	26	
V	**6**	**13**	**20**	**27**	

MÁJUS

H		2	9	16	**23**	30
K		3	10	17	24	31
Sz		4	11	18	25	
Cs		5	12	19	26	
P		6	13	20	27	
Szo		7	14	21	28	
V	**1**	**8**	**15**	**22**	**29**	

JÚNIUS

H		6	13	20	27
K		7	14	21	28
Sz	1	8	15	22	29
Cs	2	9	16	23	30
P	3	10	17	24	
Szo	4	11	18	25	
V	**5**	**12**	**19**	**26**	

SZEPTEMBER

H		5	12	19	26
K		6	13	20	27
Sz		7	14	21	28
Cs	1	8	15	22	29
P	2	9	16	23	30
Szo	3	10	17	24	
V	**4**	**11**	**18**	**25**	

OKTÓBER

H		3	10	17	24	31
K		4	11	18	25	
Sz		5	12	19	26	
Cs		6	13	20	27	
P		7	14	21	28	
Szo	1	8	15	22	29	
V	**2**	**9**	**16**	**23**	**30**	

MINDEN KEDVES OLVASÓNK

NDÁRIUMA

MÁRCIUS

H		7	14	21	28
K	1	8	**15**	22	29
Sz	2	9	16	23	30
Cs	3	10	17	24	31
P	4	11	18	25	
Szo	5	12	19	26	
V	**6**	**13**	**20**	**27**	

ÁPRILIS

H		**4**	11	18	25
K		5	12	19	26
Sz		6	13	20	27
Cs		7	14	21	28
P	1	8	15	22	29
Szo	2	9	16	23	30
V	**3**	**10**	**17**	**24**	

JÚLIUS

H		4	11	18	25
K		5	12	19	26
Sz		6	13	20	27
Cs		7	14	21	28
P	1	8	15	22	29
Szo	2	9	16	23	30
V	**3**	**10**	**17**	**24**	**31**

AUGUSZTUS

H	1	8	15	22	29
K	2	9	16	23	30
Sz	3	10	17	24	31
Cs	4	11	18	25	
P	5	12	19	26	
Szo	6	13	**20**	27	
V	**7**	**14**	**21**	**28**	

NOVEMBER

H		7	14	21	28
K	1	8	15	22	29
Sz	2	9	16	23	30
Cs	3	10	17	24	
P	4	11	18	25	
Szo	5	12	19	26	
V	**6**	**13**	**20**	**27**	

DECEMBER

H		5	12	19	**26**
K		6	13	20	27
Sz		7	14	21	28
Cs	1	8	15	22	29
P	2	9	16	23	30
Szo	3	10	17	24	31
V	**4**	**11**	**18**	**25**	

BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNUNK!

(VI. 22.–VII. 22.)

Rák ne nézzen soha hátra,
felejtse a rükvercet –
mert ha nem, hát kap mitőlünk
még egy ilyen bökvercet.

(VII. 23.–VIII. 23.)

Oroszlán a fodrászoktól
óvakodjék eleve,
mivel néki sörényében
lapul minden ereje.

(VIII. 24.–IX. 23.)

Szűz az idén jól vigyázzon,
mert most kampány kampányt
követ –
előbb a has, majd a morál?
(Lazítsuk az erényövet.)

(IX. 24.–X. 23.)

Mérleg jó, ha mérlegelve
figyel minket, elvégre
nem vigyázhat minden polgár
naphosszat a nyelvére.

(X. 24.–XI. 22.)

Skorpió ne szúrkálódjon,
másokba ne mérget töltsön,
s adjon nékik a dugiból,
ha hó végén kérnek kölcsön.

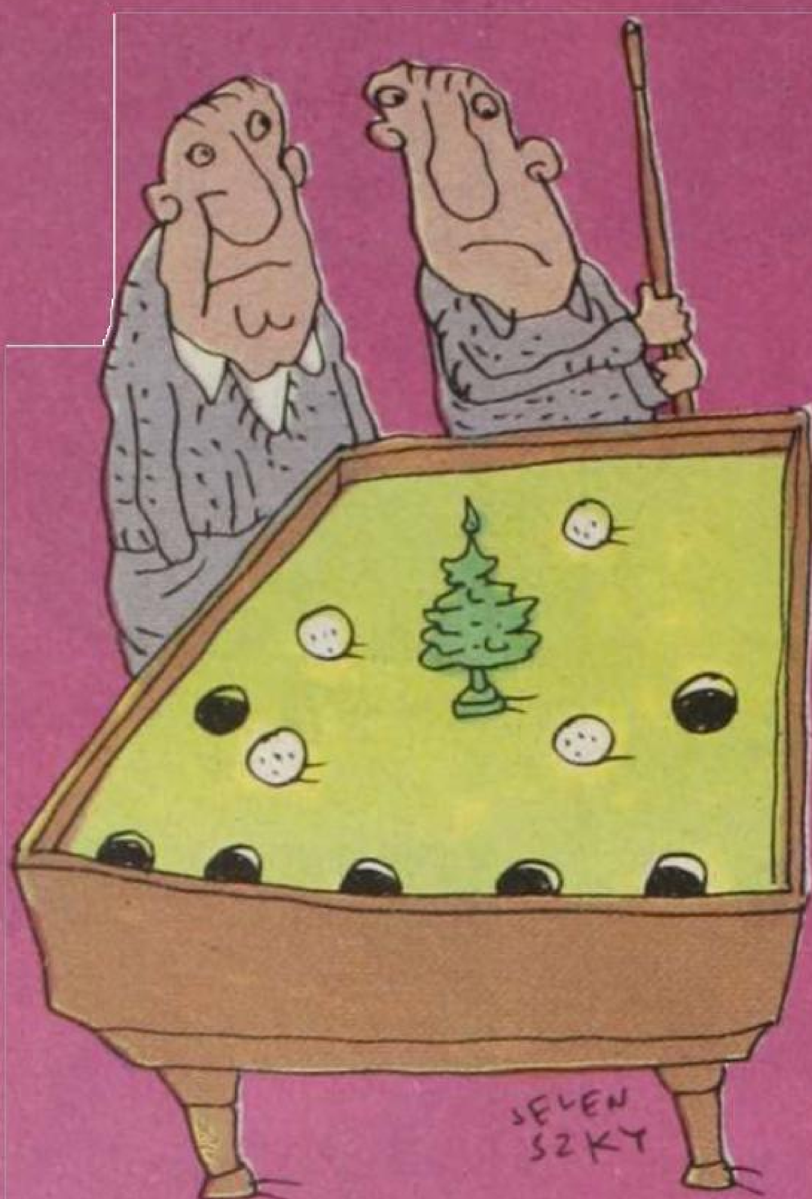

(XI. 23.–XII. 21.)

Nyilas mindig megbocsátó,
abban nincsen soha hiba,
azért néha még füstölög.
(Ha nála a békepipa.)

– Apukám! Örülsz neki? Tiszta élő gyapjú

HÁROMKIRÁLYOK

HUMÁNUM

– Olyat adjon kedves, amelyik szörnyethal, ha meglátja a konyhaasztalt.

ZSILA ÁKOS:

A RÉM

Új Rém garázdálkodik a fővárosban.

Nappal támad, forgalmas élelmiszer-áruházakban, s a bevásárlásukat végző háziasszonyok közül szedi áldozatait.

A háziasszony maga előtt tolja kosarát, benne tojás, tej, paradicsom, az egésznek a tetején pedig egy háromkilós mosópor. A Rém, kezében mikrofonnal csap le, s mindenáron rá akarja venni a háziasszonyt, hogy a szépen rajzolt, színes, használati utasítással ellátott mosóporos dobozát cserélje el az ő két dobozával. Amelyeken csupán hatalmas 1-es és 2-es szám virít, s így a civilizáltabb országok lakói fel sem tételezik, hogy mosóporok. A háziasszony ekkor megrémül. Egyrészt azért, mert elég gondja lesz, míg az összetört tojásokat, paradicsomot, a szétfolyt tejet, a gyerekét, a dögnehéz mosóport bepakolja, hazacipeli, s egyáltalán nem vágyik három kiló pluszra. Másrészt, mert ez az összeragasztott, számokkal jelzett dolog egyáltalán nem hasonlít az agyonreklámozott márkákra. De még a hagyományos mosóporokra sem, s a jó ég tudja mi van a dobozokban.

A megrémült nő hebeg-habog, ő már megszokta ezt a márkát, meg forgalmas áruházban szinte sohasem, a férje várja a bolt előtt, aki két méter, díjbirkózó és különben is hárman van. Ekkor örömzene, a Rém a kamerába vigyorog és eltűnik.

A Rém legközelebb talán májkrémvonalon fog jelentkezni, áldozata ismét magányos nő lesz, kosarában egy darab sertésmájkrémmel, amit a Rém negyvenhat hasonlóra próbál elcserélni.

Ajánlott védekezés: a Rém támadása esetén maradjunk nyugodtak, mosolyogjunk, mindenbe egyezzünk bele, amit kíván. Ha a kamera leáll, a Rém lenyugszik és elmegy. Ekkor a bolt valamely kihalt részén elhagyhatjuk a ránkerőszakolt dolgokat...

MILYEN AZ IDEÁLIS TITKÁRNŐ

Döntéshelyzetben is tárgyalóképes.

BODNÁR GYULA:

VALLOMÁS – II.

(Csak Heltai Jenő meg ne tudja!)

A titkárnők gyöngye kocsin jár,
Ám főnökével andalog,
S míg Viareggióban nyaralnak,
A főnökné Pesten fanyalog.

A titkárnőt körülrajongják,
Fogsora Colgate-től ragyog,
Érte csaholnak tintafoltos
Kezű vén kalkulátorok.

A titkárnő peszgőben fürdik,
Nem Omóban, mint más nejek,
Palace-Hotel az élte, s néki
Áldoznak elvtik, hercegek.

A titkárnő nem férjet óhajt,
S főnök jöhet, főnök mehet,
A csőd, mi másnak tragédia,
Az ő számára operett.

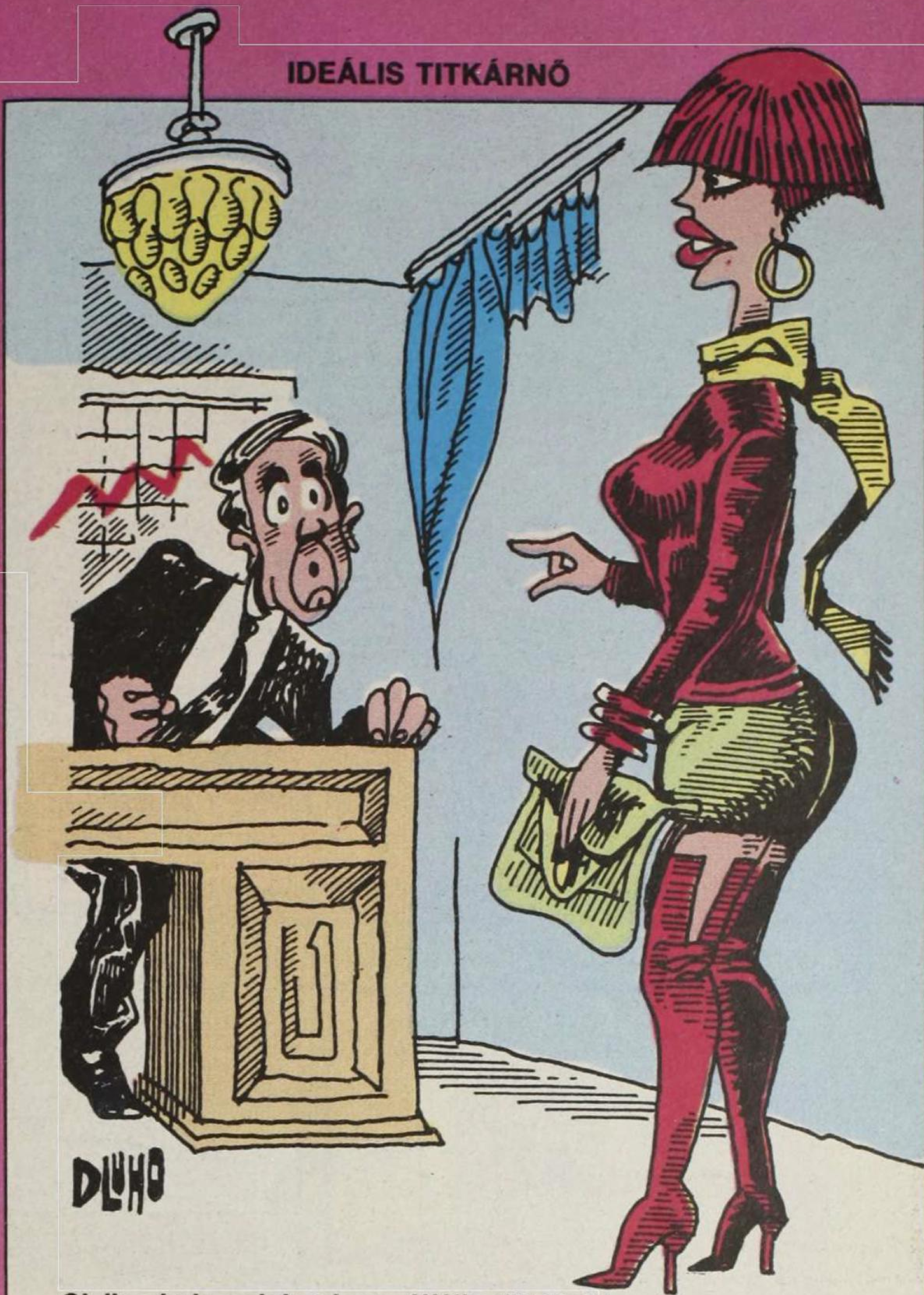
A titkárnő nem fog repülni.
Ezt én biztosan tudom:
Lehet a főnök szuper elme,
A titkárnő a hatalom!

A LEGJOBB TITKÁRNŐ

– Nos, uram! Tényleg annyira fontos, hogy gépelni is tudjak?

IDEÁLIS TITKÁRNŐ

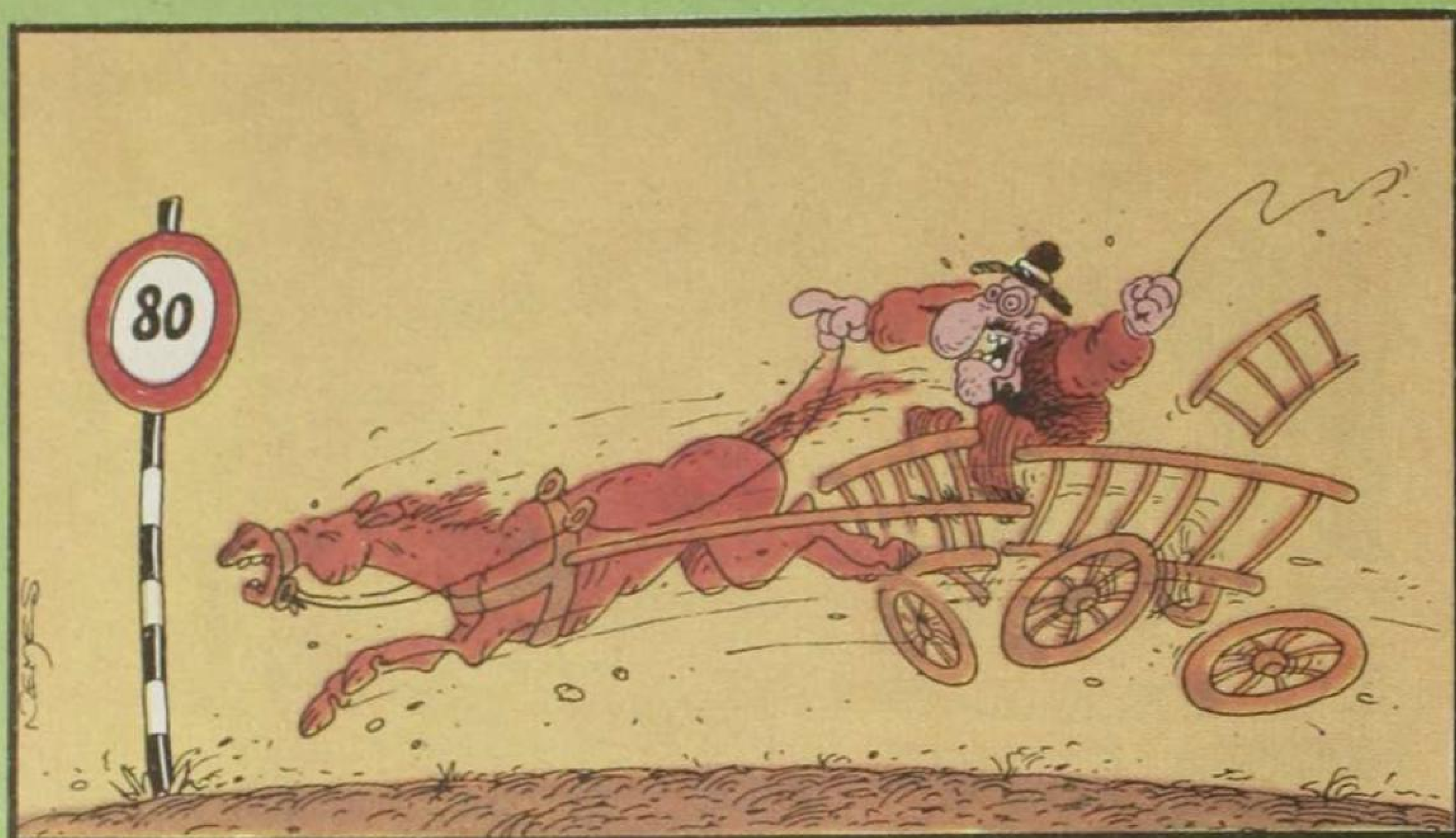
– Gizike, holnap lehet hogy éjfélig diktálni fogok!
– Aha, akkor hozok hálózsákot.

ÚJ MUNKAERŐ

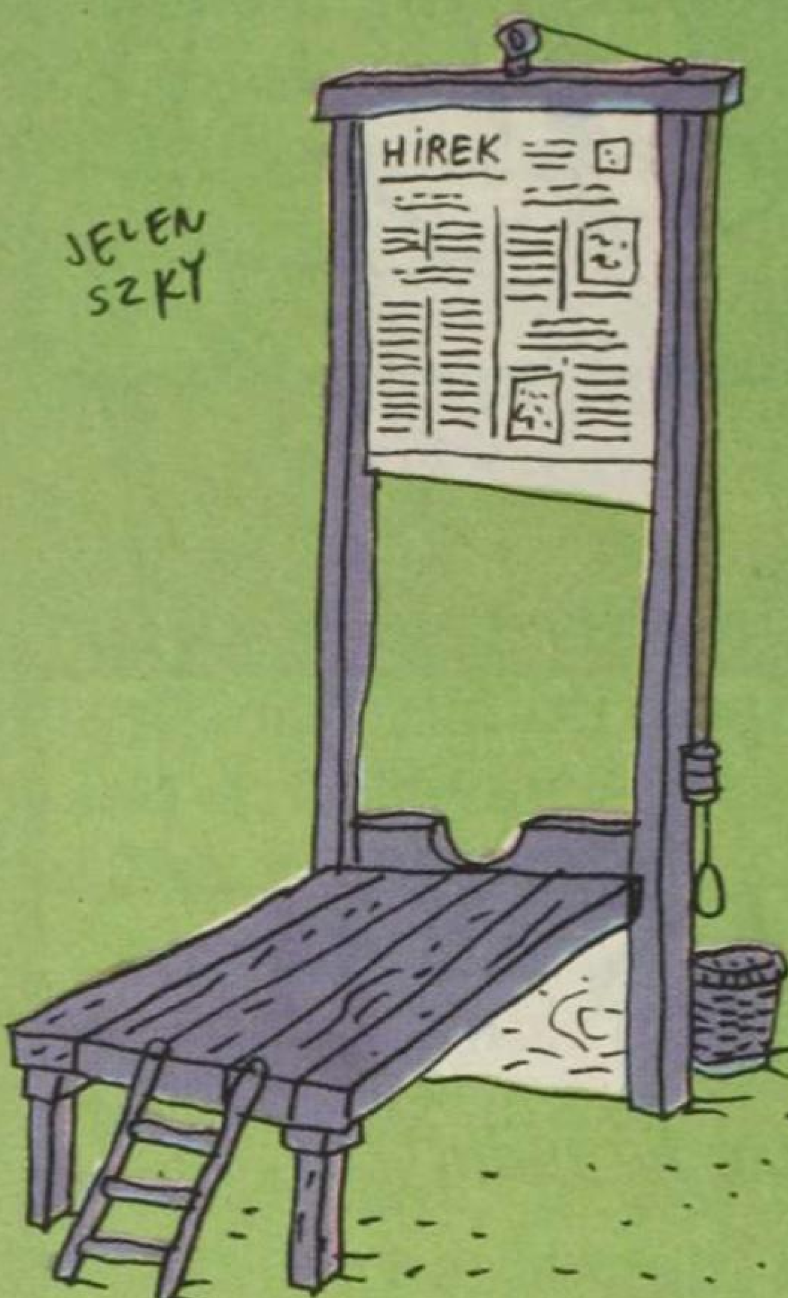

– Ugyan, a főnököt nem érdekli, hogyan gépelsz, ő csak a Káma Szutra ismeretét követeli meg.

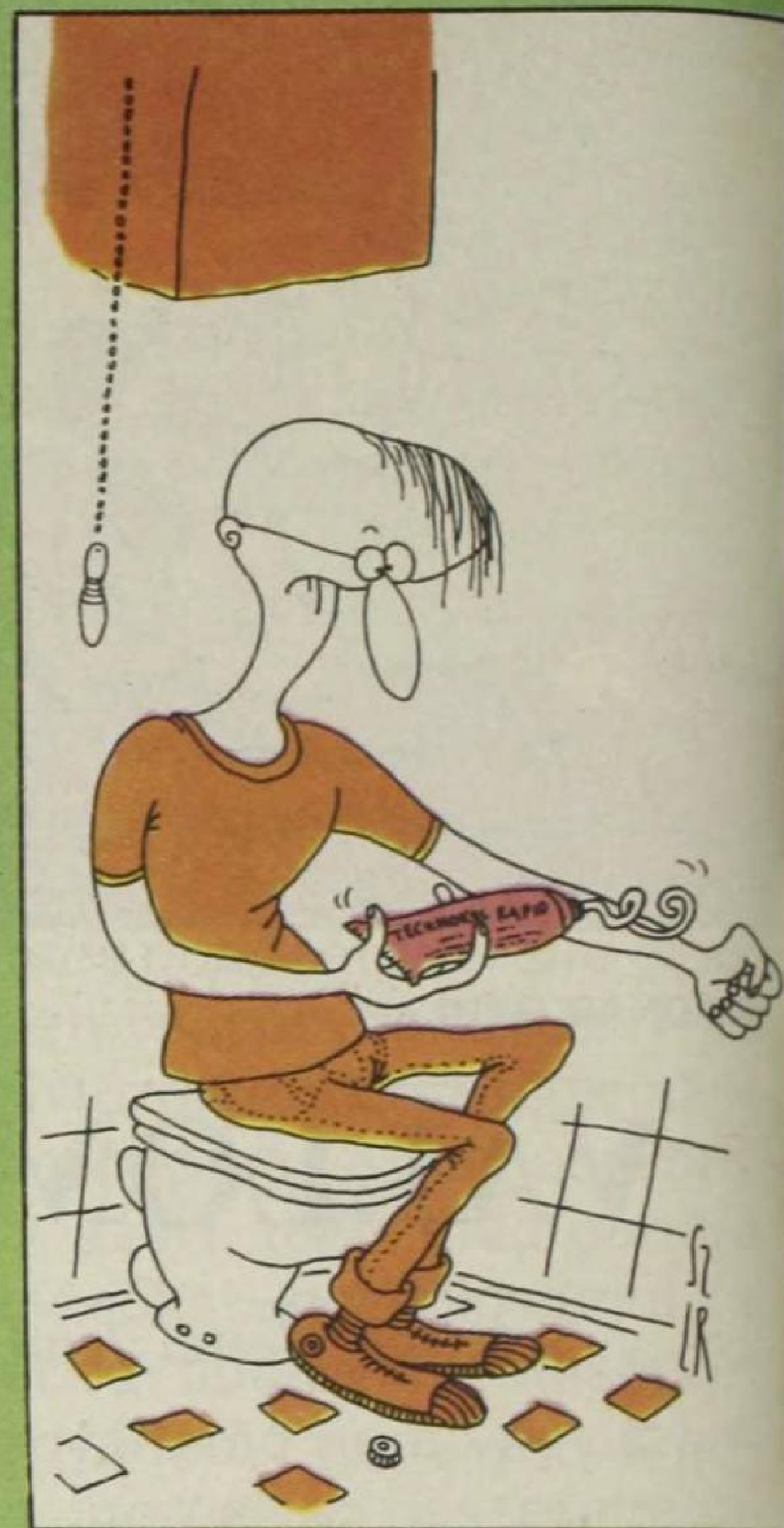
KÉP SZÖVEG NÉLKÜL

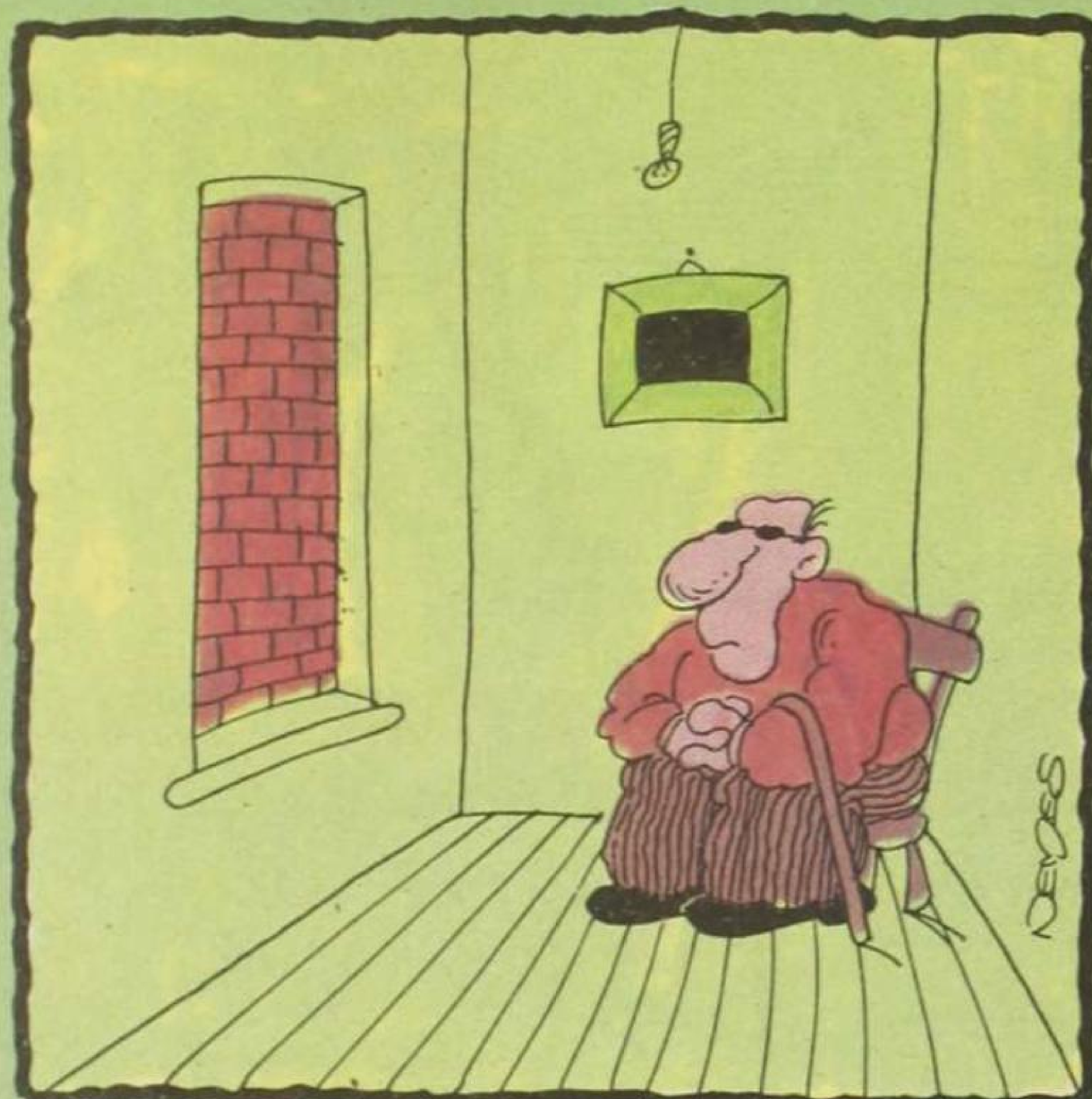

VAKABLAK

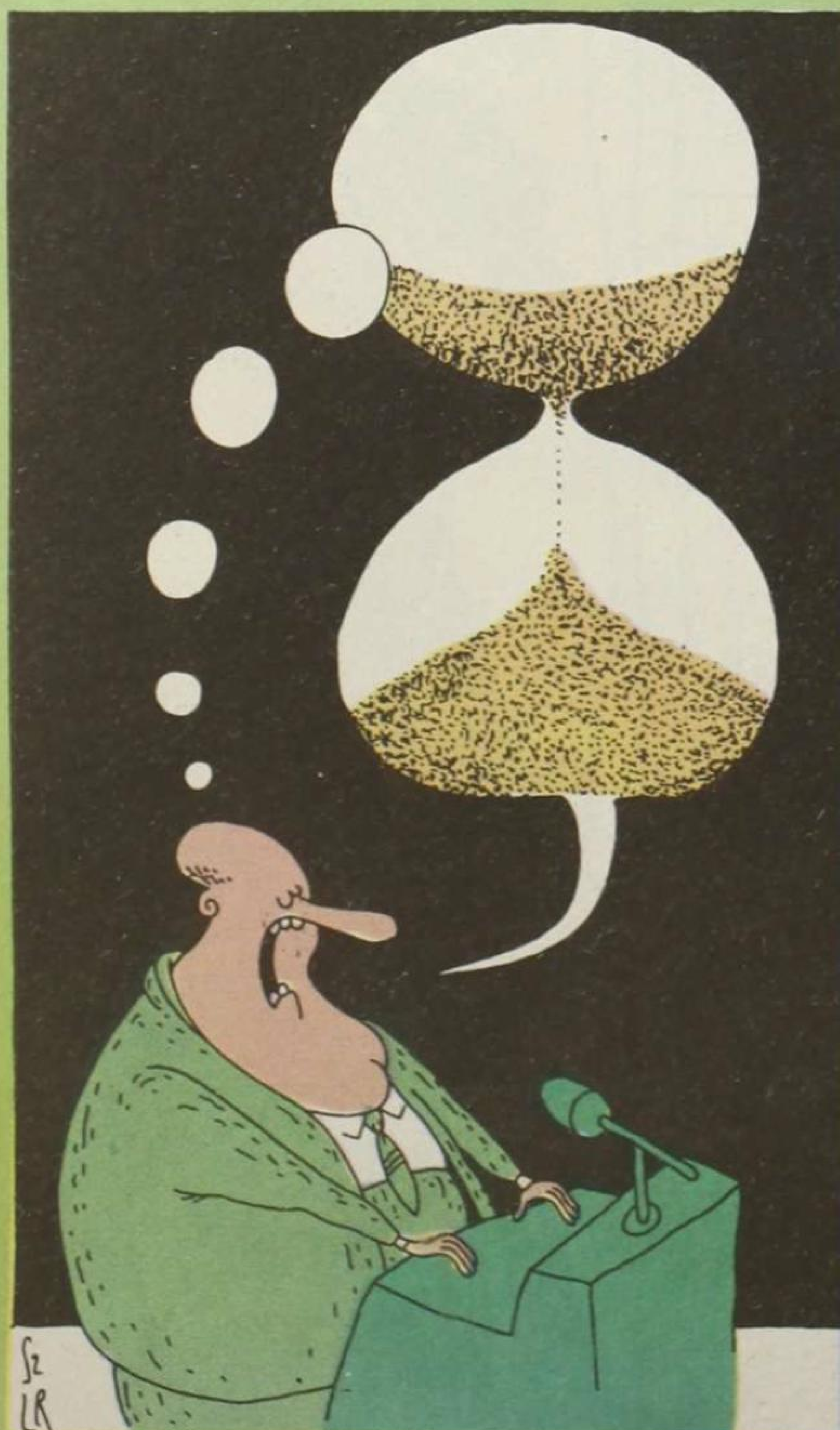

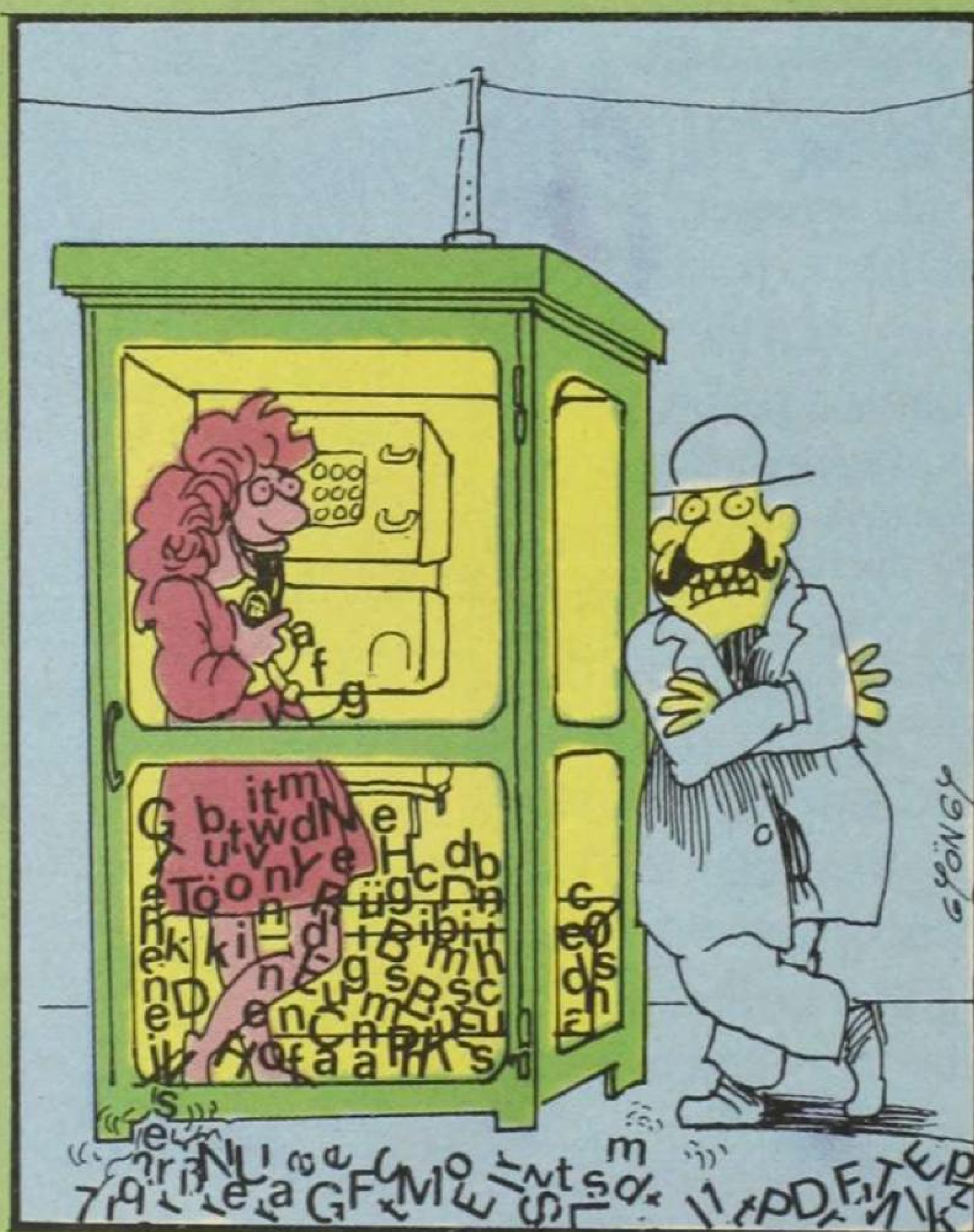
TISZTA AMERIKA

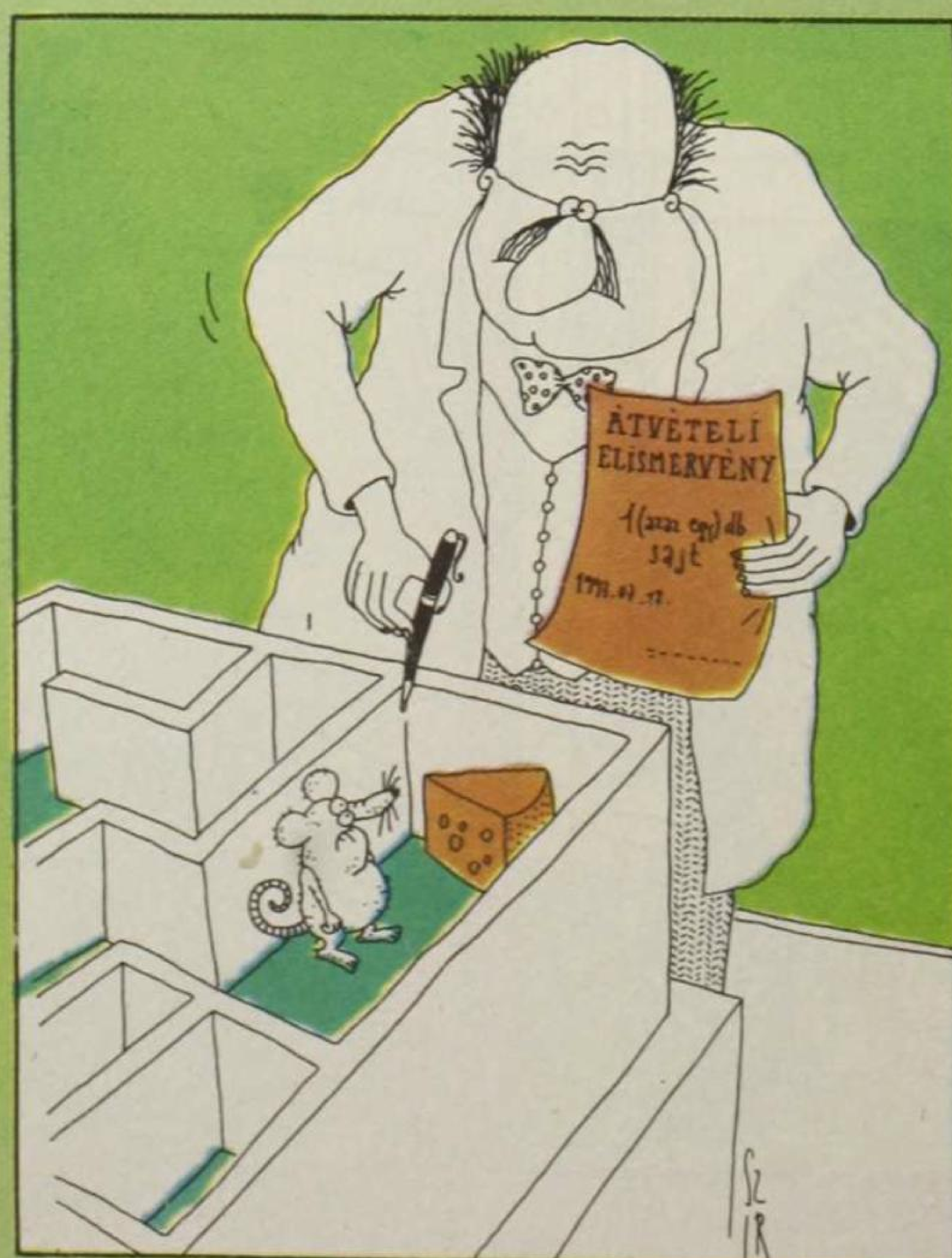

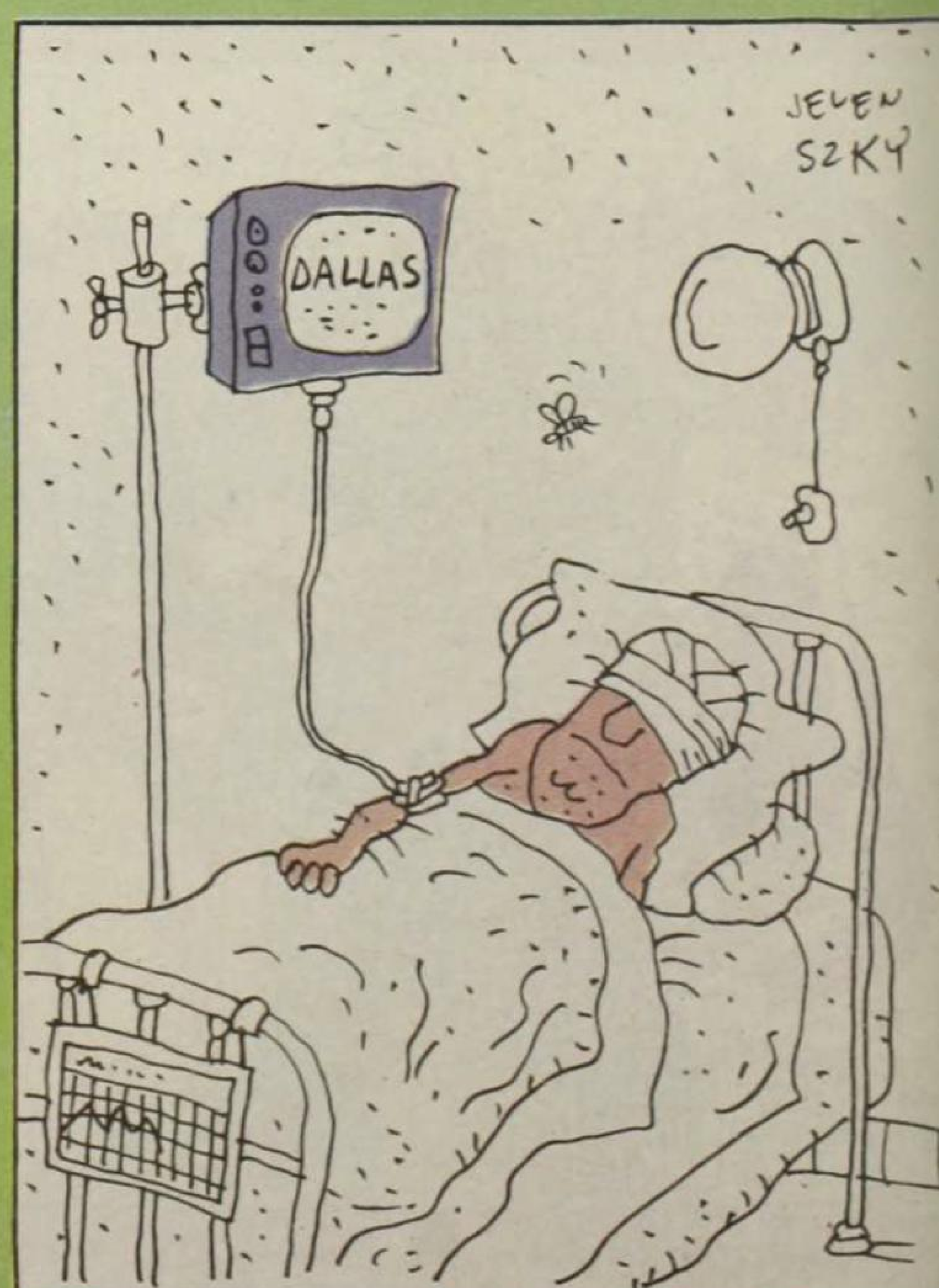
RETORIKATÚRA

WÉBER TAMÁS:

LATYAKFALVI NÓTAVERSENY

(Szilágyi György alapötletéből)

Az idén is megrendezték Latyakfalván a Nótaversenyt, mellyel egyesek a nemes hagyományokat őrzik meg, mások az önuralmukat. A zsűri nyolc kategóriában díjazta a versenyzőket, az alábbi eredményekkel:

A szavazási nóták kategóriájában:

1. Trombacher Zénó: Rád tettem a voksom, Jenő, de beesett rólad.
2. Oszlopos Béla: Nyakon váglak, fiam, hogyha nem rám szavazol!
3. Szundi Aranka: Bezörgetett az ablakon a kopogtató cédulád.

A rendőrségi nóták kategóriájában:

1. Zsernyák Pici: Megfújták a zenészegylet összes trombitáját.
2. Sherlock Etelka: Bankrabló lesz a Lajosból, most vett húsz pár harisnyát.
3. Jámbor Géza: Könnygázspray-vel ríkattam meg az én kicsi nejemet.

A gazdasági nóták kategóriájában:

1. Sipek Aurél: Az anyósod privatizáld, ne a háztájimat!
2. Szomor Ágost: Három doboz gyufát adtak a kárpótlási jegyemér'.
3. Rom Valter: Nem megyek a Macához, mert rajta van az áfa.

A politikai dalok kategóriájában:

1. özv. Mányoki Sámuelné: Olyan szép az Orbán Viktor, hogy már párját ritkítja!
2. Fonet Ica. Magyarítson Simonra a Schamschula gyorsan!
3. Menyét Helga: Nem volt ávós a Gyula, csak pufajkát hord télen.

A pajzán dalok kategóriájában:

1. Jászkara Jenő: Hoztam neked három zacskó szárnyasintimbetétet.
2. Sir Albert Irsa: Ne szerepelj pornófilmben, eltorzul az arcod!
3. Szent Endre: Számítógép kell, hogy megmond, hány srác volt ma nálad.

Az egészségügyi dalok kategóriájában:

1. Flopy Zalán: Ne menjél a kompjúterhez, vírus van a programjában.
2. Jázmin Huba: Nem terhes a feleségem, csak nagyon szeret zabálni.
3. Pesztölci Bálint: Kihullott az összes foga a vén gereblyémnek.

A pazarló nóták kategóriájában:

1. Trotymár Ubul: Háromszor is lyukasztottam én a villamoson!
2. ifj. gépLakatos Sándor: Minden este benézek a McDonald's-nak ablakán.
3. Dzsentri Kázmér: Tejben-vajban fürösztelek, pedig nincs is kádunk.

A televíziós dalok kategóriájában:

1. Rakamaz Jolán: Ne kapcsold be, hátha akkor kibírod!
2. Süpeki Atanáz: Főzzön neked mákosgubát az a Dzsoki Juing!
3. Dr. Lágy Mányos: Bár lenne több adáshiba vitaműsor helyett!

A zsűri fődíját id. Szemil István: Nem írtam én semmi nótát, mert nem jutott eszembe című hallhatatlan nótája kapta. Ezután a zsűri tagjai a pénzdíjakat maguk között szétosztották. Viszontlátásra jövőre!

ÚJÉVI ÉLETMENTÉS

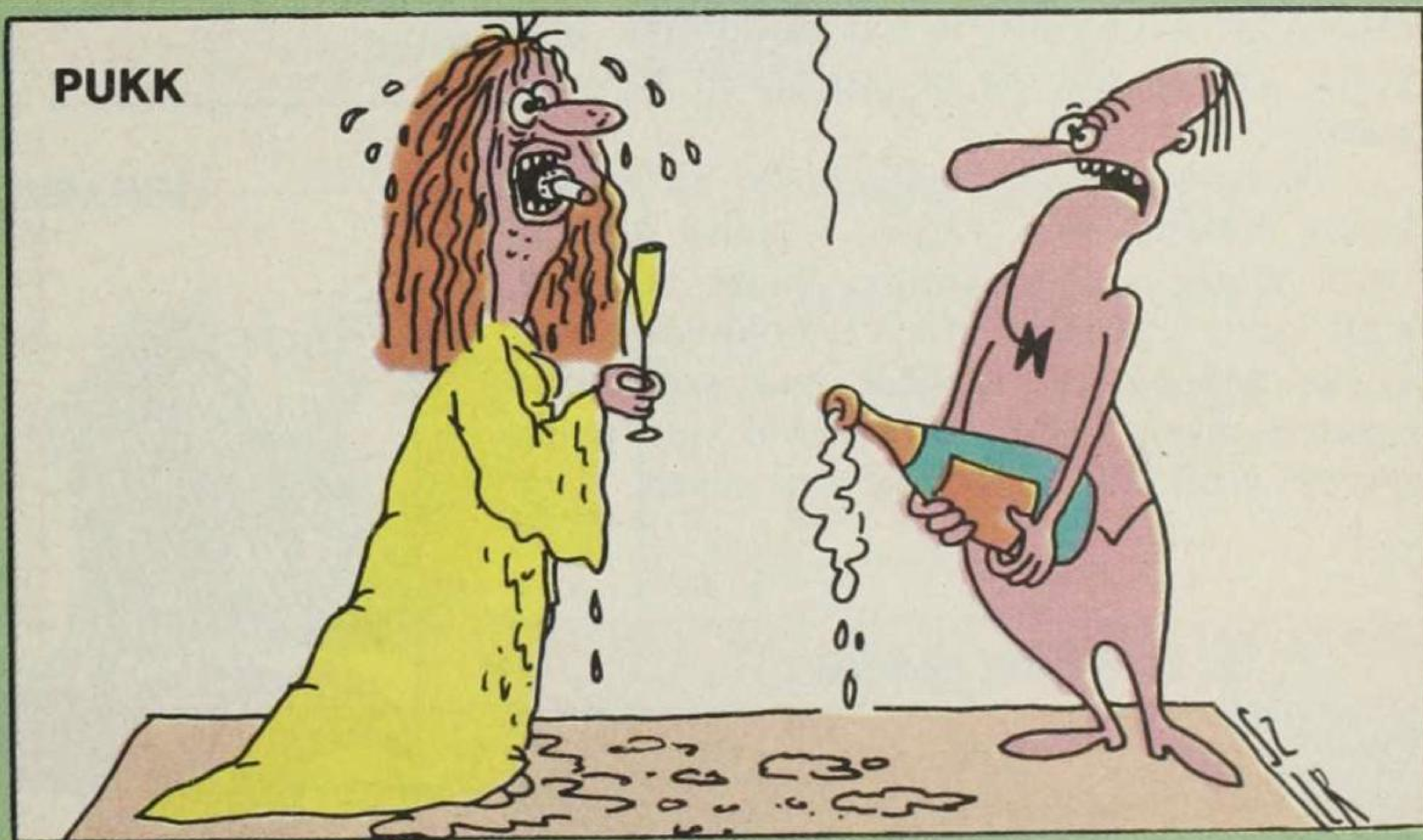
– Nahát, Dezső! Magában egy kis újévi malac veszett el!

– Az amerikai főnök felesége kíváncsi, hogy milyen volt egy brigádbuli. Szedd össze a fiúkat, eléneklitek az Amuri partizánt.

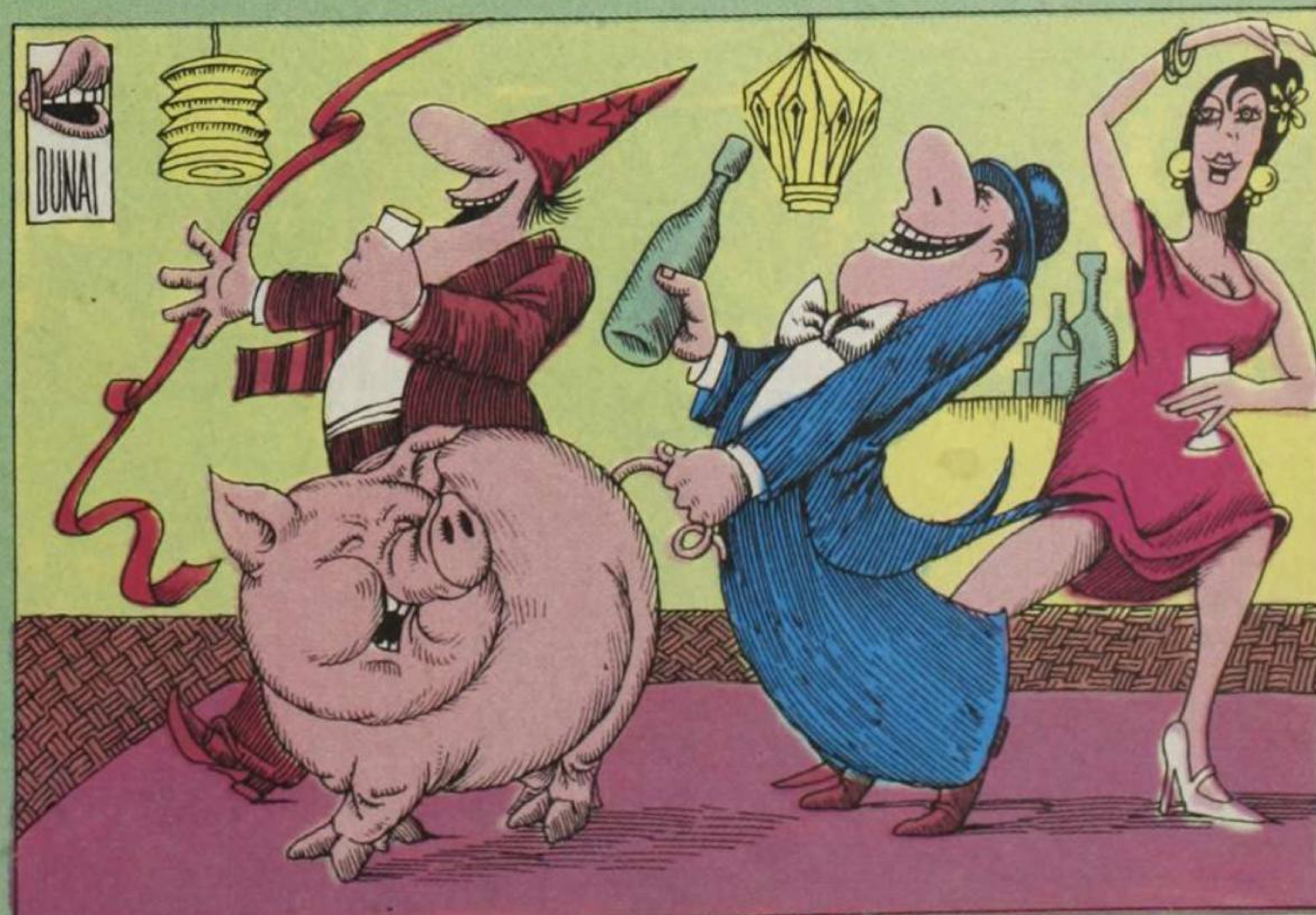
ÚJÉVI KÖSZÖNTŐ

– Emelem poharam és az energiahordozó árakat...

– Oppardon, Erzsike... Meg se kérdeztem: az édeset, vagy a szárazat szereti?

– Uram! Ön nem csak szadista, hülye is. Azt ünnepli, hogy öregszik.

ALFÖLDI IMRE:

SZERELEM, ÓH!

Azt írja kedvenc bulvárlapom, hogy szerelmi csalétekkel zsebelt egy utcán sérafikáló pillangó: leszólított férfiakat, szerelmi ajánlatokat tett nekik – ez eddig nem újság, csak bulvár –, becsalogatta őket egy-egy kapu alá, s ott enyelgés közben kiemelte zsebükből a pénztárcát. Előbb persze kérte a munkadíját, nehogy azt lopja el az illetőktől, ami úgyis az övé, hanem a többit.

Az ötlet, noha nem új, nem annyira mellbevágó, mint a hölgyek stricije, ha üvöltözni kezd a meglopott károsult. Csak akkor kezdtem el levegő után kapkodni, mikor azt olvastam a cikkben, hogy az illető csalihölgy 68 éves! Nem huszonnyolc, hanem hatvannyolc! Egy szakértő nyilatkozott is az ügyben: „A szexuális életben a kor nem irányadó." Gondolom, a szakértő még innen lehet az ötvenen, különben óvatosabban fogalmazna, pláne, ha fiú a lelkem.

De maradjunk a zsebmetszés eme újabb, élvezetes válfajánál. *Elképzelem* az egészet. Megyek a körúton, közeledem a Rákóczi tér irányába, zsebem kitömve azzal a nagy honoráriummal, amit egy-egy ehhez hasonló kis színes írásért fölmarkol az ember. És előttem egy rozoga, pipaszárlábú, csámpás cipőjű, puffadt hasú, idős hölgy, ritkás hófehér hajjal, kócosan, kicsit dülöngősen, aminek oka vagy a szédelgés (mint foglalkozás) vagy az alkohol.

Amint pocakjaink nagyjából egy vonalba kerülnek, az idős hölgy felém fordul, és megszólít: „Kis kopasz herceg, nem kísér be ide, a kapu alá? Remekül fogjuk ott érezni magunkat a cúgban, a kukásbödönök mögött!" És kacsint az ép szemével, mivel a másik üveg.

Fölcsap bennem a régtől kínzó kielégületlenség lebírhatatlan vágya, s noha jobbra-balra remeg a feje, mintha máris tagadná, amit ígért, lépkedem utána a boldogság és a kukásbödönök felé. Dülledt, igazi szeme csalogatón pislog felém, az üvegből való pedig merev, legalább az is van, ami olyan. Rám mosolyog, és rögvest kitetszik, hogy 32 fogából 31 hiányzik. Egyszóval, csupa báj, csupa tűz, csupa vonzerő! Ilyesféle lehetőség gyors kihasználásán csak az töpreng, akire a szex teljességgel hatástalan.

A kapu alatt aztán kiderül, hogy magas életkora ellenére meglehetősen járatlan a szerelemben. Csak a zakóm, annak is a belső zsebe iránt érez valami különös vonzalmat, dehát ki tudhatja, mitől vannak lelki elferdülései? Manapság már semmin se csodálkozunk. Lehet, hogy elvált szülők dédmamája, és ez mélyreható lelki gátlásokat okoz neki, amit tizennyolc előzetes letartóztatása se tudott még feloldani benne, holott ma már ez a foglalkozás nem bűncselekmény. Írta a bulvárlap is. Márpedig akkor igaz.

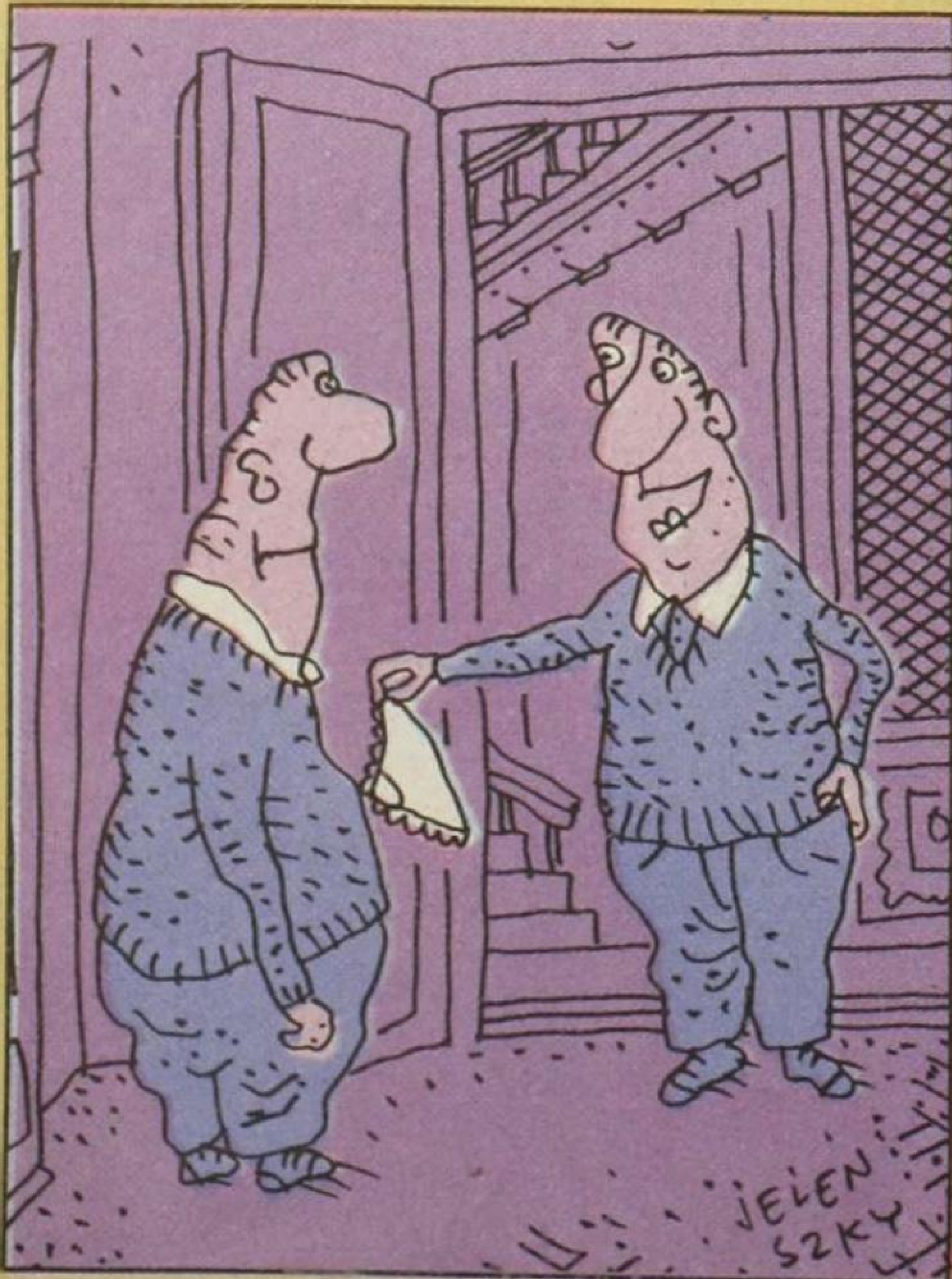
Nem tudtam jól figyelni, mi is történik a belső zsebem tájékán, mert furcsállottam, hogy a mellemet pulóveren át simogatja, de ki ért a különféle extravagáns műveletekhez? Állandóan körbejárt a fejem, hogy mi zörög itten annyira? Rájöttem, hogy az ő csontja. De ekkor ő már hetedhét mellékutcán járt, s egy másik sötét kapualjban tett boldoggá egy igényes férfit.

Ami azt illeti, abban a belső zsebben rendesen nincs is semmi, csak egy zsebkendő. Valami rémlik, hogy még a kapu alá vonulásunk idején ott lapult a levéltárcám is, benne kétszáz forinttal, amit arra szántam, hogy veszek harminc deka gépsonkát. A nagy-nagy honorárium a hátsó farzsebemben lapult, s megmenekült.

Utána én is, mert amint előkászálódtam, már jött is felém egy díjbirkózó – az idős úrihölgy futtatója –, mögötte előbbi szerelmem, aki félszemmel is pontosan fölismert, s mutogatott rám, hogy én csaptam be háromezer helyett kétszáz forinttal! Futni kezdtem a villamosmegálló felé, s föl voltam háborodva, mivel összegről előzetesen egyáltalán nem is volt szó. Ő még ott tart a fejlődésben, hogy azt hiszi: magyar ember manapság ott hordja a pénzét, ahol normális közbiztonsági körülmények között az egész világon szokás?

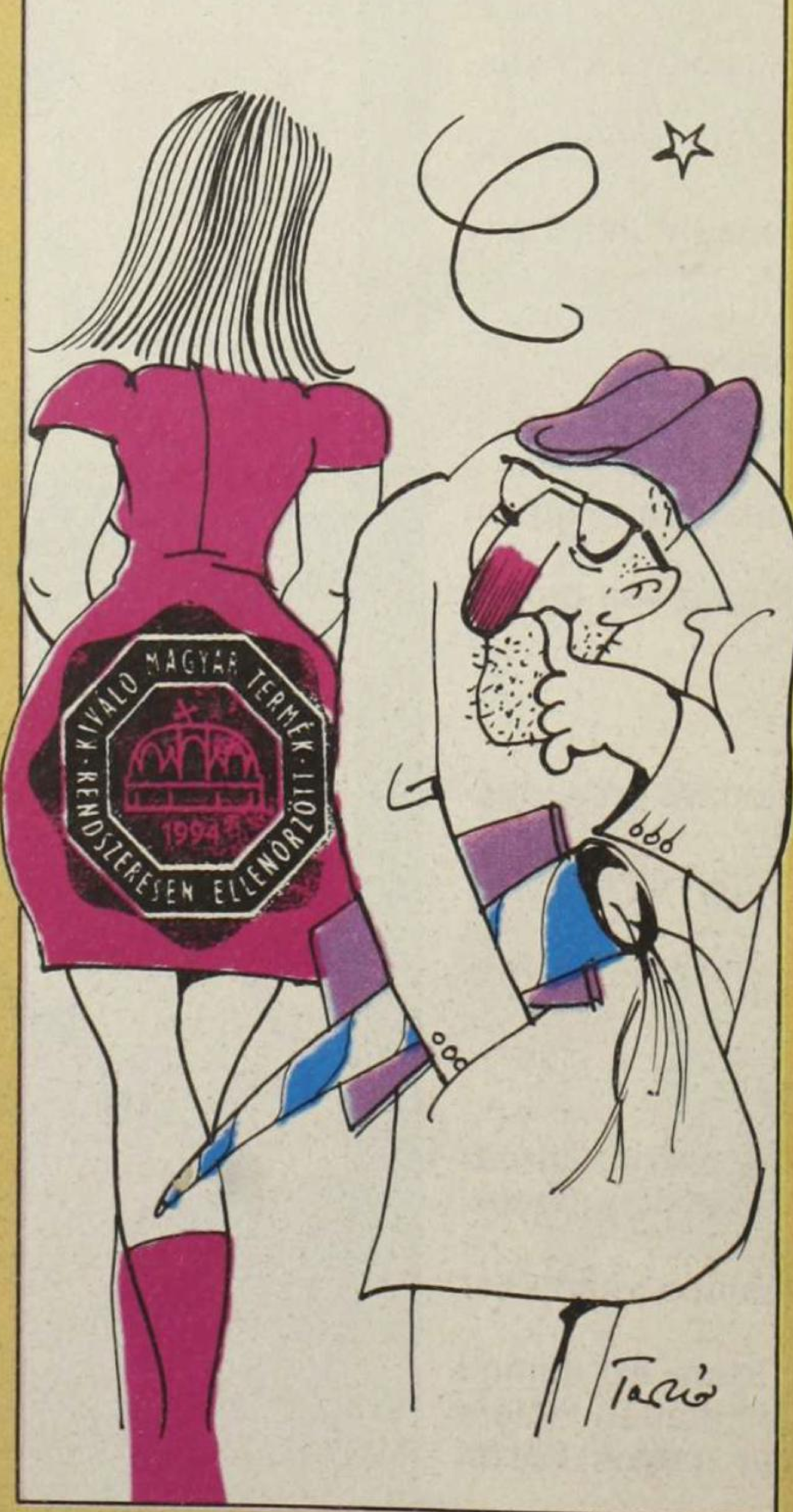
Még jó, hogy a talpamat nem csiklandozta, ugyanis a harisnyámban is tartok állandóan egy ötezrest, biztonsági tartalék gyanánt. Hogy ha netán, váratlanul, leszólít az utcán egy vonzó, izgalmas nő... Ebben a mai, nagy közbiztonságban.

MAI FIATALSÁG

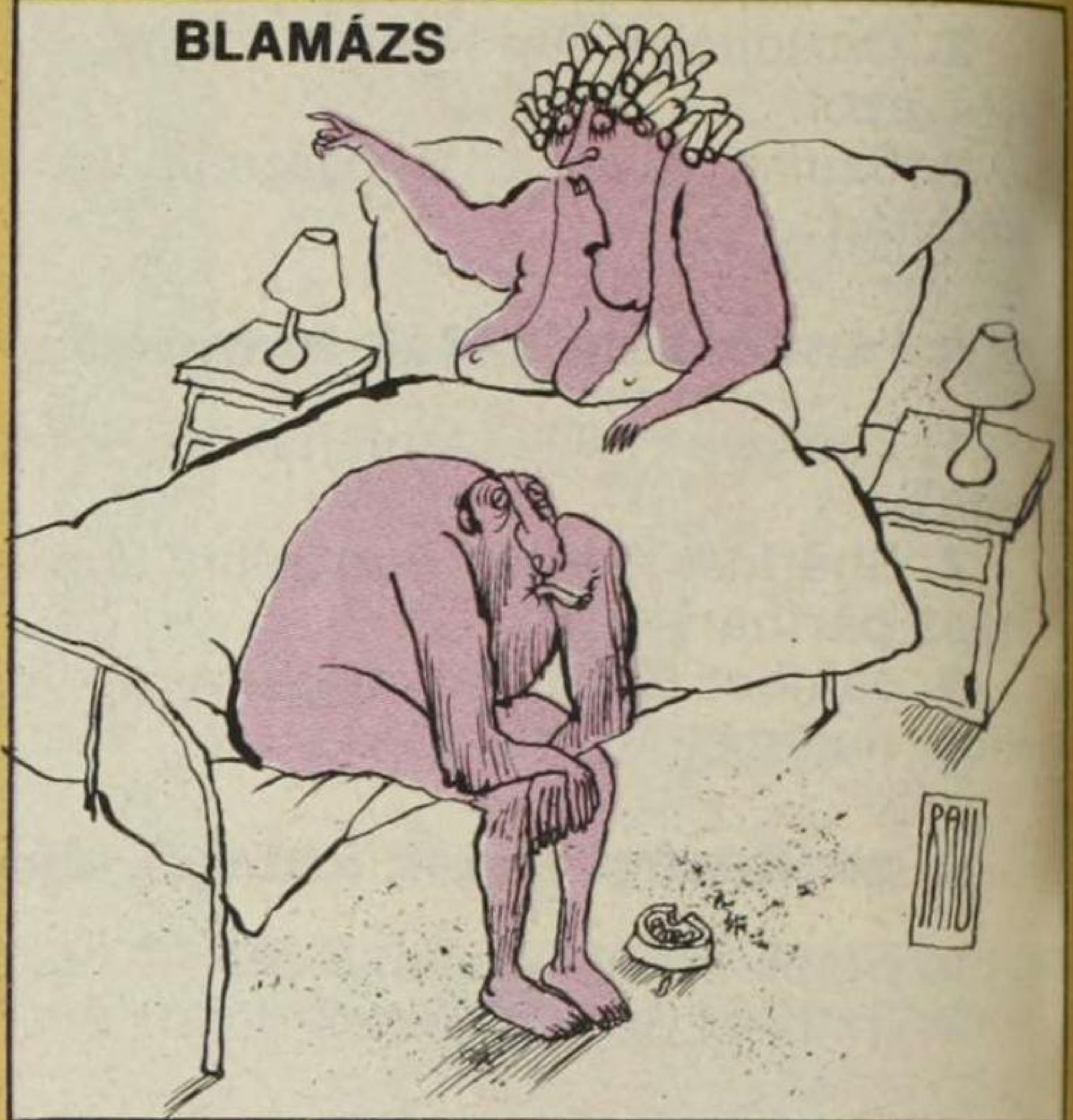

– Elnézést, azt hiszem a kedves felesége hagyta nálam!

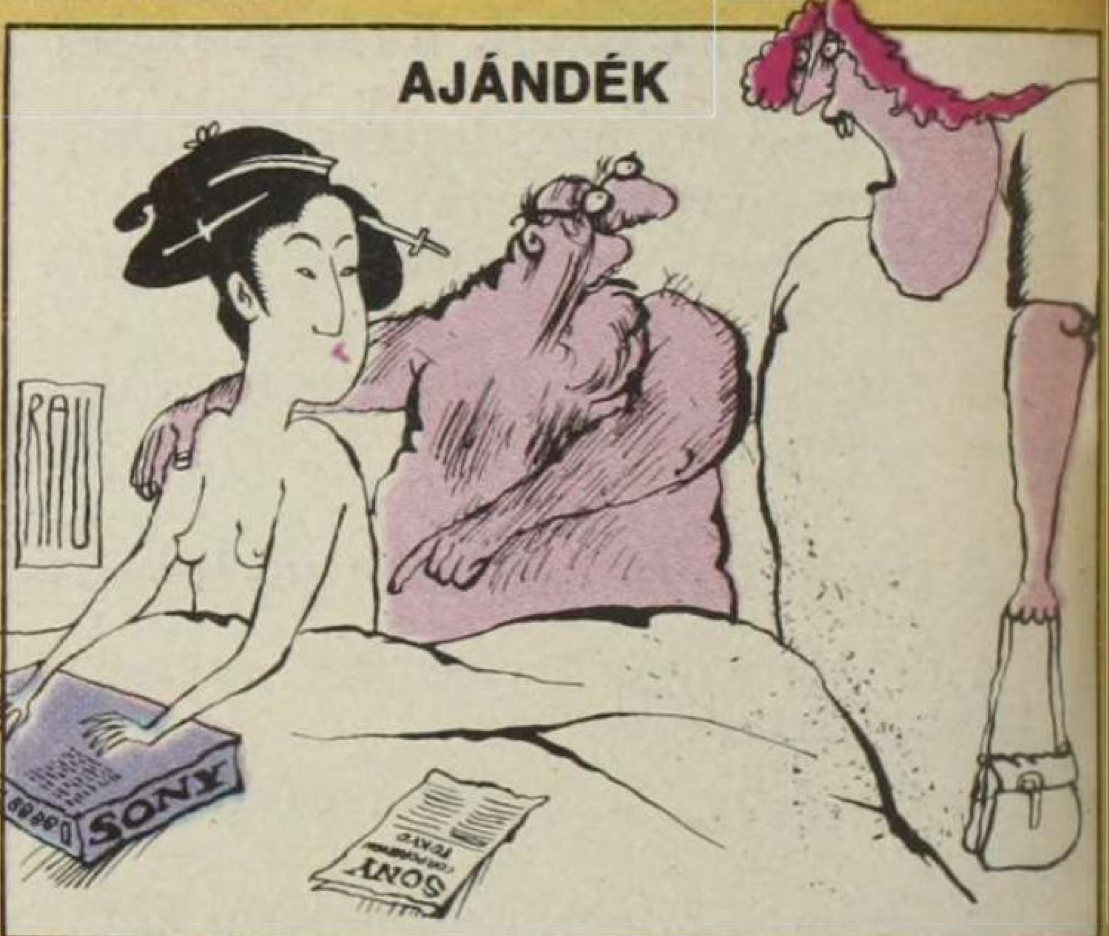
SZILVESZTERI VÍZIÓ

BLAMÁZS

– Nem elég hogy elittad a karácsonyi ajándékpénzt, akkor még az ágyban sem tudsz férfi lenni!

AJÁNDÉK

– Ne értsd félre szívem, ez a csinos japán hölgy a Sony-cég szolgáltatása, hogy elmagyarázza a video használati utasításait...

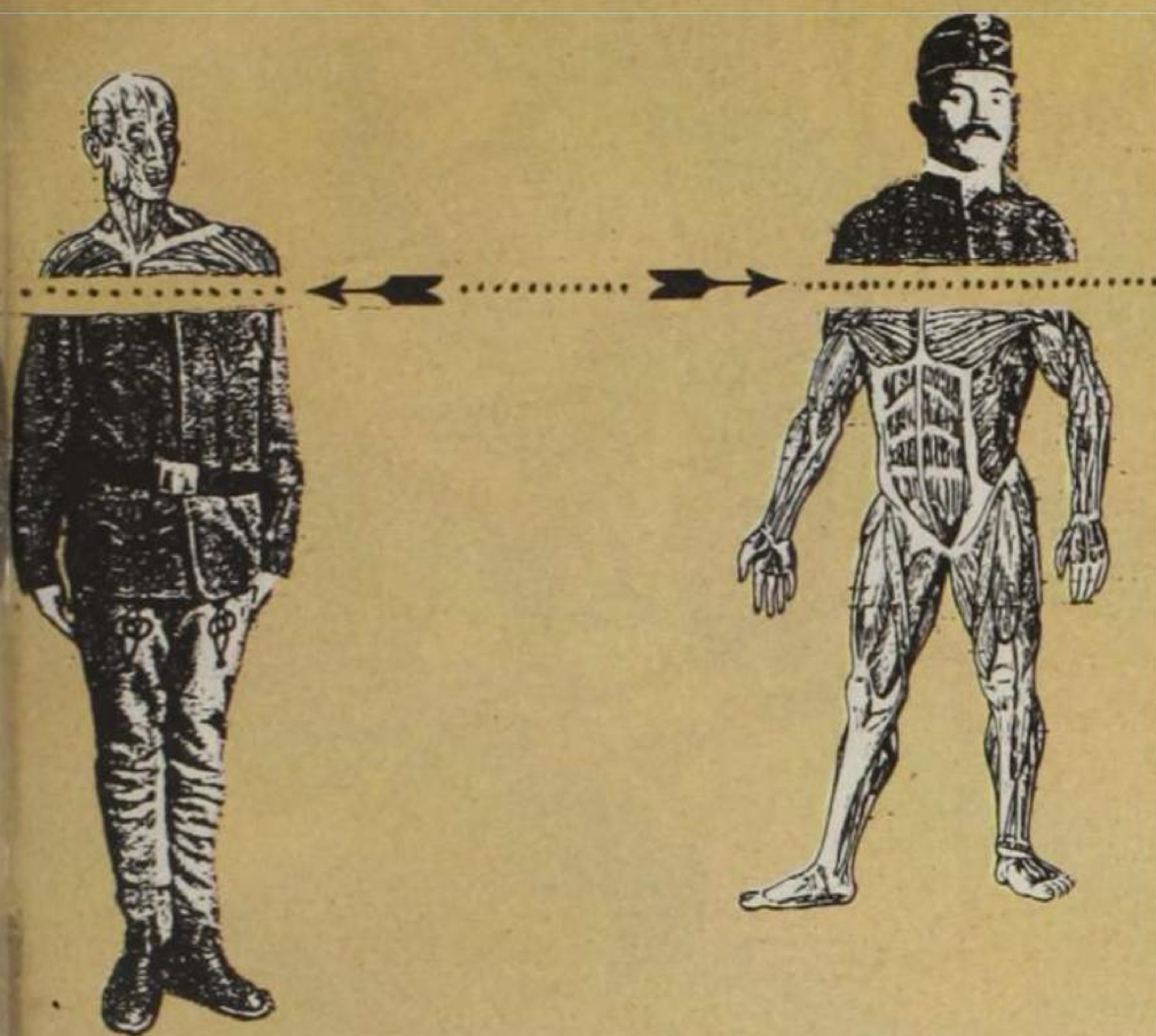

– Mertük volna mi a Rákosi rendszerben meghúzni egy krampusz farkát?

KOSZTOLÁNYI DEZSŐ: CSACSI RÍMEK

EGY AGG PÓTTARTALÉKOS SÓHAJA

Mit ér, mit ér két félteke,
ha lóg az ember féltöke.

Soványitó kura

Prágay Elemér gyógyszertára által készitett **„Grafi".** Feltétlen biztos hatásu. — Ártalmatlan. Zsir- és hájképződést megakadályozza. Nem hashajtó mint legtöbb ilyen kura. Semmi diéta. Semmi gyaloglás. **Nőknél** nagyhas, tulságos keblek visszafejlődését elősegiti.— Két hónapig tartó kura **30** korona előzetes beküldés vagy utánvéttel. Megrendelhető **Grafi** szétküldési telep **Bpest, Rottenbiller-u. 10.**

ZEA

havikötő, a legkényelmesebb hygienikus kötő, orvosilag ajánlva, **12** drb **1 K. Vidékre szállitva 1 K 20 f.,** az összeg előzetes beküldése mellett. Bélyegben is. Kapható:

Detsinyi Frigyes

drogeria.

Budapest, V., Marokkói-u. 2.

ISZÁKOS ÉS JÓZAN VITÁJA

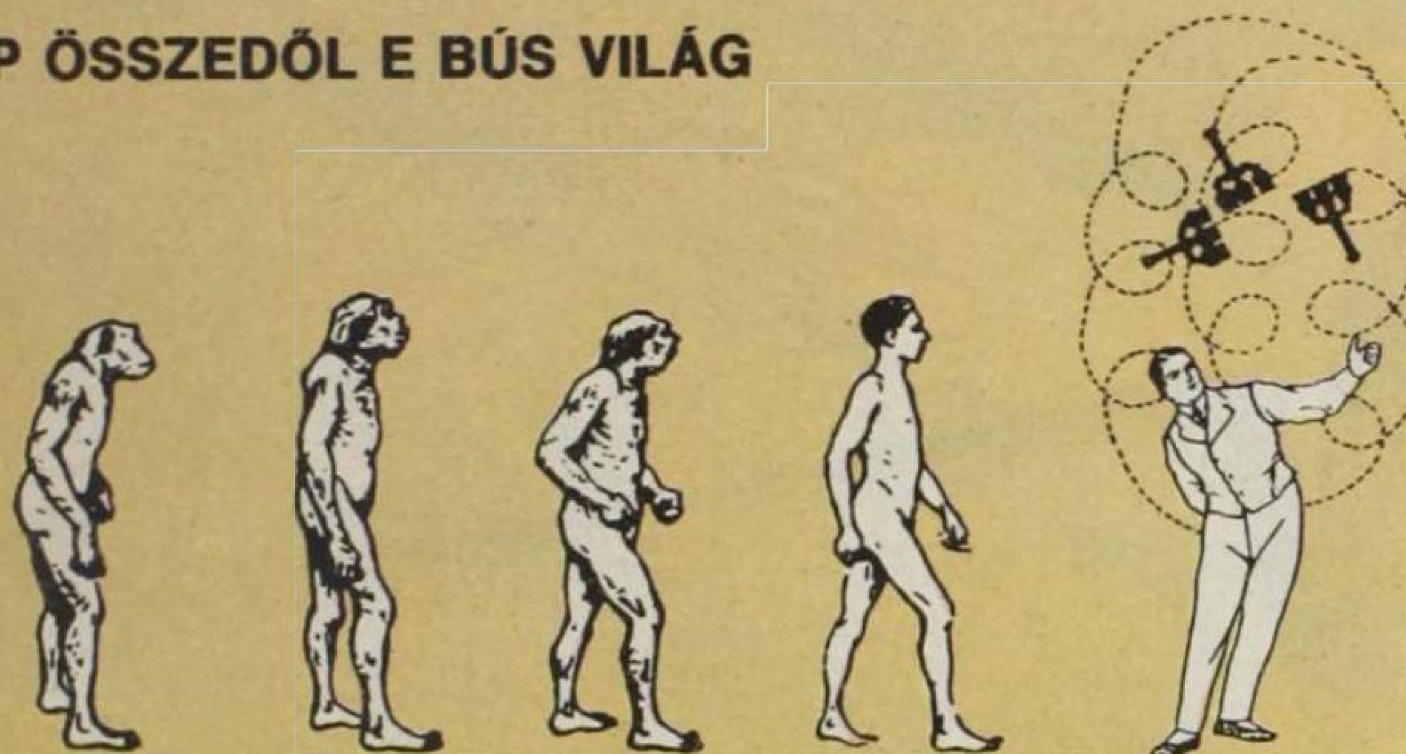
– Oly jó nekem az abszint,
az arcom tőle kap szint.

– Akarsz arcodon szebb színt?
Inkább vegyél be pepszínt.

HOLNAP ÖSSZEDŐL E BÚS VILÁG

Atlasz:
hanyatlasz!

Legujabb ismétlő-pisztoly:

Clément 1909. modell

6.35 kal.

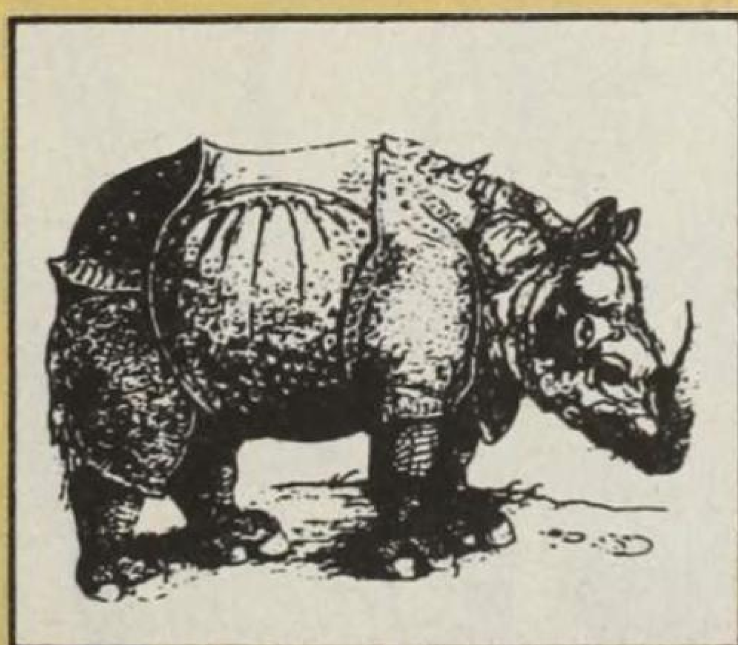
Ára 72 kor.

Teljesen szétszedhető szerkezet, legpontosabb belövés, megbizható biztosíték, legkezesebb forma, zavartalanul működő ismétlés, minden tekintetben a legmodernebb javitott önvédelmi fegyver.

SZERELEM

Érted nyakam, erem is elme-
sem:
nem érti szív, nem érti elme
sem,
hogy mint szeretlek, én sze-
relmesem.

ÖREG, MEGINDÍTÓ MAGÁNHIVATALNOK A LIPÓT-KÖRÚTON

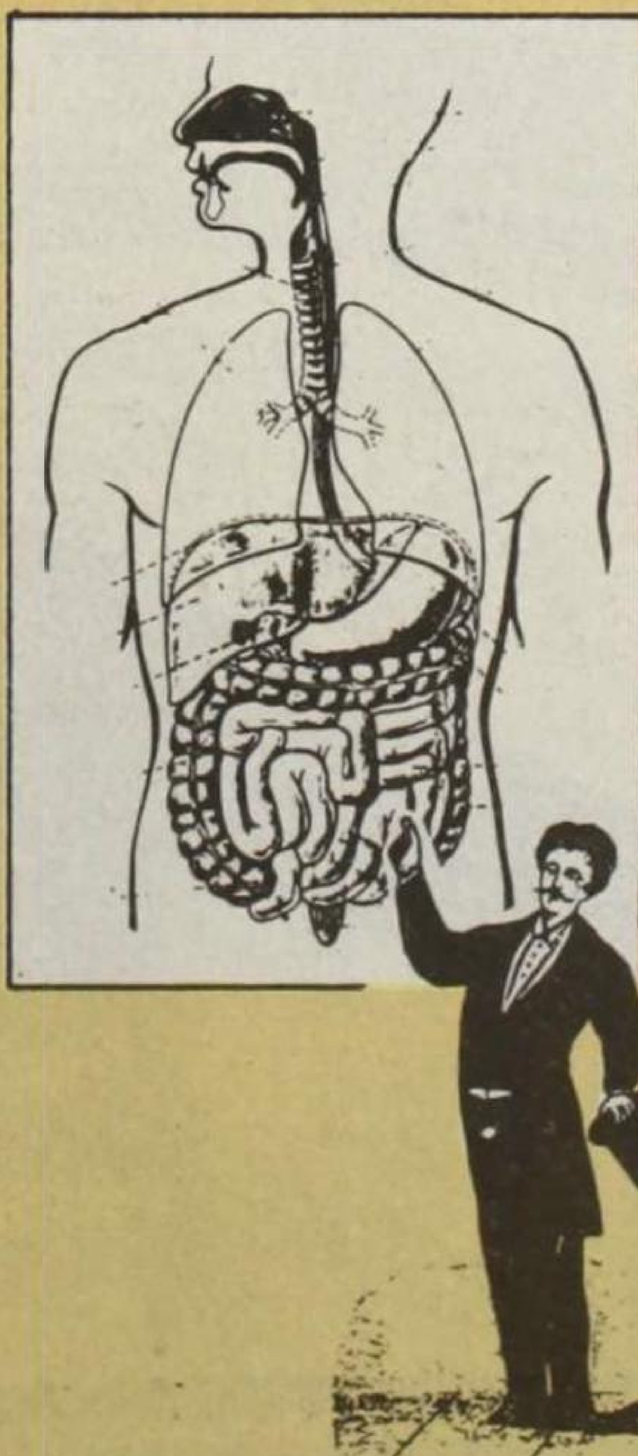
Szomorú a baktatása.
A kezébe aktatáska.
Úgy megy, mint egy vak ta-
tácska.

HÁZTARTÁSI ALKALMAZOTT HALÁLA

Házi cseléd.

Megölte lassanként a szep-
szis
e dézsás, rocskás, bögrés,
tepszis cselédet.
De ezt kiáltja most a szkepszis
felétek:
Bezzeg, ha vitt volna Thepszis
kordélya, hát megmentik ezt is
s feléled.

ORVOSI TANÁCS

Hogy nyugodtan al-
hass,
üres legyen az alhas.

Korabeli reklámokkal illusztrálta: SZLR

Ü.sz.: 17176/93

Az elkövető

B. József, 47 éves, büntetlen előéletü. Mérlegképes könyvelő, nős, két gyermek apja.

A Biztonsági Szolgálat jelentése

Folyó év november 26-án B. József mérlegképes könyvelő, Biztonsági Szolgálatunk éberségét kijátszva elrejtőzött egy Múzeum körúti hirdetőoszlop mögött, majd az alkalmas pillanatot kivárva előugrott rejtekhelyéről, és egy 9 cm hosszúságú körömollóval levágta Sz. Iván pénzügyminiszter úr bajuszát.

Tette után azonnal menekülni próbált, ám civil ruhás biztonsági embereink rövid utcai üldözés után ártalmatlanná tették és átadták a nyomozó hatóságoknak.

operatív tiszt

Bp. 1993 nov. 27.

1. számú bizonyíték
9466

SZIGORUAN BIZALMAS!
93-11-29

iratszám: 27971/3

NYOMOZATI JEGYZŐKÖNYV

B. József mérlegképes könyvelő kihallgatását elvégeztem, mely eljárás során nevezett gyanúsított azonnali beismerő vallomást tett, ám cselekedetének motivációját nem volt hajlandó felfedni. Mivel az elmeorvosi vizsgálat a szexuális jellegü aberráció lehetőségét egyértelmüen kizárja, alaposan feltételezhető a háttérben megbúvó konspirációs szándék, így az ügyet visszautalom a Belbiztonsági Szolgálat hatáskörébe.

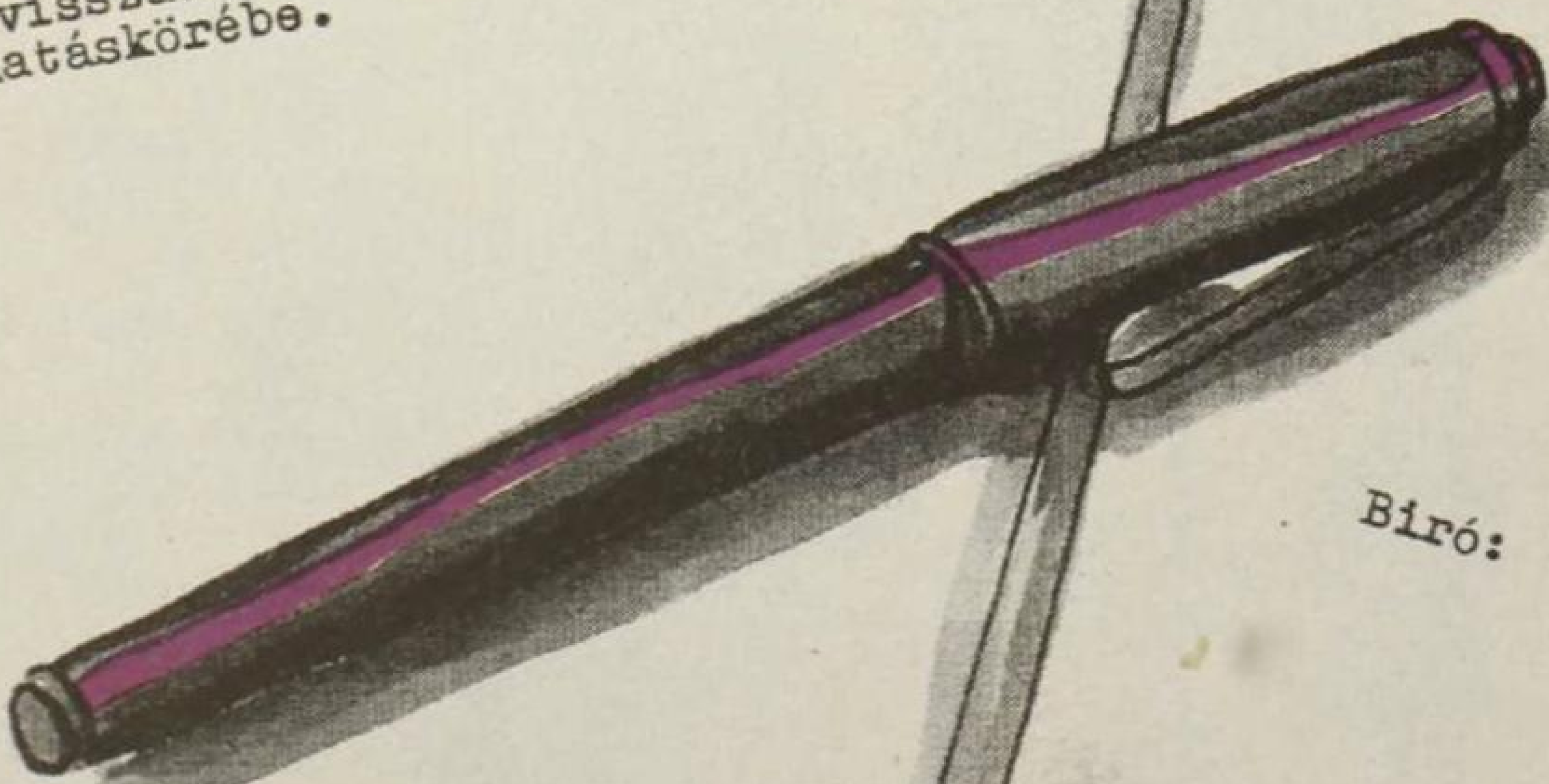
- 26 -

Vádlott: Biró úr, engedtessék meg szólnom az utolsó szó jogán!

Biró: Vádlott, a szót megadom.

Vádlott: Igen tisztelt Bíróság! Az ellenem folytatott eljárás során bebizonyosodott, hogy a fennálló törvények alapján bünösnek számítok, noha én nem érzem magam annak. Szükségesnek tartom mindazonáltal közölni a teremben jelenlevőkkel, bizva abban, hogy szavaim a szélesebb nyilvánossághoz is utat találnak, az alábbiakat: Engem ugyan sikerült félreállitaniuk, de jegyezzék meg az urak, mig önök itt a teremben az én sorsomról döntenek, odakint százak és százak várják, hogy a helyemre állhassanak, és ha közülük elkapnak akár egyet is, lesz újabb száz és ezer, aki annak a helyébe lép.
Más idők jönnek ezután. Nem lesz többé pénzügyminiszteri bajusz biztonságban e házában, amig világ a világ!

Biró: Vezessék ki a vádlottat!

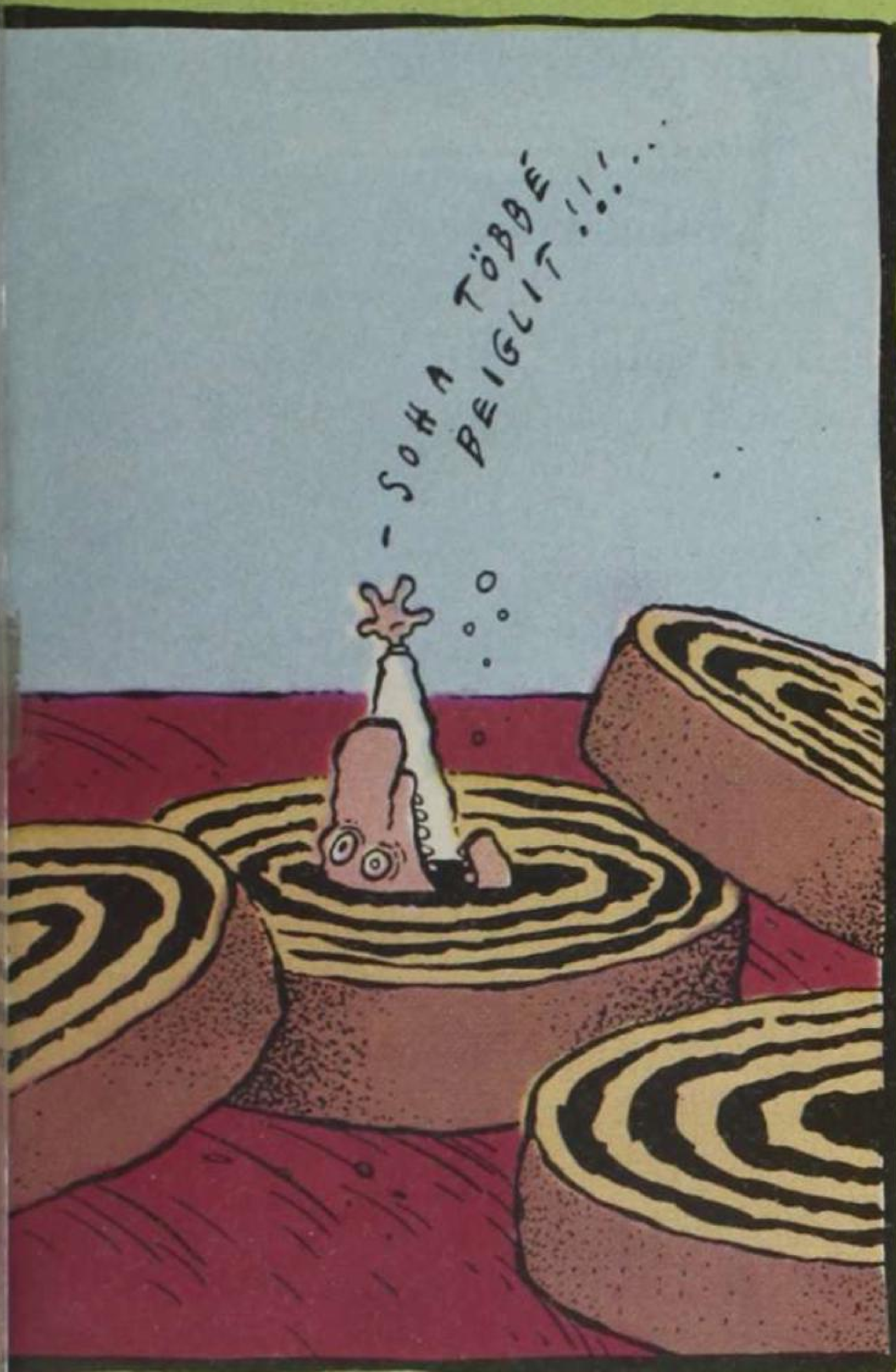

ORSZÁGOS

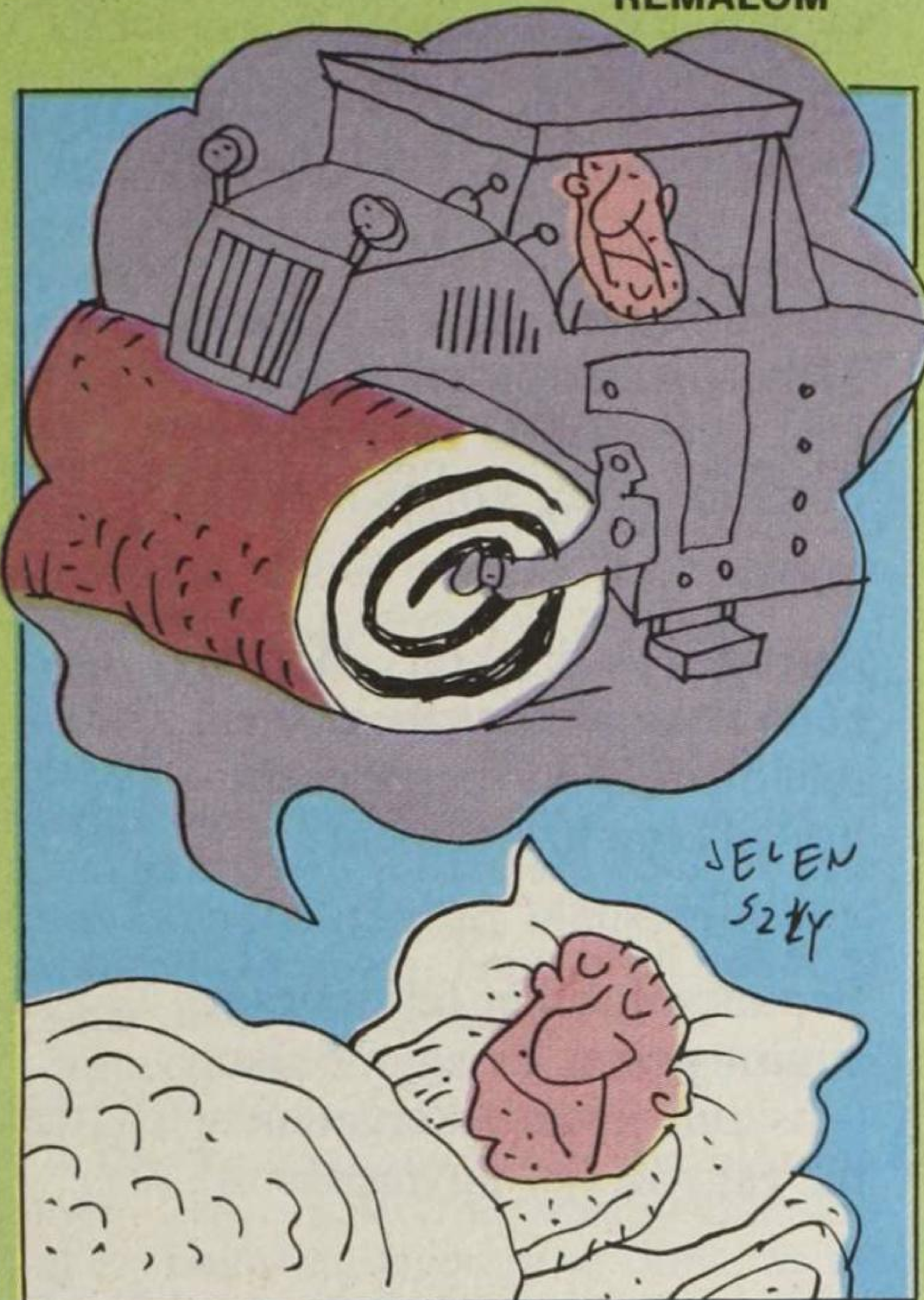
NEMES

Beigli-show

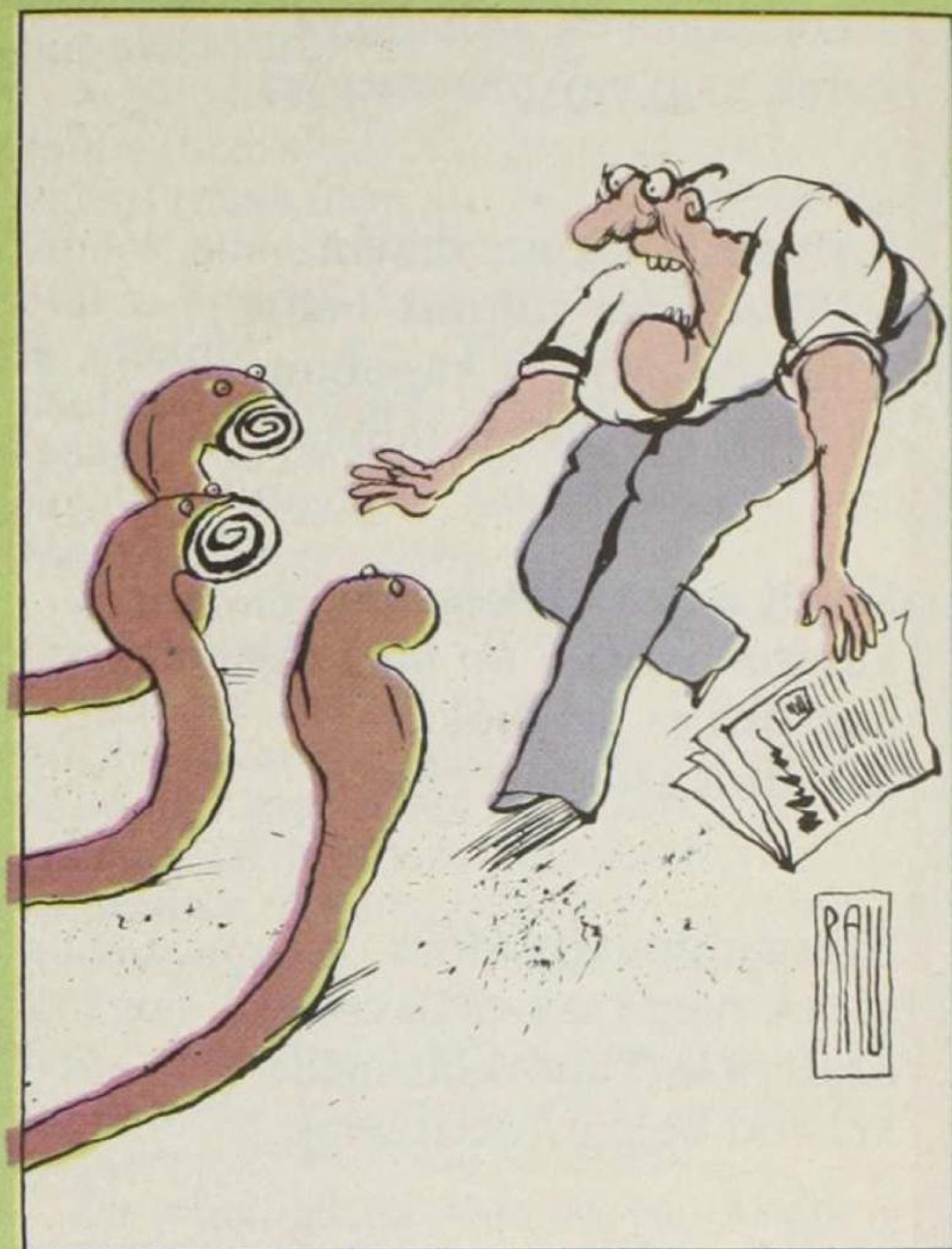
ÖRVÉNYBEN

RÉMÁLOM

BEJGLIVÍZIÓ

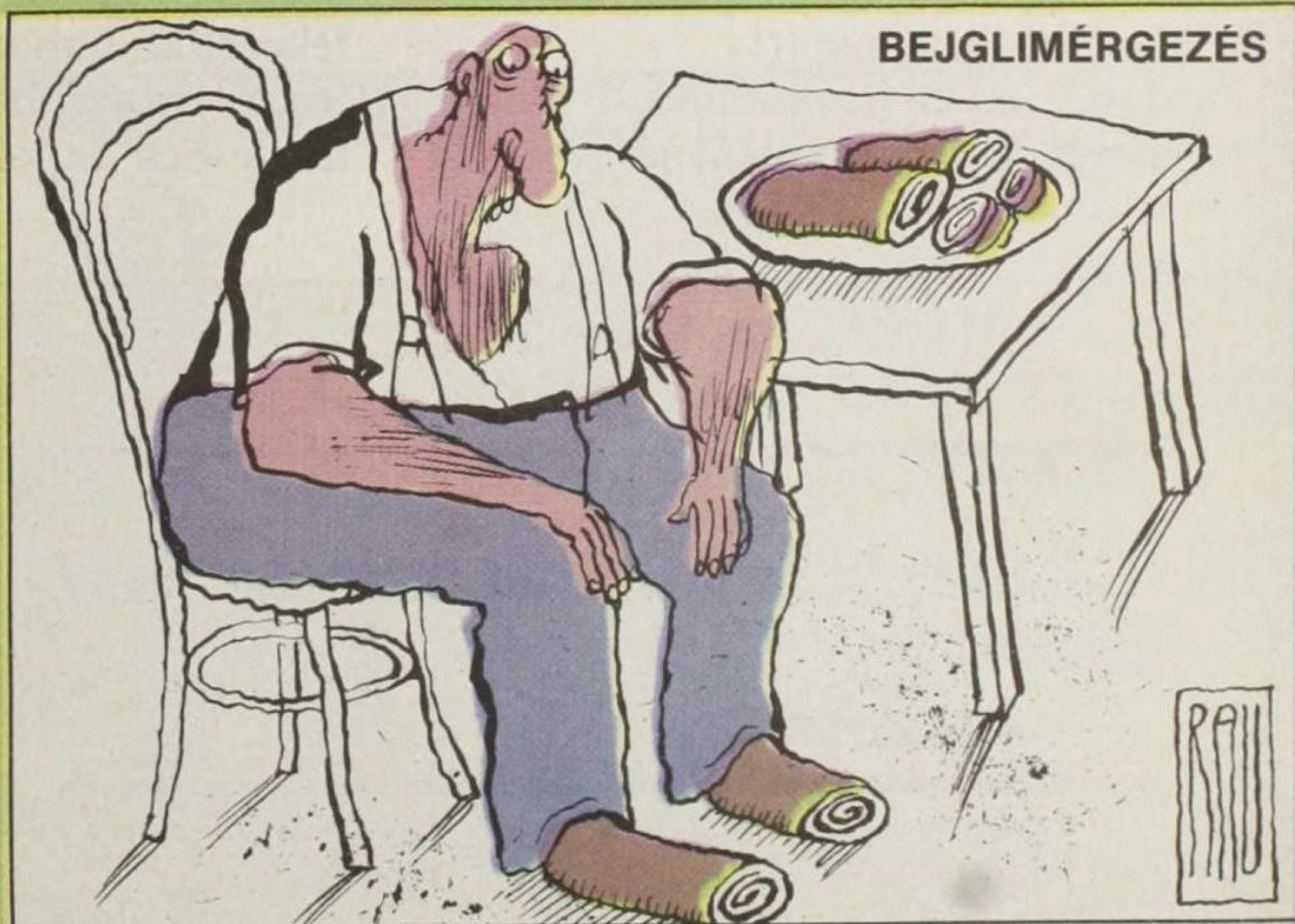

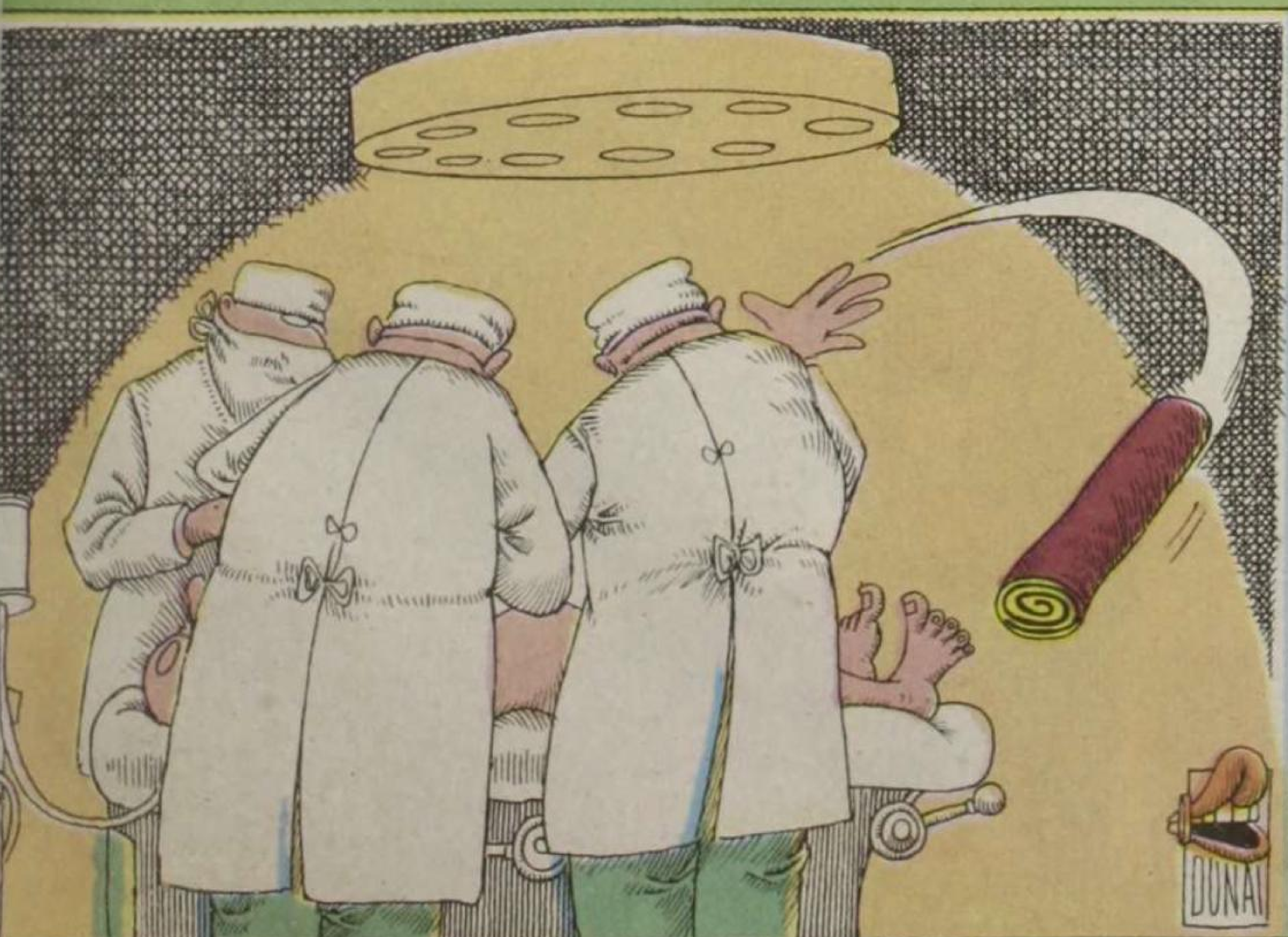
BOSSZÚSÁG

Az asszony vasreszelő helyett bejglit küldött a kenyérbe sütve!

BEJGLIMÉRGEZÉS

– Józsika! Bejglimérgezés!

WALTER BÉLA:

MÁSNAPOS DAL

Ringlispilen forgok mostan,
homlokomra teszek jeget,
s korhelylevest kanalazva
kérek még egy menetjegyet.

Szilveszternek éccakáján
a Proccéknál voltunk bálba',
s már odalenn, a kapuban
beestem egy húsos tálba.

Fügét ettem osztrigával,
kardhal is volt, no meg rája,
csicsóka és articsóka –
Bilagitot szórtam rája.

S dagadóra virradóra
jöttek még csak csali cselek!
Szaftos birkapörkölt mellé
két rúd bejglit tekercselek.

Nincs kegyelem, nincs haladék:
„Sültet ide, a tegnapit!
Párdon... És ez itt maradék?"
(Csipegetek pingvin-papit.)

Hurrá! Végre főhet virsli:
buékol a fali kakukk,
mind a három. Csőrük smirgli,
ám porhanyós kakukk-nyakuk!

Sört a borra? Bort a sörre?
Mily sörrendtől leli kedvét
éhes gyomrom a rum után,
hogy ne sután költse nedvét?

Apropó! A diszkrét „Herrent"
kéne nekem most meglelnem,
mielőtt még körbespriccent –
hol lehetne lízingelnem?

Bepancsolok két fél puncsot,
s mint nejem a nagymosáson
– tisztult fejem tekergetem –
túl vagyok egy agymosáson!

Szédületes hangulatban
fékezetten habozok,
fogam vacog, bőröm perzsel –
hóesésben napozok?

Szól a zene, s a sötétben
keresek egy facér arát,
de pechemre kitapintom
(nem oly nagy kunszt) Proccné farát.

Aki menten úgy fölvisít,
mintha erre adnék okot,
tátja száját sültmalacként –
belenyomok egy citromot...

Procc úr mérges, párbajozna,
két fegyvert hoz, igen szépet.
(De én már a pisztolyokból
kiettem a tölteléket.)

Hazafelé a taxiban
nejem se hagyja annyiban:
halmazati büntetésem,
hogy délig a tévét nézem...

S ha a Nyájas Olvasó most
kérdi, minek íly verset írni,
a válaszom: Önnek *ennyit*
már féllábon is ki kell bírni!

GERINC

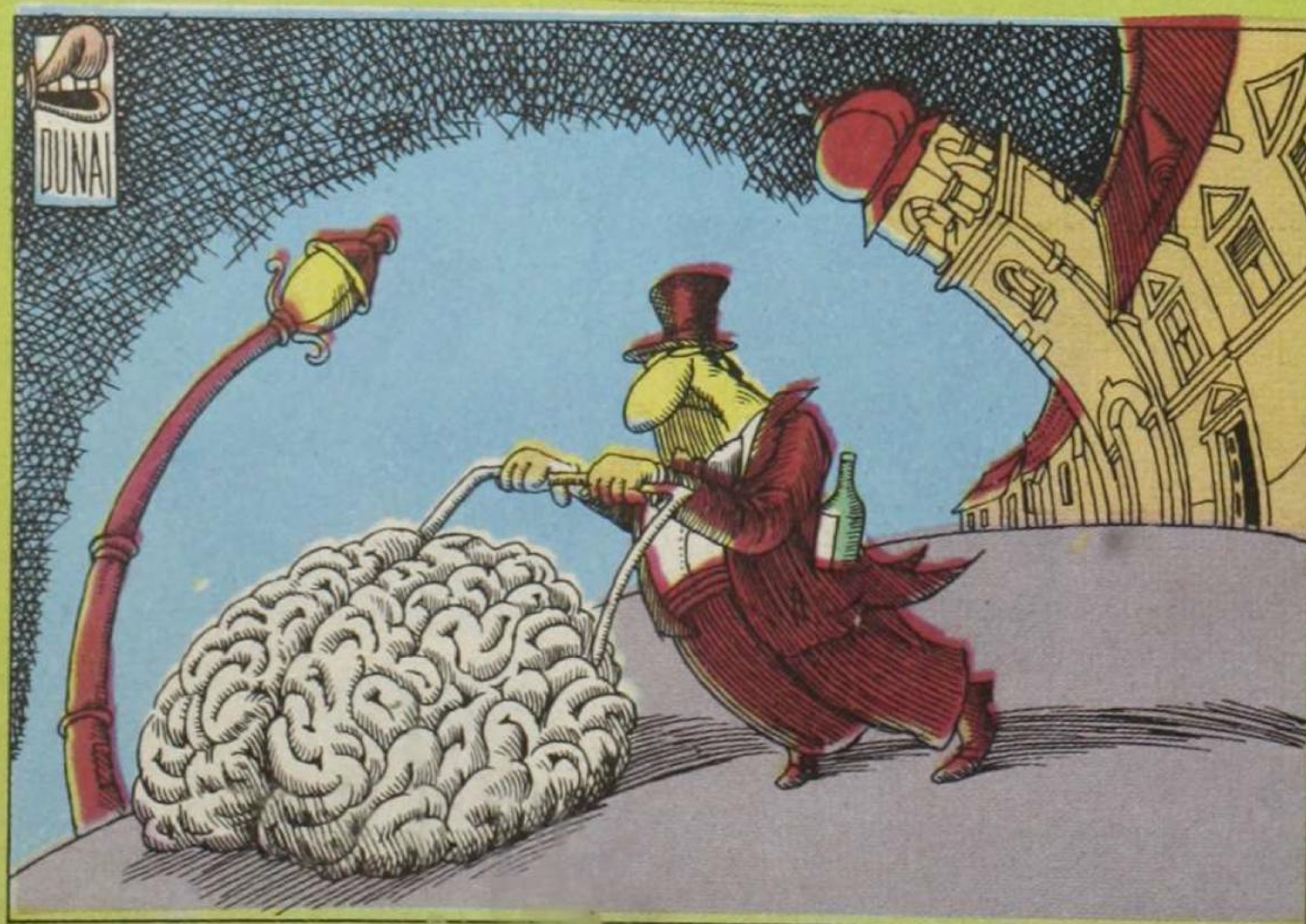
– Géza bátyám milyen másságot visel nehezen?

– A reumásságot!

KÉT ÖSSZE NEM TARTOZÓ HÍR:

1. Január elsejétől megszűnik a Ludas Matyi
2. Boldog új esztendőt kívánt nekünk a Döbrögi

MÁSNAP

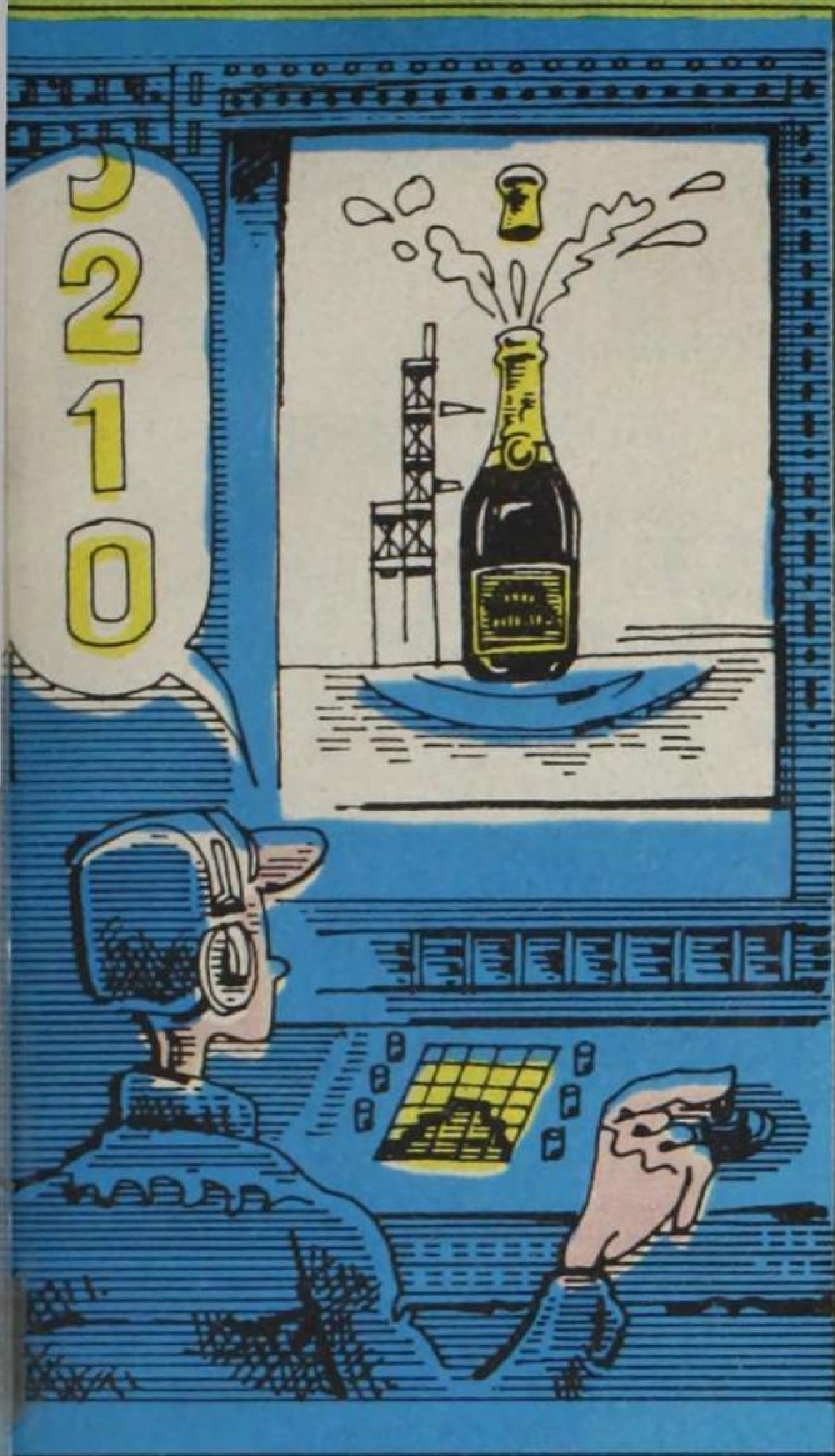

SZILVESZTERI SPICC

– Az inflációs hatást figyelembe véve, jövőre is 1993 lesz!

ÉJFÉLI START

MAGÁNY

FARKAS MÁRTON:

Szilveszteri spicc

Kicsit megszórtak konfettivel, kicsit megszédítettek, mégis kicsit szomorkás a hangulatom máma. Nem is szomorkás. Gyászos. Temetem az óévet. Mi lett velem? Jó lenne tudni. Elővészem hát hónaljamból a literes hőmérőt. Negyven fok Maligán. Áhá! Szilveszteri betegség. És erősen terjed. A kisüsti szaga. Már járvány. Kitört a pesti limbó láz. Megy a rongyrázás. Nem a rongyosok rázzák. Engem például a hideg.

Hirtelen visítani kezdek, mint egy pártba szorult réteg. A táncolók erre megmerevednek. Áll a bál. Az újévi malacok velem visítanak. Ez disznóság – gondolom, mert eddig a szívemről ha daloltam, csak néztek rám. Nézeteltérésünk volt. Úgy gondolták, hogy én vagyok a falu rossza egyedül. Egyedül én tudtam, hogy a rosszak többen vannak, hisz látszott, nem csak a húszéveseké a világ!

Mára ők is értik, hogy ez különös szilveszter, táncol egy hóember. Ahogy amazok fütyülnek. A véleményünkre. Eléggé olcsó melódiát. Nálam mindig két forint ez a dal. Többet nem adhatok érte. Csak kaphatok. Éveket. Mégis ordítok tovább, elhatározom, hogy nem adom fehe-hel, míg nem robbanok szét!

Valaki erőszakosan megveregeti a vállam. Félszegen pálfordulok.

– Óh, mr. Alkohol, hát itt van már megint? – vigyorgok. Ő erre megkínál. Jobbal is, ballal is. Gyomorba dönt. Jó néhány kupicával. Győzelemittas. Hatalommámorító!

Rohan az idő-ö-ő! Az éj fél. De eljön. Cinkosan összecsendül két pohár. Kortyolnak. Ez egy új korty hajnala. Boroshordó kerül az asztalra, az összes egyéb italt lesöprik. Borból csepegtetik újra a kelyheket. Ez lesz az utolsó csepp a pohárban. Igazabb kortyot! Borban az igazság! Sajna nem tud úszni. Bele is fullad.

A gyilkossággal engem gyanúsítanak. Hiába bizonygatom, hogy a nyomozás velem rossz úton jár, ők csak annyit hajlandók elhinni, hogy mások vittek rossz utakra engem. Ott helyben elítélnek. Le is ültetnek. Egy villamosszékbe. Ha a csengő megszólal, kinyiffanok. Szétszórt leszek. Hol jár az eszem, csak a csengőt figyelem. Egyszer csak berregni kezd. Megráz. Az asszony.

– Ordítottál álmodban! Máskor ne igyál ennyit!

Távolról hallom szavait, pilláim, mint súlyos rácsok, lecsukódnak. Ott túl a rácson egy más világ van. Széd-ülök egy rózsaszínű kádban, a legszebb ünnepi ruhámban. Aztán széd-állok, és a csésze fölé görnyedek, mert hipp-hopp, jön Vuk. Közben ünnepélyesen megfogadom, hogy az ördög barátja nem leszek, kívánhatja bárki, csak múljon már el a fejfájás, múljon már el a Szilveszter.

De a homokóra csak pereg, pereg, így hát kedves, tovább szenvedek.

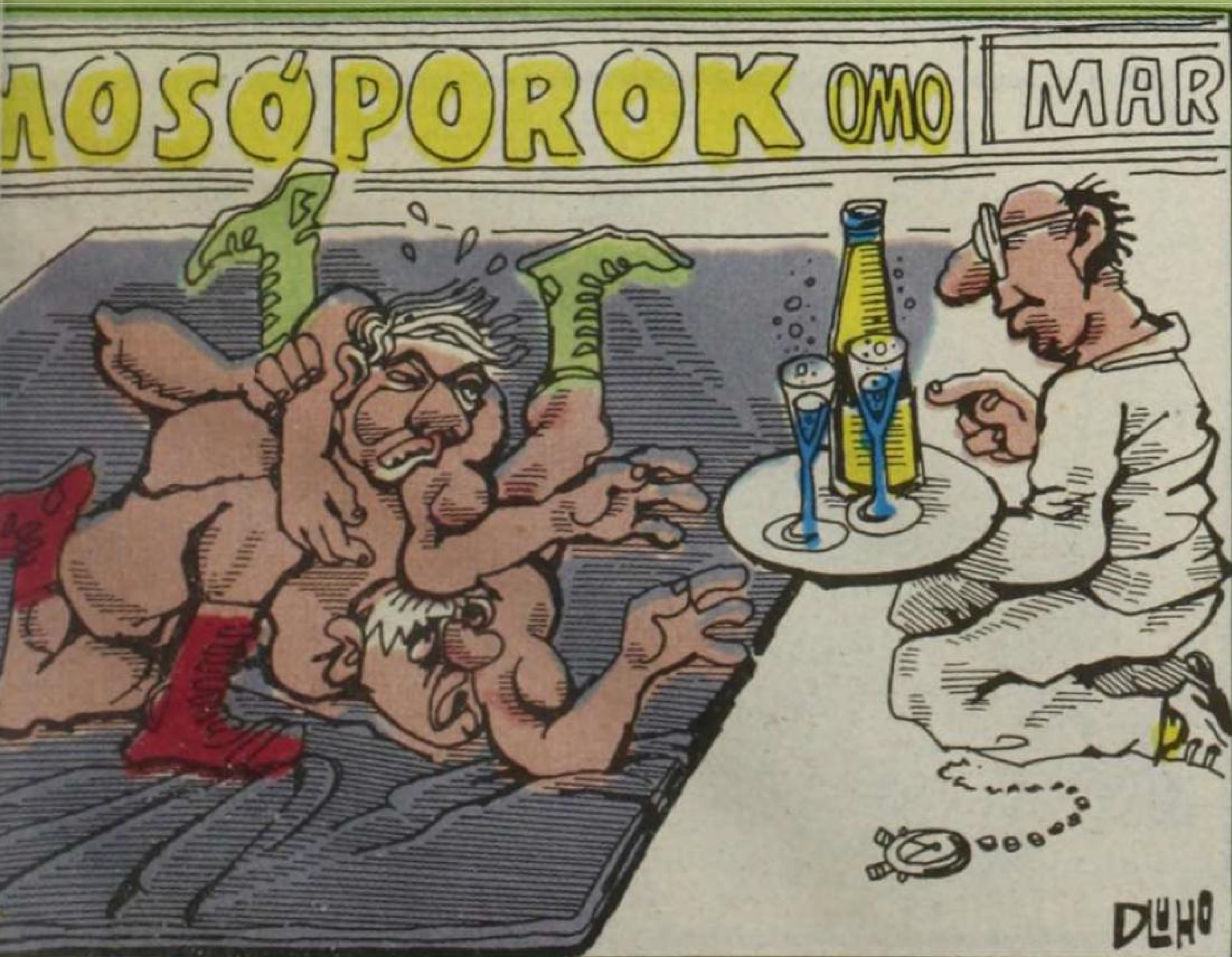
– Anyukám, idén elsőre ki tudtam nyitni...

A LUDAS MATYI BESTSELLERLISTÁJA:

1. Maci néni diétás szakácskönyve
2. A Hírlapkiadó számlafőkönyve
3. A humoristák munkakönyve

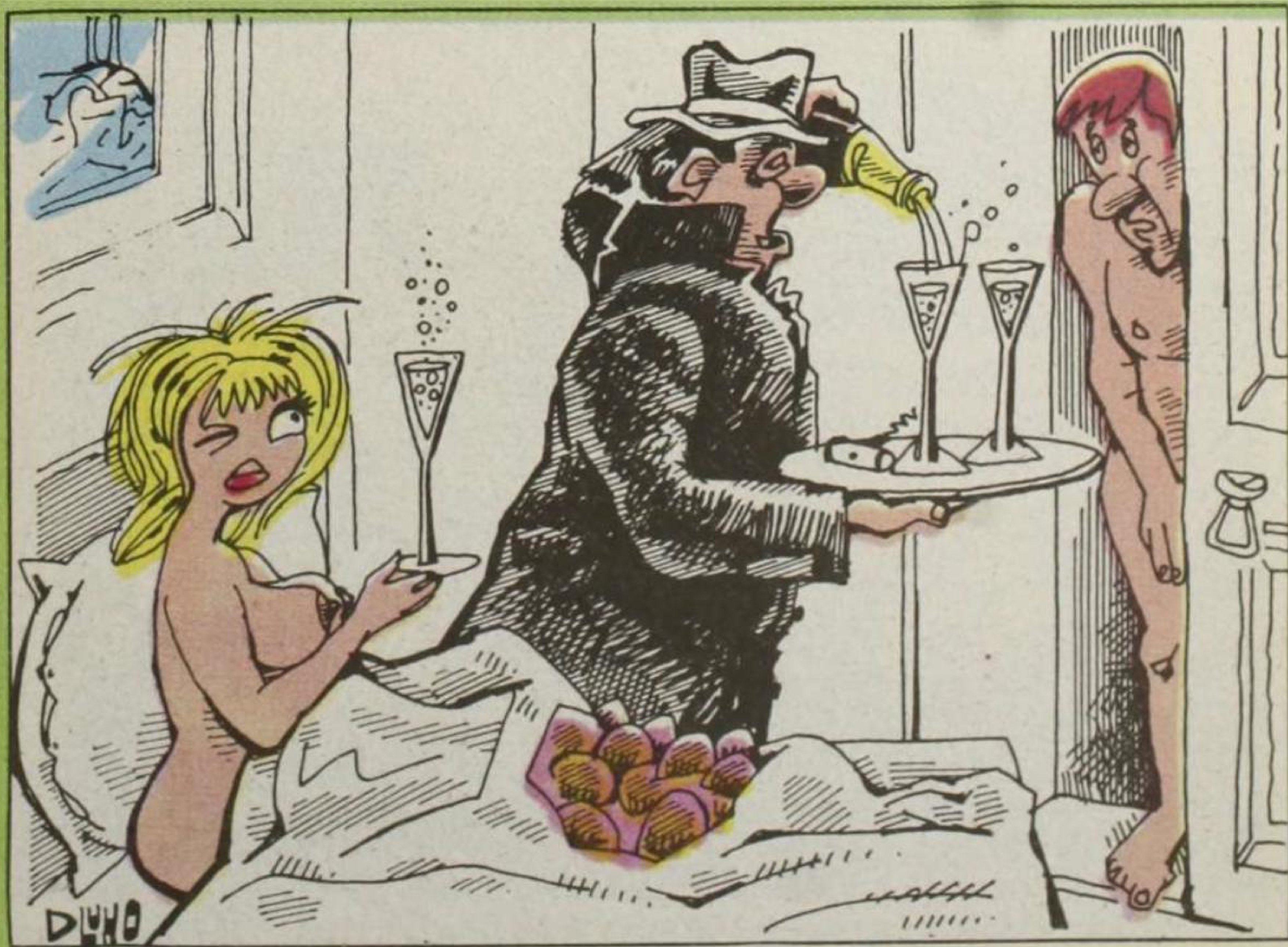
A Jézuska levelet írt a Ludasnak FELMONDÓLEVELET...

SZILVESZTER ÉJSZAKÁJÁN

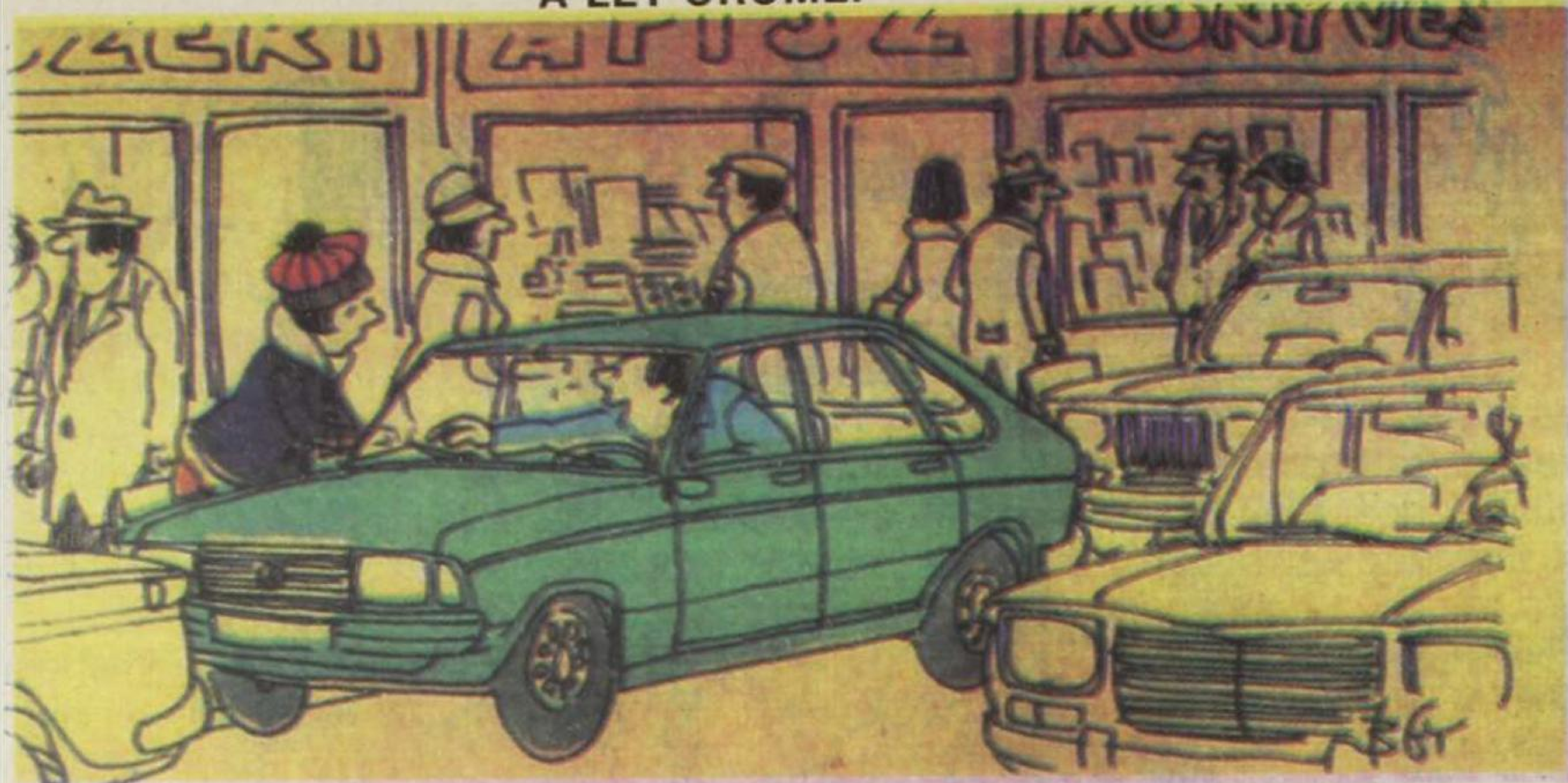
...ngedélyezünk egy kis szünetet... ha nem tudnák már éjfél van!

SZILVESZTERI KOCCINTÁS

– Fátylat rá! Kezdjünk jövőre új életet!

A LÉT ÖRÖMEI

– Nagy volt reggel a köd, a parkolóban összetévesztettem a Ladánkat ezzel a Passattal...

Mi, a kabaré-rovat munkatársai, ha csapatunkról esik szó, bohócoknak becézzük magunkat. Nincs ebben semmi sértő felhang, mindennapi szóhasználatunkba is beivódott, hogy sem többnek, sem kevesebbnek nem tartjuk tevékenységünket a valóságosnál: népszórakoztató társulat vagyunk, s akkor dolgozunk jól, ha nevetnek rajtunk. Hallgatóságunk persze nemcsak tapssal, nevetéssel, napi postánkban is reagál.

Vannak állandó levelezőink, akik műsorról műsorra véleményt nyilvánítanak: leveleik száma és tartalma nagyjából megmutatja: mit tartanak felőlünk és munkánkról. Javaslatokat is bőségesen kapunk – nem egyszer föl is használjuk őket –, garmadával érkeznek sajtóhiba újságkivágások, félreérthető hirdetések, nyelvtani észrevételek, valóságos történetek, megtorlást követelő panaszok. Van, aki tőlünk várja, hogy kijárjuk vitás örökségét, pellengérre állítsuk házastársának csábítóját, elintézzük telefonkérelmét és hóhérkézre juttassuk a közértest, aki avas töpörtyűt csempészett a stanicliba (mintadarab mellékelve).

Postánk azt is tanúsítja, hogy sokan szeretnek megsértődni – mások helyett. Volt már háziasszonyunk, aki az egész női nem képviseletében kikérte magának Lujza bumfordiságát, üdülőgondnok, aki a szakszervezet nevében fölháborodott a „Házirend" című szatírán, és altábornagy, aki a fegyveres testület mundérjának becsületét védelmezte előlünk. De leveleztünk már Tükerlehordókkal, akiket nem mi rágalmaztunk meg; italmérőkkel, akik nem a mi kisüstinket vizezték föl, és kétes foglalkozású hölgyekkel is, akik alkalmi vendégeik viselt dolgait tőlünk kérték számon.

Még ennél is meglepőbb volt, amikor a londoni Shaftesbury sarkán tört magyarsággal felelősségre vont egy elegáns lady, hogy valamelyik műsoromban miért nem léptettem föl az ő kedvenc művészét? (Fölkértük az illetőt, de nem válaszolt, épp Angliába utazott.) Télen pedig a tengerentúlról kaptunk levelet, Karinthy Frigyes volt titkárától – és másoktól is –: sugározza a Szülőföldünk rövidhullámon is a Karinthy sorozatot. (Ezt nem sikerült elintéznünk.)

Végül ezúton követem meg egész rovatunk nevében mindazokat, akiknek leveleire képtelenek voltunk egyenként válaszolni. Sajnos, nem tudjuk külön-külön mindenkinek esztétikai érvekkel megindokolni, hogy miért nem adtuk elő Aranka néni saját szerzeményű műdalait, N. N. önéletrajzi villámtréfáit, vagy X. Y. filmforgatókönyvét. (Nem képzavar, ilyet is kaptunk!) Fontos ügyet sosem hagytunk elintézetlen, sem fölhasznált ötletet honorálatlan – de a műsorokat többen várják, mint levélválaszainkat: a mi időnk és energiánk is véges, elvégre a bohóc is ember.

•

Percnyi türelmet kérek, két olyan minitörténethez, amikor azt hittem: föltaláltam magam.

Az első egy útiműsorral kapcsolatos. A színhely: Milánó. Este. Nyakamba veszem a várost. A plakátokat nézegetve ődöngök a Scala körül. Egyszerre tapsot halok bentről, majd ajtók csapódását. Ez csak szünetet jelenthet, villant belém – s az ajtókkal bíbelődő jegyszedők között a nézőtérre surranok. Hajlonganak az énekesek, feszít a karmester, én meg, mint aki nem tudja türtőztetni lelkesedését, a hátsó sorok felől a zenekari árokig tódulok, régi habitüéknek is becsületére váló brávókat hallatva.

A nézőtér lassan kiürül, nem szünet volt, hanem előadásvég. Így sosem sikerült megtudnom, mi is tetszett nekem annyira?

•

Másik diadalomat egy szuperhakni alkalmával arattam. Rangos trupp: Házy Erzsébet, Ötvös Csaba, Fónay Márta, Voith Ági, Bodrogi Gyula, Vörös Sári – számaik között én voltam az egyetlen prózamondó.

Zalaegerszegen zsúfolt sportcsarnok, 600 néző. Bekonferálnak, bemegyek, meghajolok és az első mondat után vaksötét. Most mi lesz? Minden szereplőtársamnak fény, erősítő, zongorakíséret, kotta kell, csak az én kis tudományomnak fölösleges a fényár. Tovább kell beszélnem. Rémületemben egy jó mondat jut eszembe.

KELLETT EZ NEKÜNK?

KAPOSY MIKLÓS HUMORTÖRTÉNETI SOROZATA (29–30.)

KABARÉPOSTA (1984)

– Mi az, még nem is mondtam rázósat, máris rámoltják a villanyt? Na nem baj, én rádiós vagyok, és a rádió sötétben is szólhat.

Nyert ügyem volt. Utána tudtam meg, hogy 23 percig beszéltem a tök sötétben ülő embereknek, addig tartott, amíg megtalálták a hibát.

Kivilágosodik az aréna, káprázó szemmel várom a bravúros teljesítményemért járó tapsorkánt. Elvétve, udvarias tetszésnyilvánítás. Mikorra visszanyerem a látásomat, alig néhányan lézengenek a nézőtéren.

A sötétség leple alatt a háromnegyed részük kisomfordált a büfébe, alkoholizálni.

•

Második Rendőrkabaré a Zrínyi utcában, a belügyieknél. Kóstolónak egy, a kimaradt vicceklből:

A kapitányság előtti őrt megkérdi egy pofa:

– Hol kell rendőrnek jelentkezni?

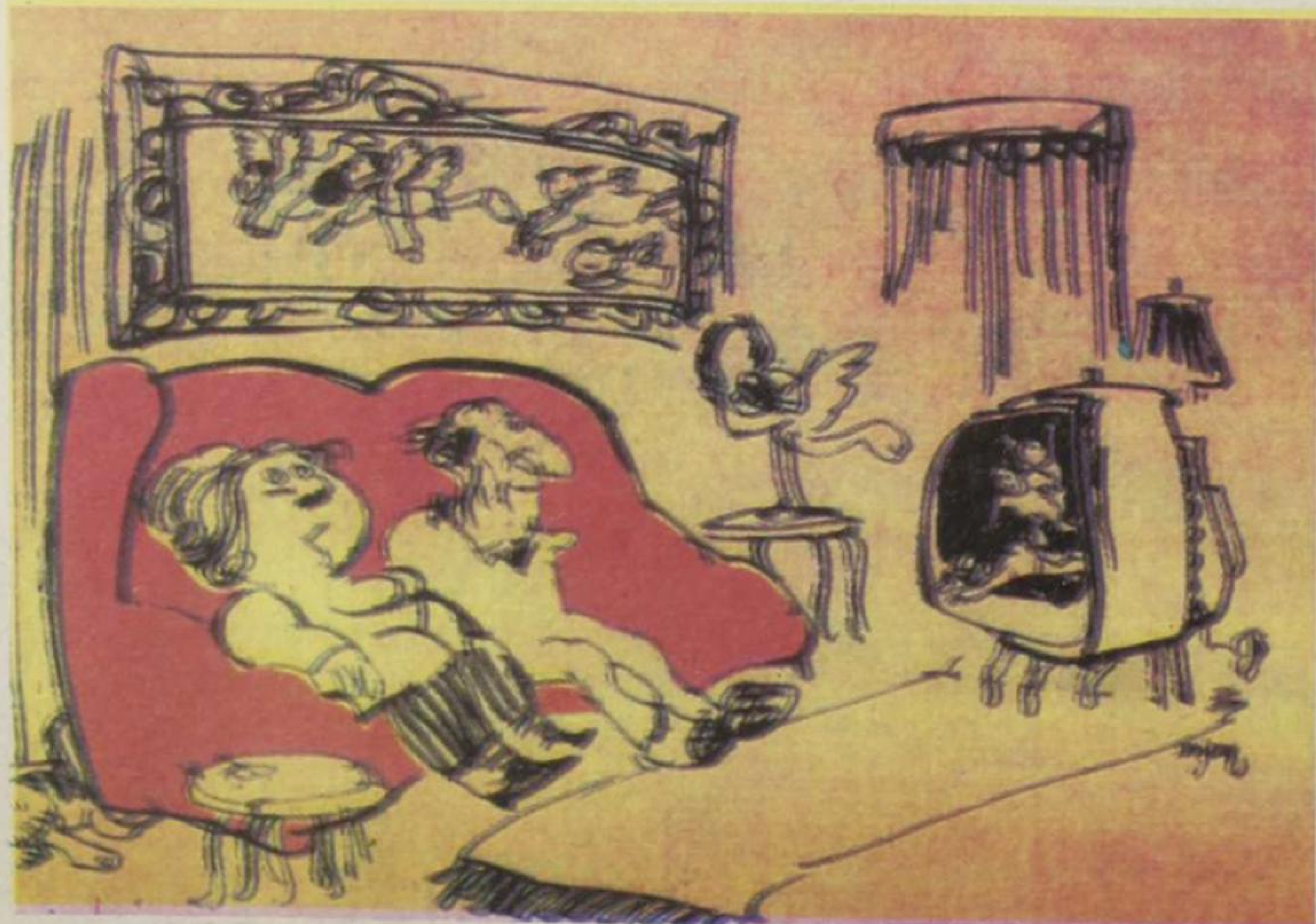
– Harmadik emelet nyolc – feleli az őr –. Magának hány iskolája van?

– Két elemi – mondja a vendég és fölmegy.

Az őrök összesúgnak:

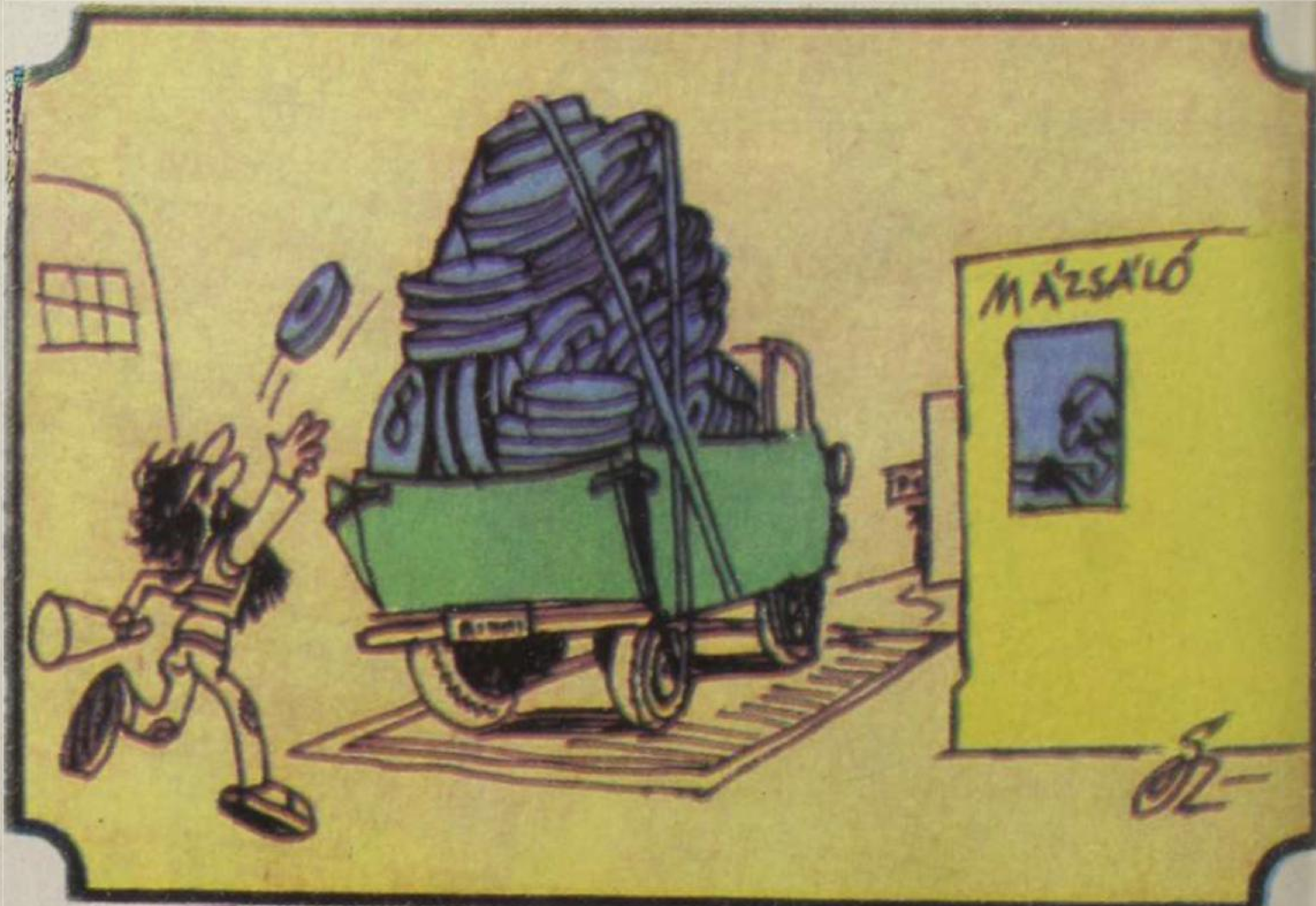
– Látod, mondtam, hogy új főnökünk lesz!

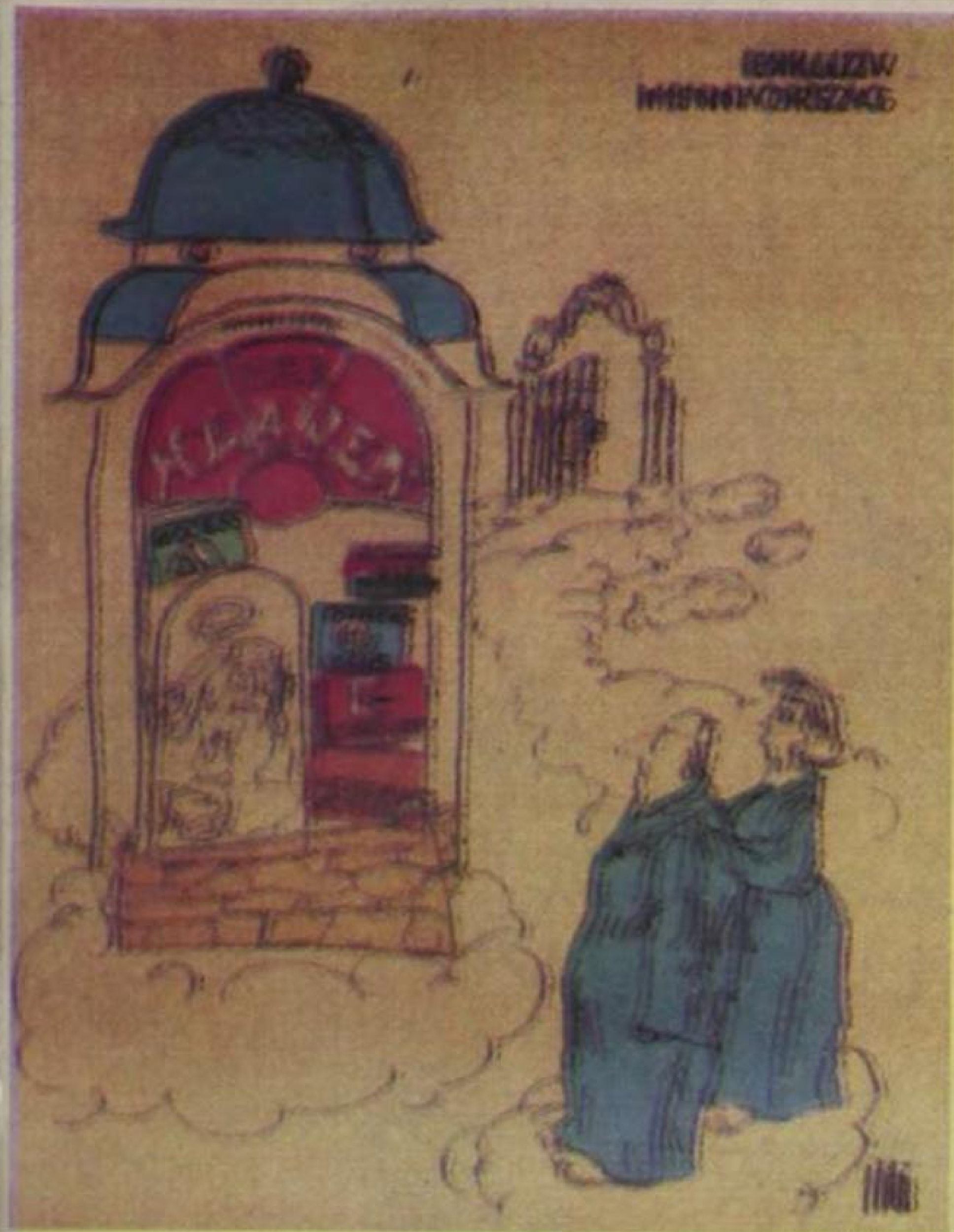
(A rajzokat a Ludas Matyi 1984–1985-ös számaiból válogattuk.)

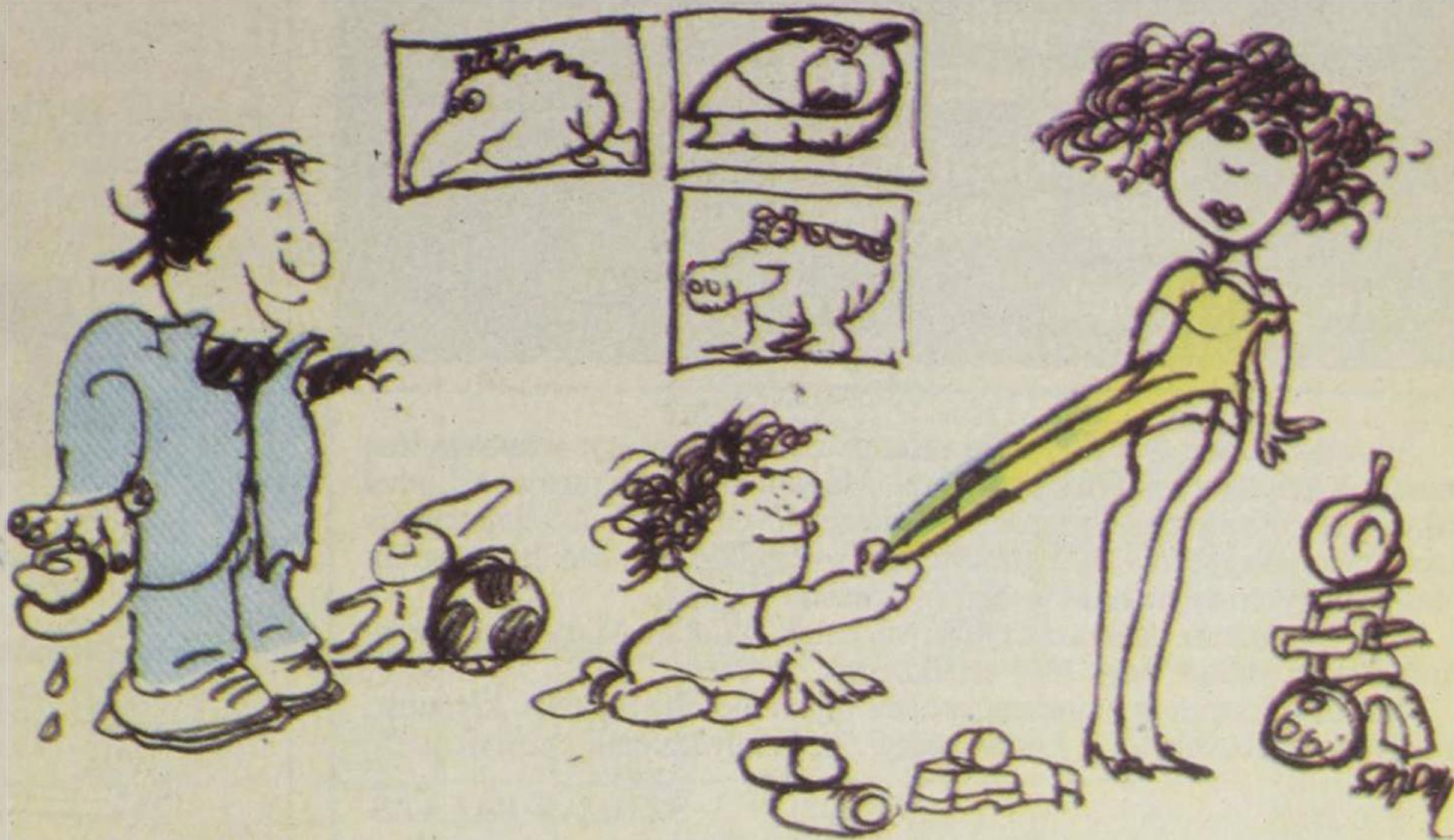

– De kár, hogy olyan későn találták fel a tévét, biztos láthattuk volna a Ferenc Ferdinánd elleni merényletet egyenes adásban.

SÚLYA LESZ A MAGYAR FILMGYÁRTÁSNAK

– Igaza van óvó néni! A gyerekeknek ezt az érdeklődési körét feltétlenül figyelembe kell venni a pályaválasztáskor.

LAPMŰVELTSÉG (1985)

Idézek néhány kifejezést, hiteles ere-etiből. Tessék jól figyelni, mert utána kell találni, honnan valók az idézetek. ne:

Körmös-Nádpálca-Ködvágó sapka-Heremagos láda-Verébdeszka-Átkos múlt rendszer-Méltóságos – Nagyságos-Tekintetes-Szívgárda-Kulák-Ingadozó középparaszt-Sztálinváros-Antikrisztus-Kisbérenc-Előcsahos-Fenekednek a kardcsörtető háborús uszítók.

Nos, honnan idéztem? Régi szeminá-iumi brosúra? Nem. Bírósági perirat? évedés. Jegyzőkönyv az ötvenes évek-ől? Sajnos, nem tetszett eltalálni. Meg-iondom. Részletek nyolcéves Eszter nokám harmadikos kötelező olvasmá-yából. Tessék elképzelni, mennyit kér-ezősködik a gyerek.

Most tartunk az ingadozó középpa-asztnál.

HALLÓ SOÓS BANDI!

udom, hogy nem illik téged délelőtt ölhívni, mert legalább hajnali négyig olvasgatsz mindig. Ne haragudj, hogy most az egyszer

Mégis rád török, de napok óta hiába tárcsázlak. Ne szakíts félbe, legelőször szeretném elmondani, hogy Tábori Nóra sikerrel vitte színre a három számodat, amit írtál neki a múltheti kabaréjába, azt üzeni, hogy legközelebb is a te írásoddal állna ki a legszívesebben. Van még egy jó hírem: a Budapesti Művészeti Hetekre tűztük ki a Karinthy Színpadon a kávéházi műsort, amit Veled csináltunk. Tényleg nagy formában vagy mostanában, olyan kellemesek, mulatságosak a konferanszaid is a Kabarécsütörtökben. Ha most azt hiszed, hogy csak húzom a füledbe, akkor menj föl bármelyik nap Szomolányi Pista rendelőjébe, ott most is a te elnyűhetetlen dumádat hallgatják magnóról a betegek a fogorvosi váróban, becsszóra. A múltkor találkoztam ott valakivel, aki még a vidám színpadi dramaturg korodból ismer, kérdezte: ma is gombfocizol-e néha? Vagy legalább a gombfociról szóló könyved második kiadását elintéznéd, nem kapható aranyért sem. Persze egy újabb könyvet is összebarkácsolhatnál végre, a nyolcvanezer viccedből, anekdotáidból, amit egyedül te tudsz, de csak szétszórod a világban; vagy a lovin, vagy a Postakürtben, amíg lesed, hogy bejön-e a dzsóker. Na. Különben kösz, hogy elmentél helyettem föllépni, amikor beteg voltam; az az igazság, hogy veled jobban is járt a közönség. Mesélték, hogy te voltál a műsor utolsó, legerősebb száma, alig akartak leengedni a színpadról. Apropó, bejössz szerdán Bodrogihoz a színházba? Erre a hétre ígértük a vázlatokat. Ha ott találkoznánk, hoznék két kéziratot, át kéne pofoznod, ahogy szoktad, megtűzdelni pár Soós-féle aforizmával. Azt is meg kell beszélnünk, miket találtál ki a Sajtóvadászathoz a BUÉK '86-ba. Mit szólsz, megint nyakunkon a rádiószilveszter; fogadjunk, nem is tudod már összeszámolni, hogy hányadik? Te, Bandi, tényleg, hány éves is vagy? Hatvannégy? Jé, már? Akkor pont húsz éve, hogy abban a szilveszteri adásban fölrobbantottuk az egész televíziót, emlékszel? Hányan örültek volna, mi? Igaz, hogy akkor nem lehettünk volna mi sem a Humoristák klubjában. Annak is több mint tíz éve, hogy beszüntették. Őrület. Akkor is ilyen hülye nyár volt, amikor Rajkinnal forgattunk Tihanyban, be is iktattuk tiszteletbeli tagnak. Hát, a mi együttesünket bizony nem lehetne újra összehozni, még nosztalgiából sem. Kilencen voltunk, és milyen hirtelen elpihent Ősz Feri, Somogyi Palika, Tardos Péter... Mi van, Bandi?! Nem hallom a hangodat. Halló! Bandi! Soósban...

CSALÁDTERVEZÉSI TANÁCSADÁS

– És az elkövetkező években milyen származású gyereket érdemes világra hozni?

NOSZTALGIA SZÉPSÉGVERSENY

– Ilyen voltam.

1994. január 1-jétől a Hírlapkiadó Vállalat meghatározatlan ideig szünetelteti a

Ludas Matyi és a
Ludas Rejtvényújság

megjelentetését.

A szerkesztőség természetesen szomorú a Ludas Matyi **szüneteltetése** miatt. A helyzetet ki-ki másképp látja. Magam korainak tartom a Ludas Matyi búcsúztatását. Optimista természet lévén hiszek a szüneteltetés ideiglenes jellegében – bár tudom, hogy az **ideiglenes** szó jelentése az elmúlt negyven-egynéhány évben új értelmet kapott...

Nem búcsúzom, csak azt kérem: várjanak a Ludas Matyira türelemmel. Bízom abban, hogy még találkozunk.

Kellemes karácsonyi ünnepeket, és olyan boldog új évet kívánok, amelyben kézbevehetik a Ludas Matyi 50. évfolyamának számait is.

SZUHAY BALÁZS

– Ja igen, igen... Kicsit összekeveredtek a papírok... Tényleg nem magának jár a nyolcmilliós végkielégítés, hanem az rt. vezérigazgatójának...

„...CSAK BÚJJATOK RAJTA!"

– Üzleti szellem

TÉL TÁBORNOK

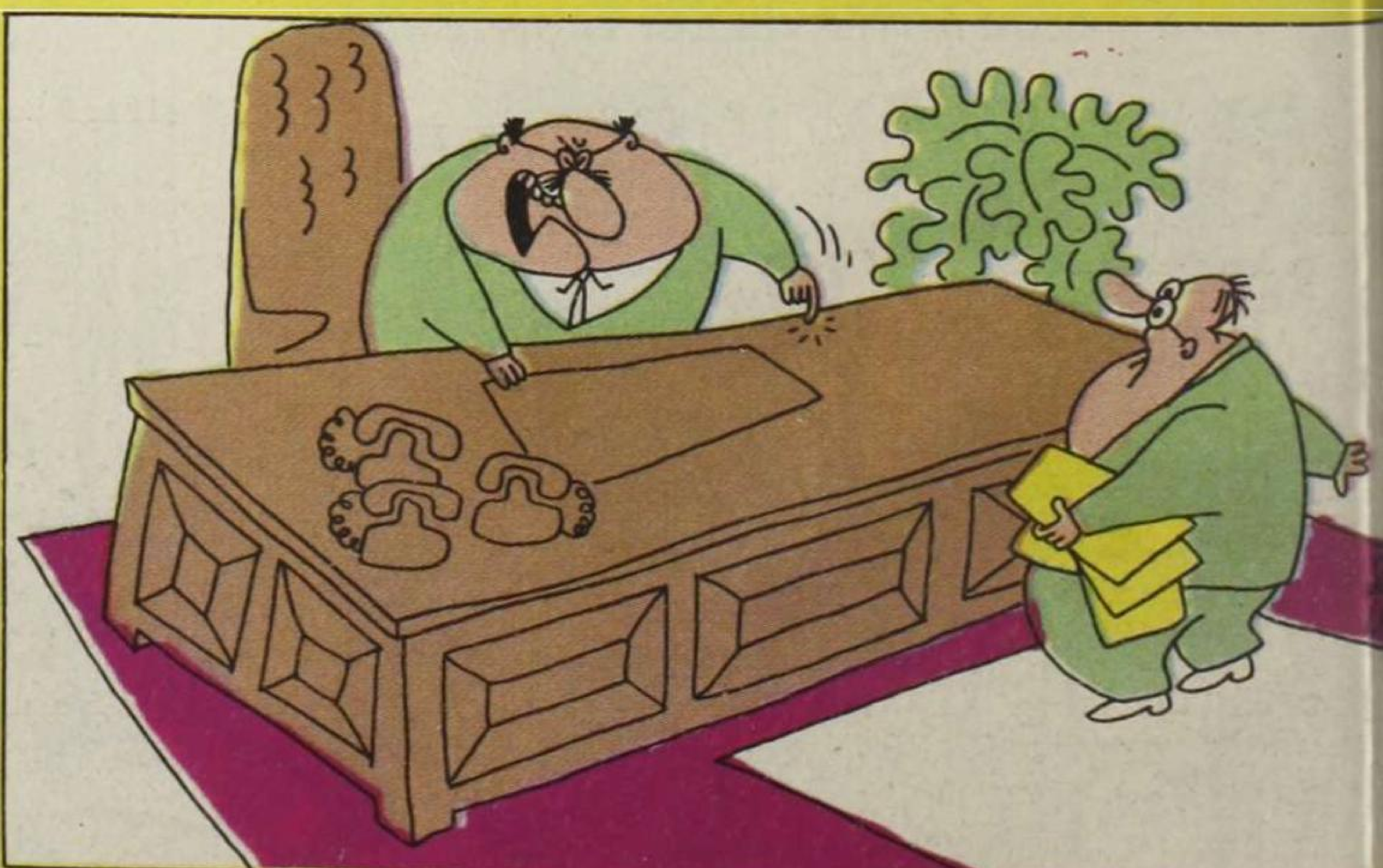
– Azt mondja, itt fog lakni velünk, amíg nem fizetjük a fűtésszámlát...

– Ne is mondja!... Gáz, villany, ünnepek... Na vegyen csak ki bátran néhány forintot a kalapból

– Mondja kolléga, nem tudja véletlenül, melyik parlamenti bizottságnál kellene lobbyznom, hogy a jövő évi költségvetésben megszavazzanak nekem egy új nadrágot?

– Mi ez a demagóg szónoklat a munkanélküliségről?
– Láthatja: nekem is nyolc kuratórium elnökségét muszáj vállalnom, mert másoknak büdös a munka!

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztők:
DLUHUPOLSZKY LÁSZLÓ
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztő:
DUKAY BARNA

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai ... 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

...etésben terjeszti a Magyar Posta, áru...ban megvásárolható az alábbi terjesz...hírlapárusainál: Magyar Posta, Extra-Hír ...Budapest-Press Kft., R-Press Hírlap- és ...terjesztő Kft., Új Passz Kft., Medvecz ...sa Kft., Bohus Kálmán magánvállalko...zó, Zuna László magánvállalkozó.

...szült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,

93.2308/51-52-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

...k előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vál...ál (H–1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitel...ál (H–1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú ...áján vagy külföldi partnereinél:
...rália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South ...Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue ...di, B–1000 Bruxelles. **Brazília:** Livraria D. Landy ...Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** ...gaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **...sült Államok:** Center of Hungarian Literature, ... 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, In...es Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 ...o Publishing, 561 West Diversey Parkway Room ...hicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 ..., New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateemi...irjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **...ciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris, Bld. Pas... **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 Amesterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, ...0 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 ..., Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. ...arian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hun...n Culture and Business Center, Allenby St. 38., ... 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. ...-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **...szlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 ...Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Pos...ation „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ik...nd Travel Service, 1208 Granville Street Vancou...B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cen...6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **...-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara ...ns, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet ...ildings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, ...hants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sag... Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. ...o Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 ...chen 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann ...H und Co. Kg. Kurfürstenstr. 1111. D–1000 Berlin ...Translibris Zeitschriften und Buchvertrieb GmbH ...kestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen ...-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **...jc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Mün...nstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, ...B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Willi...s AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Biblio...stjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** ...ss y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, ..., Torre Alfa 7 piso Caracas.

Salamon Bélát egyszer megkérdezték, miért nem vesz autót. Így válaszolt:

– Az autó csak akkor öröm, ha maga vezeti az ember. Márpedig... (befejezés a rejtvényábra hosszú soraiban).

A megfejtéseket az Antológia Kiadó címére küldjék:
Lakitelek, Felsőalpár u. 3. 6065
Beküldési határidő: december 28.

BAJBAN SEGÍT
ÁZSIAI ALFÖLD VAGY A MINKET "SÚJTÓ ÁTOK"
KÖZSÉG HENCSE MELLETT
OLASZ NÉVELŐ
ÉPÍTÉSZETI STÍLUS
A POÉN BEFEJEZŐ RÉSZE
EGYSZERŰ SZÁLLÍTÓESZKÖZ
A HATALOM GYAKORLÁSA
KÖZSÉG VÁCNÁL
ÁSVÁNYFAJTA
TE MEG Ő
FELELNI SZÓLÍT
KICSODÁT?
IDEGEN TAGADÁS
NEWTON
KÖZSÉG A TISZA MELLETT
GYŐZELEM-ISTENNŐ
PRÍMA
ÜTKÖZET HELYSZÍNE
A POÉN ELSŐ RÉSZE
... TOT (SZOBRÁSZ V.)
HÁZELEM
RÓMA FOLYÓJA
PÁLCIKÁT A FÖLDBE SZÚRJA
FUTVA TÁVOZIK
ÜZEMRÉSZ !
ETELKA BECEALAKJA
STRÁZSA
FÉLÉV !
AFRIKAI ORSZÁG LAKÓJA
NOMEN EST ...
LYUKAS FOGAT "GYÓGYÍT"
... VICTIS!
RÉGIES ÓVODA
FEKVŐBÚTOR
... GOTT (ÉNEKES)
FAKAD
A SZERELEM ISTENE
NEMEZVÉGEK!
AZONOS BETŰK
HEVESI KÖZSÉG
TEMPÓT FOKOZ
...BIRKA
ÖRÖMTELEN, RIDEG
NITROGÉN ÉS IRÍDIUM
DÉL-FR. VÁROS
IRÁNI VÁROS
KERÍTÉSANYAG
JÓKORA
TRÉFÁSAN TANÍTÓ
... ROMA
... HAVRE
VIKING FELFEDEZŐ V.
FÜVES TERÜLET
MOLIBDÉN
BAJÁN NÉPE V.
PULI IGÉJE
IGENÉVKÉPZŐ
MÁSOLAT KÉPRŐL
AFRIKAI ORSZÁG
ÁTKAROLJA
ŰRRÉSZ!
A TABELLA TETEJÉRE
HÁROM, LATINUL
ISK. ÉRTESÍTŐ
... AZ AJTÓT
SZOLM. HANG
NYUGAT-DTÚLI MEGYE
ÉRTŐL INDULT KÖLTŐNK (ENDRE)
JUHOKAT HAJTJA
VÁGÁNY RÉSZE
MAUNA ... (HAWAII VULKÁN)
IBSEN "BABAHÁZÁNAK" LAKÓJA
...LÁDA (KINTORNA)
NÁTRIUM
ZARÁNDOKHELY
KECEL KÖZEPE!
GYORS ÍR NÉPI TÁNC
KELVIN
KIEJT. BETŰ
BELGA AUTÓJEL
... EMBERI DOLOG!
K

A 48. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„... soha nem ülnék olyan kocsiba, amit én vezetek."

Pétervári Zsolt
8200 Veszprém
Polgár János
1221 Budapest
Kalapos Sándor
8100 Várpalota
Kis Kovács József
7526 Csököly
Agócs Kázmér
5100 Jászberény
dr. Kardos Mihály
5520 Szeghalom
Hanzó Pálné
5551 Csabacsüd
Pribula Nándor
3200 Gyöngyös
Soós Alexandra
1027 Budapest
Fekete Imre
5065 Nagykörű

A nyerteseket a Lakitelek Alapítvány értesíti és küldi ki címükra a nyereményeket!

A karácsony hátsó oldala

SZABÓ LÁSZLÓ RÓBERT RAJZA